

BERXWEDAN

HER TİŞT Jİ BO ENÎYA RİZGARİYA NETEWA KURDİSTAN

Sayı 52 / 15 Nisan 1988 / 2.50 DM

HALK SAVAŞIMIZ YENİ BİR AŞAMADA

NUSAYBİN'DE BÜYÜK MUHAREBE: ARGK gerillaları ile sömürgeci-faşist Türk ordu birlikleri arasında Mart ayı sonları ile Nisan ayı başlarında meydana gelen ve 4 gün boyunca aralıklı süren çarpışmada Türk ordu birliklerine en büyük kayıp verdirildi. En yoğun çarpışmalar 1 Nisan'da meydana geldi. Çarpışmalarda 7 ARGK savaşçısı şehit düştü. Düşman kayıpları daha fazla göstermek için yurtsever köylüleri katletti. Düşmanın verdiği kayıp 195 komando asker, 45 özel tim mensubudur. Bunların içinde binbaşı, teğmen, astsubay gibi rütbelilerle, özel tim yöneticileri de bulunmakta. Ayrıca 3 helikopter düşürülerek, 3 askeri araç da roket atışları ile imha edildi.

Botan'da ARGK Saflarına Katılım Artıyor

Şırnak'ta ARGK'ye 20'yi aşkın genç katıldı.

Dersim'de Siyasal Eylemlilik Yoğunlaştı

Dersim-Ovacık yolu kesildi. 2 araç ateşe verildi. Yolcularla toplantı yapıldı.

Mardin'de Sömürgeci Kültür Politikasının İflası

Okullar tek tek kapanıyor.

Haberleri 3. sayfada

CEZAEVLERİNDE DİRENİŞ YÜKSELİYOR

- Diyarbakır sivil cezaevinde 800 tutuklu açlık grevini sürdürüyor
- **Diyarbakır askeri cezaevinde PKK'li savaş esirleri Eskişehir, Aydın, Malatya, Bursa, Sinop, Urfa ve Antep cezaevlerine sürgün edildiler**
- Çanakkale ve Adana cezaevlerinde devrimci tutukluların başlattığı açlık grevleri devam ediyor

Haberleri 4. sayfada

NEWROZ KUTLAMA KAMPANYASI DEVAM EDİYOR

Güney Kürdistan ve Lübnan'da NEWROZ kutlama toplantı ve gecelerine yüzbinlerce yurtsever katıldı.

Fransa-Forbach, İsviçre-Basel, Hollanda-Amsterdam, Suudi Arabistan-Arar'da yapılan NEWROZ gece ve kutlama gösterilerine binlerce yurtsever Kürdistanlı katıldı. Gecelerde kültür programı sergilendi, günün anlam ve önemini belirten konuşmalar yapıldı.

NEWROZ '88 KUTLAMALARI HALKIMIZIN ARTAN ULUSAL KURTULUŞ ÖRGÜTLENMESİNİN GÖSTERGESİ OLDU.

YAZILARI 8. SAYFADA

İçindekiler

Aydın Cezaevinde Newroz Kutlandı

"ARKADAŞLAR!

Bugün Newroz bayramı, Kürt ulusal direniş bayramı. Savaş tutsakları olarak kendi **koşullarımızda büyük bayramımızı kutlamak, tarihsel anlamını, siyasal içeriğini vurgulamak, bilinçlerde yenileyerek kazımak için toplanmış bulunuyoruz.**

Kürdistan halkı, Newroz isyan, direniş ve kavga geleneğini kağıt üstünde, içi boş sözlerle, özü boşaltılmış sahte tören ve gösterilerle anıp kutlamıyor. Kürt halkı, PKK öncülüğünde faşist sömürgeciliğe, emperyalizme ve yerli uşaklarına karşı açtığı soylu ulusal direniş savaşıyla Newroz'u her gün kutluyor, bir mücadele ve yaşam biçimine dönüştürüyor. Ve böylece gerçek tarihsel-siyasal değerine ve anlamına oturtuyor.

Halkımız, tarih boyunca **dağların doruklarında Newroz ateşini yakarak kutlaya** geldi. Buna mitolojik bir anlam yükledi. Yerine getirilmesi zorunlu bir yükümlü**lük olarak baktı; ateşini kutsal bildi. Belki bunun ayrımında değildi; ulusal direnişçi özünün bilincinde değildi çoğu kez. Ama önemli olan mitolojik anlamda da olsa isyan ateşinin bugünlere aktarılmasıydı. Geçmişle, yüzyıllar öncesinin sevinciyle, zafer coşkusuyla güçlü bir köprünün varlığı ve sürekliliğidir. Newroz, Medlerin halk olarak tarih sahnesinde yerini alma olayının halkımızın ve halkların bilincinde kökleşmesinin mitolojik bir ifadesi, Asur zulmünün yerle bir edilişinin yarattığı sevinç, coşku ve mutluluğun yüzyılları aşan bir köprüsü oluyor.**

Devamı 9. sayfada

Federal Alman Yönetimin Anti-Demokratik Uygulamaları Kınanmaya Devam Ediliyor

6 Nisan'da Uzun Yürüyüş eylemi başlatıldı. 45 yurtseverin katıldığı Uzun Yürüyüş eyleminde, Karlsruhe'den Bonn'a yürünüyor.

İsviçre ve İsveç'te de protesto gösterileri düzenlendi, Lufthansa büroları işgal edildi.

Çeşitli örgütler, Alman yönetiminin saldırılarını protesto etti. Bildiri yayınlayan bu güçler, Kürt yurtseverleri üzerindeki haksız uygulamaların derhal durdurulmasını istediler. Alman yönetiminin bu tutumundan vazgeçmesini belirttiler.

YAZISI 5. SAYFADA

İngiliz Başbakanından Faşist Türk Rejimine Destek Ziyareti

İngiliz Emperyalizminin Kürdistan Politikası

XVII. yy'la dünya sömürgeci egemenliğinin başına geçen İngiltere'nin ilk hedefi Ortadoğu olur. XIX. yy'daki sanayi devrimi, İngiltere'nin sömürgeci yayılmasını hızlandırır. Meta ihracatı ve hammadde talebi sömürgeci yayılmanın başlıca amaçlarıdır.

1814 tarihi, Osmanlı İmparatorluğu üzerinde İngiltere'nin etkisini belirgin duruma getirir. Bu tarihte İngiltere, Osmanlı İmparatorluğundan Fransa'ninkine benzer ticari ve mali kapitülasyonları alır. Osmanlı devlet yönetimi üzerinde mali ve sanayi denetim kuran İngiltere 1838 Tanzimat, 1856 İslahat Fermanlarının çıkarılmasında temel rol oynar. İngiltere, Osmanlı İmparatorluğunu mali ve siyasi yönden kendine bağımlı duruma getirdiğinden Fransız emperyalizmi ve Rus Çarlığına karşı İmparatorluğun bütünlüğünden yana olur. Osmanlı İmparatorluğu, Fransa, İngiltere ve Rusya arasındaki çelişkilere dayanarak varlığını sürdürür.

İngiliz emperyalizmi, bu mali ve siyasi bağımlılıkla imparatorluk bünyesindeki Mısır, Lübnan, Kıbrıs, Irak, Yemen vb. stratejik alanlara ve Hindistan'a giden yol boyunca yerleşmiş ve kendine bağımlı duruma getirmiştir.

Devamı 12. sayfada

9-12 Nisan tarihleri arasında Türkiye'nin başkenti Ankara'ya gelen İngiliz muhafazakar Başbakanı bayan Margaret Thatcher, bu üç gün boyunca Türk Başbakanı T. Özal, faşist devlet başkanı K. Evren, ordu komutanları ve sanayicilerle görüştü.

Türk basını ve Türk hükümeti, Thatcher'in gezisine olağanüstü önem verdi. Resmi değerlendirmeler, "iki dost müttefikin biraraya gelmesi", "İngiltere'den Türkiye'ye tam destek" vb. şeklinde oldu.

Öte yandan Türk hükümet ve ordu yetkilileri ile sanayicileri olmadık şarlatanlıklar yaptılar. Thatcher'in geçtiği yollar yeniden düzenlendi, halk sokaklara

Devamı 12. sayfada

DİRENİŞ KAHRAMANLARIMIZ

Kaynağa Dönüş Hareketinin Militanı:

M. Rauf AKBAY

M. Rauf AKBAY yoldaşı, 7 yoldaşı ile birlikte 1985 yılının Nisan ayında şehit verdik. Rauf yoldaş, İdris ÖKMEN, Celal ERCAN, Abdurrahman AYTEMİR, Abdullah GÜLSEREN, Abdülkadir GERGERLİ, Hazım KARA, Cemil BAYRAM yoldaşlarla birlikte, Güney Kürdistan'dan Kuzey Kürdistan'a geçerken kurulan bir komplo sonucu şehit edildiler. 16 Nisan, bu yoldaşlarımızın ebebiyete ulaştığı bir tarihtir.

Biz bu yazımızda bu grubun içinden bir yoldaşı çeşitli yönleri ile anlatmaya çalışacağız. Bu aynı zamanda diğer yoldaşların anılarını, yıldönümleri vesilesi ile bir kez daha dile getirmek olarak da görülmelidir.

Rauf yoldaş, Bitlis'in Tatvan kazasındandır. Bitlis, Tatvan Kürdistan'ın şirin beldelerindendir. Doğanın bütün güzelliğini topladığı ve insanlara sunduğu bu beldeler, yurtsever özellikleri ile de tanınırlar. Rauf yoldaşın çocukluğu, işte burada geçti. O, buranın dağında, yaylasında yaşadı, havasını tenefüs etti. Ama yine de yüreğinin derinine takılan bir acı hissediyor, kendisinden bir şeylerin koparılıp götürüldüğünü farkediyordu. Bu kadar güzel topraklara yabancılar girmiş, kirletmeye çalışıyorlardı. O, daha ulusal kurtuluş saflarına katılmadan da bu gerçeği görmüştü. Ama bu meselenin çözümünü nasıl gerçekleştirileceğini başta bilemez.

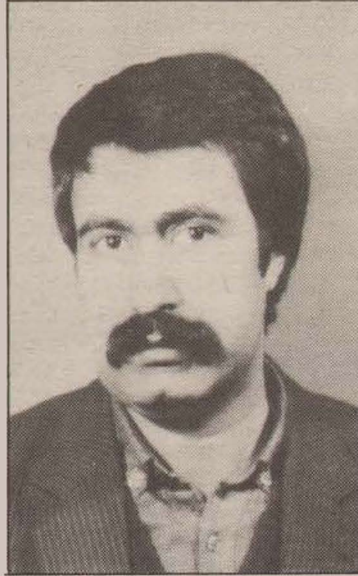
Rauf yoldaşı tanıyabilmek ve O'nun daha sonraki yıllarda tereddütsüz bir şekilde ulusal kurtuluş mücadelesi saflarına katılışını anlayabilmek, yaşadığı koşulları bilmeye ve yakından yaşamaya bağlıdır. Biz bu yazımızda az da olsa bunu başarmaya çalışacağız.

Rauf AKBAY, PKK önderliğinde gelişen ulusal kurtuluş mücadelesi saflarına yurtdışında katıldı. Bu O'nun katılışını daha da anlamlı kılıyor. Ülkesinden tam da uzaklaştım dediği bir anda, O'na yeniden, bu kez gerçek kurtuluşa gitmenin yolunda kavuşması azımsanacak bir olay değildir. Bugün yaşıyor, duyuyor veya görüyoruz: Birçok kişi kendi ülke topraklarından öylesine bir kopuş kopuyorlar ki bir daha dönmemecesine. Peki, bu insanlar bu derecedeki bir düşürülmüşlüğün içine neden giriyorlar. Bunun altında esas neden olarak sömürgecilik yatsa da, daha birçok şey söylenebilir. İşte, bazıları sömürgecilik tarafından adeta yuvasız kuşlar gibi sağa-sola savrulmalarını normal görüyor, hatta bunu tümden vatan topraklarını terketmeye dönüştürebiliyorlar. İnsanın düşebileceği en kötü derekelerden biri budur kuşkusuz. Vatan kişinin namusudur, onurudur. Eğer yaşayabiliyorsa, bu, vatanı sayesindedir.

Avrupa, vatan toprağından kopuşun örneklerinin bol olduğu bir alan. Buraya gelenlerin bir kısmının içine düştüğü durum bu. Bunlar ülkelerinden her bakımdan uzaklaştılar. Bırakalım vatan toprağını özgürleştirmek, burayı yaşanır bir hale getirmek, tümden bir kopuşu yaşadılar. Bir söz vardır, bu, vatan toprağına bağlılığı dile getirir. Bunu bilmeyen yok gibidir, ama biz buna rağmen, yine de bu sözü söylemek istiyoruz: "Bülbülü altın kafese koymuşlar, başlamış vatanım diye ötmeye." Bu, kişinin ülkesi ne olursa olsun ona bağlı olmasını ifade eder. İşte, Rauf yoldaşın Almanya'daki durumu, buna çok benzer. Vatan hasreti çekmenin yanısıra, bilinçlendikçe ulusal kurtuluş savaşına daha aktif katılmanın ve halkı sömürgeci egemenlikten kurtarmanın gereğine inanır. Bu inanç, O'nu Kürdistan dağlarına, özgürlüğün gerçek yaratıldığı savaşının en büyük destanlara konu olacak bir kahramanlıkla yürütüleceği alanlara yöneltir.

Rauf yoldaş, 1978 yılında Almanya'ya bir akrabasının vasıtasıyla okumaya gelir. Burada okula yazılır, bir müddet devam eder. Bilindiği gibi bu yıllar ulusal kurtuluş mücadelesinin de büyük gelişmeler sağladığı bir dönemdir. Rauf yoldaş, bundan kısa bir sürede etkilenir ve ulusal kurtuluş saflarına katılır. Şehit düştüğü ana kadar da, coşkusundan, azminden ve kararlılığından hiçbir şey yitirmeden ulusal kurtuluşçu çalışmaları yürüttü.

O, en büyük kararlılığı ülkeye, yani kaynağa dönüş hareketine en ön sıralarda katılmakta gösterdi. Almanya'nın önüne serdiği bütün yoz, kişiliksiz yaşamı kararlıca iterek, bir tarafa koymasını bildi. Bazılarının gerçek kurtuluş gibi gördüğü bu soysuzca yaşamı, O, bir düşkünlük, onursuzluk olarak gördü. Halkın yanında, onurlu bir şekilde yerini almasını bildi. İşte

bu Rauf yoldaşın içindeki yurt, insanlık ve halk sevgisinin ne kadar büyük olduğunu gösterir.

Rauf yoldaşı tanıyanlar ya da O'nu tanıyan yoldaşları ile O'nun hakkında konuşanlar birçok özelliğini bilirler. Bir militan devrimcinin örnek alması gereken bu özellikler, Rauf yoldaşın kişiliğine de damgasını vuran belirgin yanlarıdır. O'nu anlatırken, anarken bunlarsız düşünmek, anmak mümkün değildir. Çünkü, bunlar O'nun kişiliği ile özdeşleşmiştir. Nasıl ki bir savaşçıyı silahsız düşünemezsek, Rauf yoldaşı da bunlarsız düşünemeyiz. Ataklık, girişkenlik, örgütleyicilik, yaratıcılık, coşkulu olmak... Bütün bunlar, Rauf yoldaşta ifadesini bulan özelliklerdir.

Pratikte bu özelliklerini birçok yönüyle görmek mümkündür. Ulusal kurtuluş hareketinin, Avrupa alanında, çalışmalarını kendiliğinden olmaktan yeni çıkarmaya çalıştığı bir dönemde, Rauf yoldaş birkaç bölgede bunun öncülüğünü yapar. Gece gündüz demeden yoğun bir şekilde çalışır. En ufak bir olanağı bile değerlendirir. Tek tek şehirleri, yurtseverlerin evlerini dolaşır, onlara ulusal kurtuluş mücadelesinin propagandasını yapar. Hepsini ulusal kurtuluş saflarına kazanmaya çalışır. Bitmek bilmeyen bir enerji ile bu çalışmalarını yürütür ve birçok alanda son derece önemli sonuçlar elde eder. İbrahim DEMİR, Abdulhalim ZEREY yoldaşları saflarımıza kazanan Rauf yoldaşın kendisidir. Bizzat bu yoldaşlarla çok yakından ilgilenmiş, onları ulusal kurtuluş saflarına katmak için büyük çaba harcamıştır. Daha birçok arkadaşın katılımında da Rauf yoldaşın rolü küçümsenmez düzeydedir.

Nisan-Mayıs ayları içerisinde Almanya'da düzenlenen uzun yürüyüş eyleminin organizesinde ve yürütülmesinde aktif bir rol oynamıştır. Hanau-Bonn kolunun başında eylemin sonuna kadar yer almış, günlük olarak eylemi güçlendiren çalışmalar içerisinde bulunmuştur. Uzun yürüyüş eylemine pratikçiliği, organizatörlüğü ve yürütücülüğüyle damgasını vurmuştur. Birçok görevi üstlenmiş ve bunları yapmıştır.

Kürdistanlı yurtsever emekçilerin bir örgüte kavuşturulması çalışmalarını da yürütmüştür. 21 Mart 1984'te federasyonun kuruluş çalışmalarının bir kongre ile tamamlanmasında küçümsenmeyecek bir rol oynamıştır. Bizzat pratik çalışmalarını yürütmüş ve bir örgütlülüğe kavuşturmuştur.

Rauf yoldaşın diğer bir özelliği ise, insanlarla kolayca ilişki kurabilme yeteneğine sahip olmasıdır. Bu bakımdan kitleler tarafından sevilen bir militan olmasını bilmiştir. Bir-iki kez konuştuğu insanları derin bir etki altında bırakıyordu. O bu yönüyle de bir PKK militanının kitlelerle ilişkisinin nasıl olması gerektiğine büyük bir örnek oldu.

Avrupa alanına doğru yaklaşılması gerektiği konusu üzerinde de önemle durdu. Bu konuya büyük bir değer biçiyordu. Yazdığı bir yazıda bu konuda şunları söylüyor: *"Avrupa sahasında saflarımızda Kürdistan devrimine faydalı olacak, bulunduğu alandaki Kürdistanlı emekçilerin ekonomik, demokratik sorunlarını çözebilecek veya bu alanda onlara yardımcı olabilecek kadrolaşmaya aday, değil bir Avrupa biriminin örgütlenmesini 10 tane parti kurabilecek kadar gücümüzün olduğu biliniyor.*

İşte Avrupa, bu insanların Kürdistan devrimine kazandırılabilmeleri için, bunları yetiştiren, eğiten; bir eğitim alanı, bir parti okulu konumuna getirildiği zaman kendisine düşen tarihsel rolü oynayabilecektir."

Avrupa'nın oynayabileceği rolü bu şekilde ifade eden Rauf yoldaş, bu görevleri yerine getirmek için de canla başla çalıştı.

Eylemci, pratikçi ve örgütleyici özelliği O'nun her gece ve yürüyüş eyleminin başında bulunmasına yol açtı. Bu işler kendisi için olağan işler arasına girmişti. Örgütleyici özelliği, artan deney ve tecrübesi ile de, bu konularda daha başarılı bir çalışma sergilemeye başladı. Birkaç kişinin yapabileceği işi, O tek başına yapıyordu. Devrimci yaşamı bunun örnekleri ile doludur. 1984 yılında düzenlenen Ulusal Direniş Gecesi'ne çok kısa bir zaman kalmasına rağmen, hazırlıklarının gününe yetişmesinde olağanüstü bir çaba sarfetti ve bu görevini de başardı. Bu tür örnekleri çoğaltabiliriz.

Biz, şehit edilişinin yeni bir yıldönümünde daha Rauf yoldaşı anarken, O'nun bu özelliklerinin örnek alınması gereken bir kişilik olarak bütün yurtseverlere ulaştırmaya çalıştık. Ancak, bütün şehitlerimiz gibi Rauf yoldaşı da böylesi kısa bir yazıya sığdırmak mümkün değildir. Bütün şehitlerimiz için yaptığımız gibi, Rauf yoldaşı da kalbimizin derinliklerine gömmekle yetinmeyeceğiz. O'nun izinde yürüyecek ve anısının gereklerini yerine getireceğiz. Tıpkı O'nun yürüdüğü yoldan.

Rauf yoldaş, şehitlere, halkın değerlerine büyük bir önem veriyordu. Bunlara en ufak bir zararın bile gelmesini kabul etmiyordu. Bu yüceliğin sonucudur ki, en yüksek mertebe olan şehitliğe ulaştı.

Biz bundan sonra da Rauf yoldaşı, bütün bu özellikleri ile anacağız ve yaşayacağız. O her şeyden önce de **Kaynağa Dönüş Hareketinin** yiğit bir militanı olarak anılacaktır.

Ahmet ERGİN (Rızgar) ve M. Rauf AKBAY yoldaşlar, eğitim kampında PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaşla birlikte

Sen de şehit düştün
tarihi kutsal savaşta
Rauf yoldaş.
Zaten geçerken aydınlığa
karanlıklar vardı
yürüdüğün yolda,
kalleş pusular
ve ölümler...

Seni de yaşatacağız
altın harflerle;
Mesut'u, Sefkan'ı, Riyadı,
Rahmi, Delil, Şervan
ve Hazım'ı da gelecek dolu
parlak tarihimizde.
Ve bir intikam daha diyeceğiz
sizler için
Rauf yoldaş.

Kalbimize gömdük seni
ve isyancı ruhunu,
yoldaş ettik...
Yas tutarak değil
hedefe attığımız
her intikam kurşunuyla
sonsuza dek yaşatacağız
Rauf yoldaş...

HALK SAVAŞIMIZ YENİ BİR AŞAMADA

1 Nisan günü Nusaybin-Midyat ilçeleri arasındaki **Kartmine, Bamile** ve **Derpu** köy ile mezralarının bulunduğu dağlık alanda, düşman birlikleri ARGK gerillalarının varlığından haberdar oldular.

Sabahın erken saatlerinde alana güç yığan düşman birlikleri daha gün ağarmadan gerillalarla karşılaştılar. Çarpışma alanına ilk yetişen düşman araçlarından 3'ü roketatarlar ve otomatik silahlarla imha edildi, araçlardaki 45 özel tim elemanı öldürüldü.

Bu darbe üzerine, Türk ordusu alana takviye güç yığdı. Mardin tugayı, Batman komando alayı, özel timler ve çete gruplarına ek olarak Bolu, Kayseri ve Sivas'tan alana aktarılan komando birlikleri çarpışmalara katıldılar. Türk ordu birlikleri arazinin engebeli oluşu, gerillaların sert mukavemeti ve isabetli darbeleri karşısında alanı çembere almakla yetinirken, helikopterlerle sonuç almayı hedeflediler. Çarpışma alanına gelen ilk helikopterlerden biri içindeki en az 20 kişiyle birlikte infilak etti. İkinci bir helikopter de yara alarak gerillaların arasına düştü. Düşen helikopterde çatışmaya giren düşman subayları ve askerleri öldürüldü. Yara alan üçüncü helikopter ise çarpışma alanının yakınına düştü. Türk ordusunun resmi kaybı olarak açıkladığı binbaşı bu helikopterin personeliydi.

Çarpışmalar geniş bir alana yayılarak gecenin geç saatlerine kadar sürdü. Kayıpları artan Türk ordusu helikopterlerden bomba atışlarına ağırlık verdi. Düşmanın bomba atışları çarpışma alanındaki köy ve mezraları da kapsadı.

Muharebenin sonuçları Türk ordusu açısından hezimet oldu. Binbaşı, teğmen, astsubayın yanısıra onlarca çete ve askerini kaybetti. Türk ordusunun 3 helikopterinin yanısıra 3 de aracı imha edildi. Mardin numune hastanesi ölü ve yaralılarla dolduğundan helikopterle oluşturulan hava körüsünden çok sayıda düşman ölü ve yaralısı Diyarbakır askeri ve numune hastanesine taşındı.

Türk devleti, hezimetini sakladı. Tam ters biçimde yansıttı. Türk ordusunun birinci yalanı kayıplarını az göstermesidir. İkincisi, binlerce asker ve çok sayıda helikopterle saldırdığı halde, bir ARGK birliğinin aralıklı 4 gün devam eden mukavemetini kıramadı. Üçüncüsü, Türk devleti resmi açıklamasında, öldürülen gerillaların sınırdan giriş yaparken, sınıra yakın bir alanda kuşatıldıklarını söyledi. Gerçek ise tam tersiydi. Çarpışma alanı sınırdan çok uzakta dağlık bir alandı. Dördüncüsü, Türk devleti ARGK'nin kayıplarını olduğundan çok fazla gösterdi. Şehit olan yedi savaşçıdır.

Türk ordusu, muharebe sonrası şehit olan savaşçı ve köylülerin cesetlerini bir araya toplayarak, ''20 gerilla öldürdüm'' açıklamasında bulundu. Türk devleti radyo ve basını ile tanınan bazı ARGK militanlarının adını vererek gerçeği çarpıtmayı hedefledi.

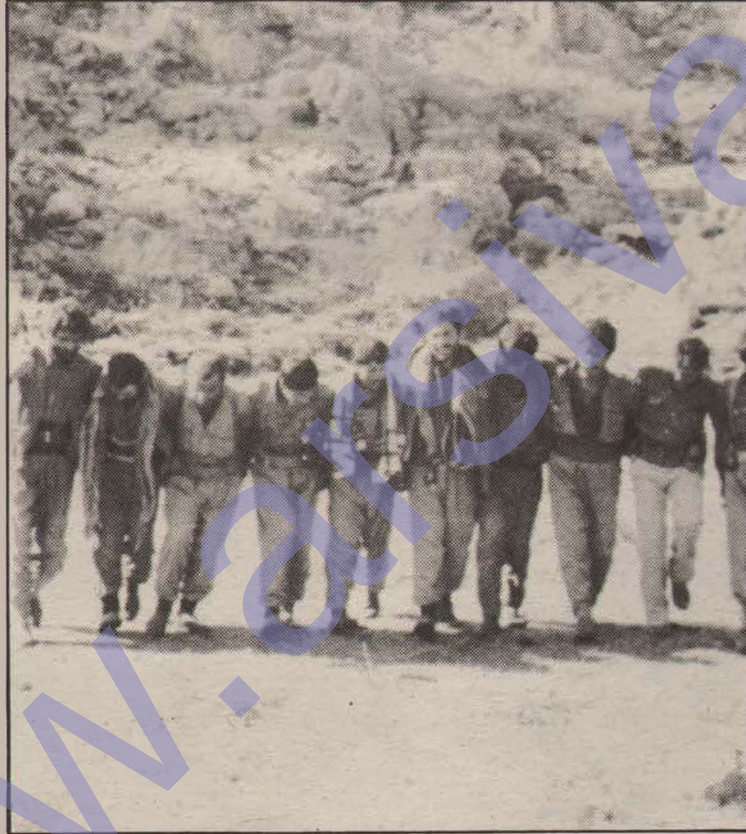
Fakat halk olaya şahit olmuş, gerçeği biliyordu. Türk basını bile çok geçmeden açığa çıkan yalancılığını dışa vurmak zorunda kaldı. Türk basını ölenlerden kimlerin gerilla, kimlerin köylü, kimlerin ise çete olduğunun anlaşılamadığını yazmak zorunda kaldı. Türk ordusunun kayıpları ise askeri araç enkazı ve hastaneleri dolduran cesetlere rağmen bir sır olarak tutuldu.

Sonuç, Türk ordusu için hezimet, halkımız ve ARGK için bir zaferdir. Elleri henüz yeni silah tutan bir avuç genç kahramanlıklar yaratmıştır. Savaşçı komutanları son nefeslerine kadar birliklerini yönetmiş, üstün düşman gücünü perişan etmiş, kuşatmalarını yarmışlardır. Kahramanlarımız ölülerini bile düşmana kolay teslim etmemiş, her bir şehit savaşçı cesedinin altına bıraktığı el bombalarıyla düşmanın birçok askerinin daha safdışı edilmesini sağlamıştır.

Çarpışmalar alanda büyük hareketlenmeye yol açtı. Türk ordusu alana binlerce asker yığarak, sokağa çıkma yasağı ilan ederek, operasyonları genişleterek kabarmanın önüne geçti.

Kürt halkı artık şunu iyi bilmektedir: Türk ordusunun Kürdistan'da ne işi var, kimlere bomba yağdırıyor? Halkımız artık ölüsünü bile düşmanına teslim etmeyen kahramanlarını görüyor. Mardin'deki muharebe, alanındaki halkımızın mücadelesine hamle yaptıracaktır. Çeteciliğin çöküşü, halkın gittikçe daha fazla sömürgeci barbarlığa karşı durması ve ARGK'ye katılımlarının artması bunun göstergeleridir. Son muharebe, önümüzdeki süreçte Türk ordusunun çok daha büyük kayıplara hazırlanması gerektiğini ortaya çıkarıyor.

Dersim'de Siyasal Eylemlilik Yoğunlaştı

5 Nisan tarihinde Dersim-Ovacık yolu üzerindeki Vank köprüsü yakınlarında yola barikat kuran kurtuluş ordumuz gerillaları yolu 10 saat kapalı tuttular. Bu süre içinde telefon direkleri yakıldı ve barikata rastlayan 10 civarındaki aracın yolcularıyla toplantı yapıldı.

Gerillalar, ARGK savaşçısı olduklarını, faşist Türk sömürgeci devleti ve ordusuna karşı Kürdistan'ın bağımsızlığı için savaştıklarını açıkladılar. Toplanan kalabalığa sömürgeci devletin baskıları ve propagandasının içyüzü de açıklanarak halktan ARGK'den korkmamaları ve güçlerini ERNK'de birleştirmeleri istendi.

ARGK'nin savaşçıları kitleye bildiri dağıttılar, yol boyunca sloganlar yazdılar. Durdurulan araçlardan TC kurumlarına ait olan 2 tanesi ateşe verilerek imha edildi.

Eylem yörede büyük etki yarattı. Eylem sonrası Türk ordu birliklerinin Ovacık yöresinde yaptıkları operasyonlar sonuç vermedi.

Mardin'de sömürgeci kültür politikasının iflası:

Okullar Tek Tek Kapanıyor

ARGK'nin sömürgeci kültür ajanlarına karşı gerçekleştirdiği başarılı eylemler, sonucunu verdi. 8 Nisan tarihli Hürriyet gazetesinin de yazmak zorunda kaldığı gibi en az 50 öğretmen görevinden istifa ederek memleketine döndü.

TC, Kürdistan'a ajan olmayan öğretmen yollamıyor. Ajanlığın yanısıra teşvik parası veriyor. Fakat öğretmenlerin istifası ajanlığa duyulan tepkiden değildir. ARGK'nin eylemleri ve Kürt halkının bu yabancı kültür temsilcilerine açık tepkisi öğretmenleri istifaya iten temel neden oluyor.

Türk Ordusu, Botan'a ve Sınıra Yığınak Yapıyor

Mart ayı sonlarından itibaren Bolu, Kayseri ve Sivas komando alayları ile 2. Ordu ve 7. Kolorduya bağlı binlerce askerden oluşan birlikler Mardin üzerinden sınır alanlarına gönderildi.

Türk basını, Genelkurmaylığa atfen bu ek gücün sadece komando olarak 5000'i geçtiğini yazdı. Gerçek sayı ise 30.000'in üstünde. Botan'da zaten 100.000'in üzerinde asker konumlanmış.

Alana kaydırılan sömürgeci ordu birlikleri Cizre, Silopi, Uludere, Çukurca ve Şemdinli'ye yerleştiriliyor.

Hatırlanacağı üzere bundan birkaç ay önce sınırdaki jandarma birlikleri düzenli ordu birlikleriyle yer değiştirmişti.

Türk Genelkurmaylığı, bunu yeni bir gelişme olarak değerlendirmiyor. Sıradan bir güç kaydırması diyor. 1983 baharında da böylesi 'sıradan' bir güç kaydırması, Botan ve Hakkari'de operasyonlara ve Güney Kürdistan'ı kısmen işgale dönüştü.

Şimdi de Türk ordu birlikleri, yeni askeri yığınaklarıyla Mardin ve Botan'da askeri operasyonlar yapıyor. Askeri yığınak ARGK'nin artan askeri etkinliğini durdurmaya ve alandaki daha büyük gelişmeleri önlemeye yönelik.

Sınıra yığdırılan Türk ordu gücünün başka bir amacı da var: Güney Kürdistan.

Askeri yığınağın İran-Irak savaşının merkezinin Güney Kürdistan'a kayması ve Kerkük'ün İran topçu atışlarının menziline girmesiyle de yakın bağlantısı var.

Çünkü sadece asker yığılmıyor. Müdahale biçimleri bile basında açık tartışılıyor. Paraşütçü birliklerin indirmede başarılı olamayacağı noktasında askeri uzmanlar birleşiyor. Sınıra yığılan ordu gücü, öncü işgal gücü rolü taşıyor. Büyük askeri harekatlar için tek uygun geçit olan Habur köprüsü, Türk birlikleri tarafından sıkı korumaya alınmış durumda.

Gelişmenin başka bir yönü de var: Türk devleti son bir genelgeyle Hakkari'nin İran ve Irak'a sınır bölgelerinin hava sahasını askeri uçak uçuşlarına yasakladı. Bu karara bağlı olarak Türk savaş uçaklarının Botan, Hakkari ve Güney Kürdistan üzerindeki alçak uçuşları artmış durumda.

Türk ordusunun son hazırlıkları ve düzenlemelerinin hedefi net: Kuzey-Batı Kürdistan askeri kurtuluş mücadelesinin gelişmesini önlemek, Güney'i işgale hazırlıklı olmak ve böylesi bir durumda Kuzey Kürdistan'daki patlamaların önüne geçmektir.

Botan'da ARGK Saflarına Katılım Artıyor

Şırnak'ta köy gençliği ARGK saflarına akın ediyor

Mart ayı ortalarından itibaren Botan'ın Eruh, Şırnak, Cizre, Silopi, Pervari alanlarında ARGK birlikleri yoğun bir çalışmaya girmiş bulunuyorlar. ARGK birlikleri, sert kış aylarını kayıpsız atlattıklarından bahar çalışmalarına daha güçlü başlıyorlar. Çalışmalar daha çok çeteleri silahsızlandırmaya ve savaşçı toplamaya yöneltilmiş. ARGK gruplarının hareketliliği, Türk ordu birliklerinin yeni yerleşim ve operasyonlarını da boşa çıkarıyor.

Türk ordusu yeni atılım korkusuyla kış aylarından beri hazırlık yapıyor. Mart ayı ile beraber Türk ordu birlikleri kırsal alanda operasyonlarını artırdılar. Operasyonlar ARGK'nin hareket düzenini bozmaya yöneliyor. 28 Mart'ta Türk ordusunun büyük gücüne rağmen, ARGK birlikleri Eruh'ta bir çete yuvasına yetişmiş ve vurdukları darbeyle dağıtmışlardı.

ARGK birlikleri köy toplantılarına ağırlık vererek, halk üzerindeki düşman pasifikasyonunu aşmada başarılı oluyorlar. Köy gençliği üzerinde uygulanan göç ve denetim uygulamaları, gençliğin ARGK saflarına katılmasını önleyemiyor. Son olarak Şırnak'ın Kuşkonak köyünden ARGK birliğine 4 savaşçı daha katıldı.

Sömürgecilerin iddiasına rağmen ARGK'ye katılım, bilinç ve gönülülük temelinde oluyor. Türk sömürgeci ordusunun vahşetini günlük olarak yaşayan köy gençliği, ulusal kurtuluş inancı ve sorumluluğuyla kurtuluş ordumuz saflarına katılıyor.

Köy gençliği üzerinde büyük bir çekişme olmaktadır. Türk ordu komutanları köy gençlerini tespit ediyor, köyden ayrılmalarını yasaklıyor, sürgün ediyor, her gün karakola gözükme mecburiyeti getiriyor, ya da küçük yaşta alıp askere götürüyorlar. Bu önlemlerden başka ailelere büyük baskı yapıyorlar. Bütün bu önlemler ARGK'ye yeni katılımları önlemek içindir.

Düşmanın çok çeşitli önlem ve engellerine rağmen ARGK birlikleri köy gençliği ile ilişkiye geçiyor, toplantılar yapıyor, onları ülkeleri için savaşmaya ikna ediyor. Bu, canavarın ağzından son anda bir canlıyı kurtarmaya benziyor.

Diyarbakır Sivil Cezaevi Açlık Greviyle Direnişe Geçti

6 Nisan'da başlatılan açlık grevine 830 tutukludan 800'ü katılıma devam ediyor. Direnişe katılanların çoğunluğu siyasi tutuklu. Açlık grevi eylemcileri, Şubat Direnişi ardından Diyarbakır askeri cezaevindeki siyasi tutukluların sürgün edilmesini ve Adalet Bakanlığının resmi genelgelerine rağmen cezaevi koşullarının tutuklular lehine düzenlemesi maddelerine uyulmamasını protesto ettiler.

Açlık grevine başlayan tutuklular istemlerini 13 maddelik bir bildiriyle açıkladılar. Ayrıca isteklerinin yerine getirilinceye kadar da açlık grevini sürdürme kararlılığında olduklarını da söylediler.

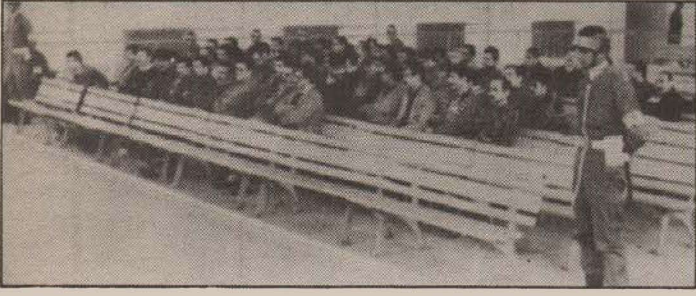
Tutukluların istekleri arasında görüşlerde Kürtçe konuşulması, avukatlarla yüzyüze görüşülmesi, görüş süresinin uzatılması, tutuklulara kitap, dergi, gazete ve radyonun serbest olması, dışarıdan yiyecek alınması, koğuşlardaki aşırı yığılmanın durdurulması, sağlık koşullarının düzenlenmesi vb. istekler de var.

Açlık grevi eylemine giden siyasi tutukluların çoğunluğu PKK davasından hükümlü devrimci ve yurtseverlerdir. Direnişe diğer tutuklu kitlesi de katılıyor.

Diğer yandan 15 Nisan tarihinde Adalet Bakanlığına devredileceği açıklanan Diyarbakır askeri cezaevindeki PKK'li savaş esirlerinin gruplar halinde sürgün edildikleri belirtilmekte.

Savaş esirleri Aydın, Bursa, Malatya, Eskişehir, Sinop, Antep ve Urfa cezaevlerine dağıtılıyorlar. Bir kesimi ise Diyarbakır sivil cezaevine aktarılmış bulunmakta. Sadece Eskişehir E tipi özel cezaevindeki PKK'li savaş esirlerinin sayısı 70'i buldu.

Dev-Sol'lu Devrimciler, Mahkemede İşkenceleri Protesto Ettiler

580 kişinin idam istemiyle yargılandığı 1203 sanıklı davanın görülmesi sırasında, söz alan tutuklu devrimci **Sabri Temel**, mahkeme heyetine verdiği beş sayfalık dilekçede özetle şunları dedi: *"Hükümet, işkenceye karşı 21 ülkenin imzaladığı anlaşmaya uymalıdır. 12 Eylül döneminde karakollar, polis ve cezaevi merkezleri işkence merkezlerine döndürülmüştür. Hiçbir yargıç ve savcı 12 Eylül'de işkence yapılmadığını söyleyemez."* Mahkeme heyetine verilen ve tüm tutukluların imzasını taşıyan ikinci dilekçede ise binbaşı Muzaffer Akkaya hakkında suç duyurusunda bulunuldu.

Türkiye Cezaevlerinde de Açlık Grevi ve Dayanışma Eylemleri Sürüyor

Çanakkale E tipi cezaevinde 120 devrimci ve ilerici tutuklunun başlattığı açlık grevi 16. gününü doldurdu. Tutuklu yakınları da direnişçilerle dayanışma eylemlerini sürdürüyorlar.

Açlık grevinin 8. gününde tutuklu aile ve yakınları TBMM, Başbakanlık ve Adalet Bakanlığına verdikleri dilekçelerde, tutukluların taleplerinin karşılanmasını istediler. Tutuklular, avukatlarla yüzyüze görüşü, sevk zincirine son verilmesini, diğer cezaevlerindeki haklardan yararlandırılmalarını ve tutuklu izinlilerin açık ve yarı kapalı cezaevlerindeki siyasileri de kapsamasını istiyorlar. Aileler, hapishane yetkililerinin tutukluların direnişini kırmak için baskı yaptığını ve onlara şekerli su vermediklerini de açıkladılar.

Bakanlığın açıklamalarına rağmen çoğu cezaevinde tek tip elbise ve sevk zinciri uygulaması da sürdürülüyor.

Sinop cezaevinde süren direniş ise kapalı tutuluyor. Bu cezaevlerinde tutuklular üzerinde artan baskılar kamuoyuna yansıyor. **Salih Sezgin** adlı tutuklunun cezaevi koşulları ve cezaevi yönetiminin uygulamalarını protesto amacıyla intihara kalkıştığı haberleri üzerine tutuklu yakınları açlık grevi etkisi ve baskıların Salih Sezgin'in komaya girmesine sebep olduğunu açıkladılar.

Adana E tipi özel cezaevinde devrimci tutukluların 10 Mart'ta başlattıkları açlık grevi sürüyor. Tutukluların istemleri avukatlarla yüzyüze görüşme, görüş süresinin uzatılması, radyo ve teybin verilmesi, dergiler üzerindeki sansürün kaldırılması, yasaklanmamış yayınların içeriye alınması, sağlık ve beslenme koşullarının düzenlenmesi vb.'ni kapsıyor.

Tutuklu yakınları da 1 Nisan tarihinden itibaren Adana SHP binasında açlık grevine başladılar. Açlık grevine gidenlerin sayısı 15'i buluyor. Aileler, isteklerini hükümet ve Adalet Bakanlığı yetkililerine aktardıklarını ama cevap alamadıklarını, çocuklarına insanca yaşam ve beslenme koşulları sağlanıncaya kadar açlık grevini sürdüreceklerini açıkladılar.

Tutuklu yakınlarının SHP binasındaki açlık grevi, parti genel merkezi ile il merkezi arasında görüş ayrılıklarına yol açtı.

Diyarbakır zindan direnişinde '88 Şubat'ında şehit düşen M. Emin YAVUZ'un ailesi ile yapılan ve Toplumsal Kurtuluş dergisinin Nisan '88 sayısında yayınlanan röportajı olduğu gibi yayınlıyoruz.

BERXWEDAN

M. EMİN YAVUZ'UN EVİNDE

Basın mensupları Diyarbakır Cezaevi'nde yaşanan açlık grevi sona erdi haberini yazarken, yeni bir haber daha geldi. Açlık grevine katılan tutuklulardan 15 kişi hastaneye kaldırılmıştı. Konuyu aydınlatmak amacıyla gazeteciler sokaklara dökülürken alınan bilgiler değerlendiriliyor, hastaneye kaldırıldığı belirtilen tutuklulardan birinin öldüğü anlaşılıyor. Açlık grevi bitti, derken bir kurban üzüntüsü aileleri sarıyordu. Aileler arasındaki tablo ise gazetecileri çok şaşırtıyordu. Çünkü ailelerin her birinin bir kenara koşup ölenin kim olduğu, yakınları olup olmadığını araştırmalarını bekleyenler düş kırıklığına uğruyorlar. Her ana sanki kendi evladıymışcasına üzüntüsünü dile getirmeye başlamıştı.

Bir süre sonra ölenin kimliği kesin olarak öğreniliyordu. Ölen 9 yıldan beri Diyarbakır Askeri Cezaevinde yatan, Hilvan doğumlu Mehmet Emin YAVUZ'du. Kara haber ulaşır ulaşmaz anasının "iki dizi kırılıyor" kendi deyimi ile. Dağ gibi evladını yitirmenin üzüntüsü içinde olan

— Selamün aleyküm. Başınız sağ olsun.

M. Emin YAVUZ'un ailesinin ileri gelenleri bizleri karşılıyor, yer gösteriyorlar. Daracık bir odada M. Emin YAVUZ'un eşi, beş çocuğu, anası, babası ve kardeşi ile göz göze, yüz yüze geliyoruz.

— Sizler sağolun, geride kalanlar sağolsun. M. Emin'in ölümüne üzülmüyoruz. Şeref duyuyoruz. Çünkü M. Emin direnirken, hakkını ararken öldü.

— M. Emin'in ölümünü nasıl öğrendiniz?

— Haber geldi, dediler Diyarbakır Askeri Cezaevinde hepsi açlık grevine çıkmışlar. Durumu daha iyi öğrenmek için Diyarbakır'a gittik. Bize M. Emin'in açlık grevinde ağırlaştığını, hastaneye kaldırıldığını söylediler. Yetkililerin bu açıklamasından sonra hastaneye gittik. Hastanenin önünde bize M. Emin'in ölüm haberini verdiler.

— M. Emin neden dolayı öldü, yani daha önceden herhangi bir rahatsızlığı var mıydı?

— O, özgürlük için bayrağı yukarılara çeken bir insandı. O, zulme, zorbalığa, derebeyliğe karşı koydu. İnsanın insan tarafından sömürülmesine göz yummadı, baş eğmedi. M. Emin inançları uğruna canını feda etti. Cezaevine girmeden önce hiçbir rahatsızlığı yoktu. O, diğer tutuklular gibi 9 yıl boyunca cezaevinde sürekli olarak sistemli işkencelere uğradı. Onun ölümüne asıl bu işkenceler yol açtı. Mesela 1982 yılında Diyarbakır Askeri Cezaevinde M. Emin'e zorla tursil yedirmişlerdi. O olayın ardından büyük bir mide rahatsızlığına yakalandı. Gönderdiğimiz ilaçlarla kendini toparlamış, iyileşmişti.

M. Emin YAVUZ'un ailesi acılarını yüreklerine gömerek evlerini basan gazetecileri karşılıyorlar birer birer. Çarpıcı haber alma umudu ile Hilvan'nın bir kıyısındaki eve doluşan gazeteciler sorular soruyor, fotoğraflar çekiyorlar. Çoğunluğu M. Emin YAVUZ'un ailesinin ağzından "beddualar, lanetler" beklerken birçoğu ölmenin de bir onur olduğunu ilk kez anlıyorlar. İşte birçok gazeteci elleri boş, suratları bir karış geri döndükleri sırada Toplumsal Kurtuluş'a ulaştıracağımız görüşmeyi yapmak üzere biz giriyoruz içeri.

— M. Emin'i biraz anlatabilir miydiniz? Örneğin çocuklarının nasıl yetiştirilmesini isterdi?

— M. Emin'in insanca yaşamadan yana bir tavrı vardı. Sevgi dolu biriydi. Çevresinin sevgisini ve takdirini kazanmayı başarmıştı. Çocuklarının diliyle, kültürüyle okuyup dünyayı, bilimi, insanlığı tanımalarını ister, insanlık için dövüşen ve ölenleri de unutmamalarını sık sık söylerdi.

— M. Emin ile en son ne zaman görüşme olanağı bulmuştunuz?

— En son yıl başında görüşebilmiştik. (Bu sırada M. Emin YAVUZ'un 14 yaşındaki en büyük oğlu söze karışıyor.) Eğer babam sağ olsaydı ve sizleri burada görebilseydi her şeyden önce bu içten yakınlığınızdan ve böylesi kalabalıktan dolayı çok mutlu olurdu.

— Diyarbakır Askeri Cezevinde tutukluların istekleri kabul edildi, haberiniz var mı?

— Haberimiz vardır. Kaybımız acımız büyüktür ama M. Emin'in ölmesi Diyarbakır Askeri Cezaevinde yatan tutukluların isteklerinin kabul edilmesi, diğer tutuklu ailelerinin çocuklarıyla Kürtçe konuşarak hasretliklerini doyasıya gidermesi sonucunu verdi. Mücadelelerine büyük katkı sağladı. Bu bizim için en büyük tesellidir.

Ağlamak yakışmaz med anasına
Bizden bin selam olsun Sultan anaya
Şehitler ülkesinin anasısın sen ana
Her zaman örnek verileceksin dünyada

— Geçiminizi nasıl sağlıyorsunuz?

— Toplam 250 dönüme yaklaşan bir arazimiz var. Bu toprağı sürüp işleyerek ekmeğimizi kazanıyoruz. 250 dönüm toprağımız olmasına rağmen imkanlarımız geniş olmadığı için pek büyük kazancımız olmuyor. Traktörümüz yok, araç gerecimiz yeterli değildir. Diğer bir oğlum Ahmet de cezaevindedir.

— Ona ne kadar ceza isteniyor?

— Tam hesabını bilmiyorum. 20 seneden fazla istiyorlar... Zaten Hilvan'ın aşiretleriyle ticari rekabet yapacak gücümüz yok. Bu aşiretlerle aramız da evvel ahir iyi değil. Geçinemiyoruz.

HABER AJANSI
SOĞUK BİR GECE

Geceler gittikçe uzun geliyor
artık sevdiğim
Ben usanmışım teleksin başında
Ölüm oruçları açlık grevleri
haberlerini merkeze işlemekten
Hangi kaya yürek dayanabilir
şimdi
Anadiliyle döktüğü türkülerine
Uzaklardan gelmiş bir ananın
En az bir ay sürer diyorlar
direniş
Göründü yine onbeş-yirmi ölü
Dün filme almış TAYAD'lıları
ve aileleri polis
Oradaydım kokutuyordu yatak
odalarını
Açlık kokan ikibin nefes
Ve uykularını kaçırıyordu
"bazılarının"
Aşarak kat kat telörgüleri
Havada kar soğuğu var bugün
Yedinci gün de dolmakta
nerdeyse
Oralarda havalar nasıl?

Umut SÖNMEZ
16 Şubat 1988
Diyarbakır

"Vücudum zayıf olabilir ama iradem güçlüdür" deyip ölümsüzleşen kızıl güllerimizden birini daha kalbimize gömdük.
ÖLÜMSÜZDÜR.

Bir grup devrimci yurtsever adına
Eren YILMAZ

Federal Alman Yönetiminin Anti-Demokratik Uygulamaları Kınanmaya Devam Ediliyor

Uzun Yürüyüş

6 Nisan günü 45 yurtseverin katılımıyla Karlsruhe'den Bonn'a kadar olan 380 km'lik uzun yürüyüşe başlandı.

Feyka-Kurdistan'ın düzenlediği uzun yürüyüş eyleminin talepleri şunlardır:

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine karşı saldırılara ve Federal Almanya'daki Kürtlere yönelik anti-demokratik uygulamalara son verilmesi,

Tutuklanan 13 Kürt yurtseverinin derhal serbest bırakılması,

Feyka-Kurdistan ve diğer kuruluşların demokratik-politik faaliyetlerinin engellenmemesi,

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi ile dayanışmanın gösterilmesi,

Açıklanan bu talepler doğrultusunda Karlsruhe'de biraraya gelen yüzlerce yurtsever, başsavcılık önünde oturma eylemini başlattılar. Sabahtan akşam saat 16.00'ya kadar devam eden oturma eyleminden sonra yürüyüşe geçildi. Ağırlıklı olarak Stuttgart'tan gelen kalabalık bir grup yurtsever, eylemcilere uzun bir süre yürüyüş güzergahı boyunca eşlik etti.

Alman demokratik kamuoyunun da yoğun ilgi ve desteğini alan eylemciler, Mannheim kentini geçmiş durumdalar. Mannheim'da katılan kalabalık bir kitle ile beraber miting ve gösteri yapan eylemciler, Bonn kentine doğru yürüyüş eylemlerini devam ettiriyorlar.

Ayrıca, uzun yürüyüş dolayısıyla Feyka-Kurdistan, kamuoyuna yönelik bir bildiri yayınladı. Eylem taleplerinin izah edildiği bildiride, özetle şu görüşlere yer verilmektedir:

"...Federal Alman hükümetinin bu anti-demokratik uygulamalarının amacı çok açıktır. Bu alanda Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine yoğun bir destek sunan Kürt yurtseverleri sindirilmeye ve böylelikle onların mücadeleye sunduğu büyük destek kesilmeye çalışılmaktadır. Bu yönlü amaçtan hareketle, bu alandaki faaliyetler engellenerek Kürt halkının sesinin bu alandaki yansıması engellenmeye ve onu burada boğmaya yönelik anti-demokratik uygulamalara başvurulmaktadır. Diğer yandan FAC'da demokratik falliyetler içerisinde bulunan Kürt kurumlarına kamuoyu nezdinde "terörist" damgası vurularak tecrit edilmeye çalışılmakta. Böylelikle Alman demokratik kamuoyunun desteği engellenmek istenmektedir.

Bu saldırılarda hukuksal gerekçe olarak Alman anayasasının 129a maddesi gösterilmektedir. 129a maddesi ise terörist bir birlik kurma, ona üye olma ve onu desteklemeyi suç olarak belirlemektedir. Bu anlamda istendiği biçimde kullanılabilinecek bu madde ile, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesini destekleyen binlerce Kürt yurtseveri "terörist" damgasıyla yargılanabilecek duruma getirilmek isteniyor. Ancak bu maddenin kendisi esasen işin kılıfı durumundadır. Temel olarak bu saldırılarda amaçlanan siyasi hedefin kendisi, bağımsızlık çizgisine, bazı dar kültürel haklar dayatarak bu çerçeveyi aşmasını engellemektir. Bununla da Kürdistan'daki ve yurt dışındaki bağımsızlıkçı çizgi rayından saptırılmaya çalışılmaktadır.

*Tüm ilerici ve demokratik kişi ve kurumları taleplerimizi desteklemeye ve **Uzun Yürüyüşümüz** ile dayanışma göstermeye çağırıyoruz."*

İsviçre

6 Nisan'da uzun yürüyüşün başlamasıyla Kürdistanlı yurtseverlerden oluşan kalabalık bir grup İsviçre'de Almanya'nın Lufthansa bürosunu işgal etti.

Feyka-Kurdistan'ın uzun yürüyüş için ortaya koyduğu talepleri destekleyen eylemci yurtseverler, tutuklanan 13 Kürdün derhal serbest bırakılmasını istediler. Çok sayıda basın mensubu ve kurum, eyleme geniş yer verdi.

Götebourg (İsveç):

Alman polisinin 14 Kürt yurtsever politikacısını tutuklamasını protesto amacıyla bir grup yurtsever Götebourg'daki Almanya Lufthansa Havayolları bürosunu iki saat süreyle işgal etti. Yurtseverler, eylem amaçlarını açıklayan bir bildiriyi Bonn hükümetine iletilmek üzere havayolu bürosu yetkililerine verdiler.

Çeşitli Örgütler Alman Devletinin Uygulamalarını Protesto Bildirisi Yayınladı

Alman devletinin uygulamalarını protesto etmek amacıyla, geçtiğimiz hafta içinde Almanya'nın Hamburg kentinde çok çeşitli örgütlerce *"Tüm Tutuklu Kürtlere Özgürlük"* başlığı altında bir bildiri yayınlandı. Bildiriyi yayınlayan örgütler, istemlerini şu sloganlarla dile getirdiler: *"Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi taraftarları derhal serbest bırakılmalıdır! 129a maddesi çerçevesinde sürdürülen davalar derhal durdurulmalıdır! Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi taraftarlarına yönelik baskılara son verilmelidir!"*

Bildiriyi yayınlayan örgütler şunlardır: Hamburg Anti-Emperyalist Grubu, Hamburg Ortadoğu Otonom Grubu, BWK Hamburg Yönetimi, Suriye Kürdistanı Demokratlar Derneği (DSK), El-Salvador Komitesi, Feyka-Kurdistan Hamburg, FAU/R, Hamburg Özgür Gençlik Grubu, Hamburg Kürt Halkının Dostları, Halk Cephesi (Volksfront) Hamburg Yönetimi.

Ayrıca, Avrupa'da Dev-Genç Hamburg ve VSP (Sosyalist Parti) talepleri desteklediklerini açıkladılar.

Almanya'da Yabancılara Karşı Yeni Yasa

"Alman Savcılığı, İstediğini Terörist İlan Ederek Sınırdışı Edebilecek"

Federal İçişleri Bakanı **Friedrich Zimmerman**'ın hazırladığı ve **"Der Spiegel"** dergisinde yayınlanan yeni yabancılar yasası, **"politik sığınmacıları"** ve **"yabancı işçileri"** kapsıyor.

Taslağa göre, *"Federal Almanya veya eyalet anayasalarına aykırı eylemlerde bulunanlar sınırdışı edilebilecek. Bu madde, tümüyle savcılığın bir kişiyi yasalara aykırı hareket edip etmediğine dair vereceği kararı geçerli sayıyor."* Madde, Federal Almanya'daki binlerce Kürt ve Türk politik sığınmacı için büyük tehlike oluşturuyor. Denilebilir ki, yasa taslağı Kürt ve Türk politik sığınmacılarına yönelik olarak hazırlandı. Her yıl yayınlanan **"Anayasayı koruma örgütü"**nün raporundaki kolay ithamlara bakılırsa tehlikenin büyüklüğü ortaya çıkıyor. Çünkü, bu raporu, Alman gizli haberalma servisi hazırlıyor ve savcılık yabancılara yönelik uygulamalarında tümüyle bu raporu temel alıyor. Yine bu, raporun Kürdistan politik güçlerine yönelik bölümünün hazırlanmasında Türk ve Alman istihbaratının işbirliği yaptığı biliniyor.

Yasa taslağının ikinci bölümü, yabancı işçilere yönelik. Daha önceki (halen geçerli) yasaya göre 8 yılını Almanya'da dolduran bir işçi, otomatikmen Almanya'da süresiz ikamet hakkını elde ediyordu. Alman hükümeti, maddi teşvikle yasayı esnetiyordu. Yeni yasa ile yabancı işçilerin bu hakkı kaldırılıyor, oturum yetkisinin verilmesi savcılık yetkililerine bırakılıyor. Böylece yasa Alman güvenlik güçlerinin yabancı işçilere yönelik oyunlarına alan yaratıyor.

Yasa kanunlaşırsa, FAC'da şimdiye kadar yabancılara yönelik olarak çıkarılan en sert ve gerici yasa olacak. SPD ve Bonn koalisyon hükümetinin liberal kanadı yasa taslağına sert muhalefet ediyorlar.

Hollanda Kürdistan İşçiler Birliği (YKKH)'nın 9. Olağan Kongresi Yapıldı

Mart ayının sonlarına doğru Kürdistan İşçiler Birliği derneklerinin 9. Olağan Kongresi yapıldı. Kongreye 100'ü aşkın dernek üyesi yurtsever katıldı.

Hollanda'da Arnheim, Amsterdam ve Den Haag şehir merkezlerinde bulunan Kürdistan İşçiler Birliği derneklerinin olağan kongresi ortaklaşa gerçekleşti. Dünya ve Kürdistan devrim şehitleri adına yapılan saygı duruşundan sonra, platformda Kongrenin gündem maddeleri tespit edildi. Dünya, Ortadoğu ve Kürdistan'daki son siyasal gelişmelerin değerlendirilmesi ile toplantı başladı. Çok kapsamlı bir gündem maddesi ile sürdürülen Kongre'de derneklerin geçmiş faaliyetleri ayrıntılarıyla değerlendirildi. Yapılan değerlendirme ve tartışmalar ardından geleceğe yönelik somut kararlar alındı. Her üç derneğin yeni yönetim kurullarının seçilmesinden sonra ERNK temsilcisinin yaptığı konuşmayla Kongre sonuçlandı.

—AKSA—Komeley Xwêndikaranî Kurdistan le Derewey Welat (Yurtdışı Kürt Öğrenciler Derneği) Alman devletinin uygulamalarını ve tavrını kınayan bir bildiri yayınlayarak tutuklanan yurtseverlerin serbest bırakılmasını talep etti. Bildirinin bazı bölümlerini veriyoruz:

"Terörle Mücadele Adı Altında Yapılan Baskılara Karşı Kürt Halkı Korunmalı ve Savunulmalıdır

İçinde bulunduğumuz süreçte Avrupa basını takip edildiğinde, sorumlu oldukları iddiasıyla Kürtler, suikast ve terör olaylarıyla ilgili haberlere çıkartılmaktadır.

İsveç'te Olof Palme'nin öldürülmesinden bu yana Kürt halkına karşı eşine ender rastlanan bir karalama kampanyası sürdürülmektedir. Elde hiçbir delil olmamasına rağmen, tüm Kürtler karalanmaktadır.

Aynı anlayışı Federal Almanya Cumhuriyeti de sürdürmektedir. Diğer çabaların yanısıra, gerek ülkede ve gerekse yurtdışında Kürtler arasındaki sözde kanlı çatışmalardan sürekli haberler verilmektedir. Bu haberlerin gerçekle hiçbir alakası yoktur. Federal Almanya'daki gazeteler, Kürtlerin köylere yaptıkları kanlı baskınlardan sözediyor, sanki Türk ordusu sırf Kürt köylülerini Kürtlerden korumak için Kürdistan'dadır izlenimini yaratmaya çalışmaktadır.

(...)

Nefret ve zor ortamını oluşturan olgu, Kürt halkına yıllardan beri reva görülen baskı ve uygulamalar olmasına rağmen, Türk ordusunun Kürt köylerine yaptığı baskılardan ve kanlı operasyonlardan, Irak'ta kimyasal silahlarla katledilen 2000'nin üzerindeki Kürtten, zoraki sürgün ve diğer uygulamalardan gazetelerde haber bulabilmek hemen hemen imkansız gibidir.

Kürtlerin ev ve derneklerinde aramalar yapılmakta ve ilticası kabul edilmiş Kürtler bile terörist iddiasıyla karalanmaya çalışılmaktadır. Bu uygulamalar Alman hükümetinin onayı ile yapılmaktadır; iyi ilişkiler adı altında... Kürtlere olmadık baskılar yapılmaktadır. Uluslararası Af Örgütü gibi tüm tarafsız kuruluşların verdikleri bilgilere rağmen, Alman devleti Türkiye'nin demokrasi yolunda olduğunu iddia etmektedir. Cumhurbaşkanı Weizsäcker, Atatürk ödülünü alarak kendine göre Türkiye'yi ödüllendirmiştir. Halbuki o en azından birkaç söz söyleme durumunda olabilmeliydi: Azınlıklara iyi davranmak gerekir yönündeki bazı sözler hiçbir şeyi ifade etmemektedir.

— Bonn'da açlık grevinde bulunan Kürtlerin tüm taleplerini destekliyoruz!

— F. Almanya'da tutuklanan 12 Kürt derhal serbest bırakılmalıdır!

— Kürt örgütlerine yapılan baskılara ve karalamalara son verilmelidir!

Frankfurt, 21.3.1988"

Kürdistan Yurtsever Aydınlar Birliği Kuruluşunu Bir Toplantı İle Kutladı

9.4.1988 tarihinde Federal Almanya'nın başkenti Bonn'da **Kürdistan Yurtsever Aydınlar Birliği**, kuruluşunu bir toplantı ile kutladı. Kutlama toplantısına Kürdistan'ın 4 parçasından 100'ü aşkın aydın katıldı. Yurtsever Kürt aydınlarının yanısıra ilerici ve demokrat Alman çevreler de toplantıya ilgi gösterek katılım sağladılar.

Toplantı, dünya ve Kürdistan devrim şehitleri anısına saygı duruşu ile başladı. Ardından "aydının tanımı ve tarihte oynadığı rol" üzerine Kürtçe geniş bir siyasal değerlendirme yapıldı. Neden böyle bir birliğe gidildiği üzerine de durulduktan sonra, İsveç, Hollanda, Fransa ve Batı Berlin'deki Kürt aydınları adına toplantıya sözlü kutlama mesajları sunuldu. Bir dizi Kürt aydını ve bazı Alman çevreler de yazılı mesajlar iletti.

Toplantıya birlik komisyonlarının çalışma programının sunulmasıyla devam edildi. Birlik, çalışmalarında kısaca şu programı önüne koymaktadır:

1- Dünya kamuoyuna yönelik siyasal çalışmalar: Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin tanıtılması, dost çevrelerin oluşturulması, kamuoyunun bilgilendirilmesi ve çeşitli dayanışma eylemlerinin gerçekleştirilmesi,

2- **Rewşen** adında bir yayın organının çıkarılması. Yayın organı şu konuları kapsayacaktır: Tarihi, toplumsal, edebi, siyasi ve ekonomik araştırma ve incelemeler, folklorik ve sanatsal ile sağlık-hukuk ve adalet konularını kapsayan yazılar, toplumda kadın ve çocuk, dil-edebiyat ve dilbilimi, siyasi ve toplumsal haber ve yorumlar, röportaj ve çeşitli söyleşiler vs.

3- Kürt dili, tarihi ve edebiyatı alanında: Çeşitli kitap sözlük ve dil üzerine kitapların çıkarılması, çocuk ve büyüklere Kürt dilinin öğretilmesi, Arapça ve Kiril alfabesi ile yazılmış Kürt eserlerin Latin alfabesine dönüştürülmesi, ulusal kurtuluş mücadelesi saflarında Kürt dilinin daha yoğun kullanımı için çalışmaların yapılması, Kürt dili lehçeleri arasında daha sıkı bağlar kurarak merkezi dile gitme yönünde ve Kürt dilinin etnografya ve terminolojisi üzerine çalışmaların yapılması, Kürt yazarlarına her yönlü desteklerin sunulmasıyla eserlerinin değerlendirilmesi, Kürdistan tarihinin araştırılıp incelenmesi, Kürt yazarları vasıtasıyla uluslararası yazar kuruluşlarıyla ilişkilerin kurulması,

4- Sağlık alanında: İlaç toplama kampanyaları, yaralı ve hastaların tedavisinin yapılması, maddi yardım toplama kampanyaları, katliamların teşhir ve tecritine yönelik ve dünya çapında kimyasal silahların kullanımına karşı çıkma çalışmaları, Kürt doktorların ulusal kurtuluş mücadelesine aktif katılımının sağlanması, ilk yardım ambulanslarının oluşturulması,

5- Adalet ve hukuk alanında: İnsanlık dışı uygulamaların, işkence ve mahkeme olaylarının kamuoyuna duyurulması ve bunlara karşı mücadele edilmesi, bu uygulamalar dolayısıyla uluslararası hukuk ve insan hakları kuruluşlarına başvurularda bulunulması, uluslararası kuruluşlarla ilişkilerin kurulması, çeşitli inceleme komisyonlarının oluşturulması, tutuklu ve tutuklu aileleri ile dayanışma içinde olunması,

6- Çeviri alanında: **Rewşen** dergisine yazıların çevirisi, Kürtler ve Kürdistan'la ilgili güncel yazıların tercümesi, çeşitli kitap ve dergilerin çevirisi, çeviri gruplarının oluşturulması için olanakların sunulması,

7- Eğitim ve öğretim alanında: Çeşitli eğitim kurslarının açılması, asimilasyon ve "entegrasyon"a karşı mücadele edilmesi, okul kitaplarının ve çocuk kitaplarının hazırlanması, uluslararası eğitim kuruluşlarıyla ilişkilerin kurulması,

8- Kültür ve sanat alanında: Kültür ve sanat çalışanlarına desteklerin sağlanması, çeşitli sergi-tiyatro ve folklor çalışmalarının yapılması ve bu alan çalışanlarına desteklerin sunulması, Kürt folklorunun yazıya dökümü yönünde çalışmaların yapılması.

Kuruluşu kutlama toplantısı, çeşitli ozanların sunduğu şiirlerin okunması, ozan Xemgin ve Sefkan'ın sunduğu devrimci türküler ve folklor gösterileriyle sonuçlandı.

Fransa'da Kurdistan-Komite, Basın Mensuplarına Yönelik Bir Gece Düzenledi

Paris Kurdistan-Komite, basın mensuplarına yönelik yemekli bir gece düzenledi.

23 Mart'ta Paris'te basın mensuplarına yönelik yapılan gecede Kurdistan-Komitesi'nden bir temsilci, basın mensuplarına Kürdistan'daki gelişmelerle ve faşist Saddam rejiminin Güney-Kürdistan'ın Halepçe şehrinde yaptığı katliamla ilgili, geniş bir açıklama yaptı. Gazetecilerin PKK ve ERNK ile ilgili sorduklan soruları cevaplayan temsilci, konuşmasında, Kurdistan-Komitesinin çalışmaları ve stratejik konularda da basın mensuplarına ayrıntılı bilgiler verdi.

Kurdistan-Komitesinin düzenlediği bilgilendirme gecesine Milliyet'in Paris muhabiri, Liberation, L'Hummanite, L'Evenement gazetelerinin muhabirleri, CEDRI (Avrupa İlticacı ve Göçmen İşçileri Savunma Komitesi)'nin ve Paris'te bir radyonun temsilcisi ile Paris'teki Bulgar konsolosluğundan bir temsilci katıldı.

Brüksel'de Basın Toplantısı

1 Nisan'da Belçika'nın başkenti Brüksel'de ERNK bir basın toplantısı düzenledi.

Düzenlenen basın toplantısında ERNK temsilcisi, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin gelişimi hakkında açıklamalarda bulundu. 1988 yılı içerisinde Kürdistan'daki bağımsızlık savaşının varacağı boyutları izah etti. Avrupalı turistlerin bu yıl Türkiye'ye gitmemeleri için uyarıda bulunan sözcü, Türkiye'nin turistik tesislerine yönelik eylemlerinde ulusal kurtuluş savaşının hedefleri arasında olduğunu belirtti.

Basın toplantısında, kamuoyunun dikkatlerini Almanya-Türkiye işbirliğine ve ilişkilerine çeken ERNK sözcüsü, Almanya'nın 580 milyon mark tutarında TC'ye yapacağı askeri yardımın Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine karşı kullanılmak üzere verileceğini, Federal Almanya Cumhuriyeti'nin Kürdistan halkına karşı insanlık suçu işlemekten vazgeçmesi gerektiğini belirtti. Almanya'da tutuklanan 13 Kürt yurtseverin durumuna dikkati çeken sözcü, tutuklananların derhal serbest bırakılmasını istedi.

Yine, faşist Irak rejimi tarafından Güney-Kürdistan'ın Halepçe şehir merkezinde kullanılan kimyasal silahların da Federal Almanya Cumhuriyeti tarafından Irak rejimine verildiğini belirterek, olayı kınadı.

12 Eylül'den Bu Yana En Büyük Yığınsal İşçi Mitingi

Türk-İş yönetiminin düzenlediği mitinge 45.000 işçi katıldı. Türk-İş, eylem kampanyasının Adana durağında yapılan mitinge Çukurova işçileri ve büyük miktarda dayanışmacı öğrenci kitlesi katıldı.

Mitinge 4.000 civarında kadın işçi de katıldı. Bu sayı şimdiye kadar kadınların en büyük kitlesellikle katıldıkları eylem oluyor.

Miting boyunca kadınlar *"boş tencere ve filelerle"* yürüdüler. Kadın ve çocuk korteji miting boyunca, *"mutfak battı, açız aç"* sloganlarını attılar ve pankartlar taşıdılar. Mitingte en çok taşınan pankartlardan biri de, *"ekmek, barış, özgürlük"* yazılı olanıydı.

Mitingte konuşan Şevket Yılmaz vd. sendika yöneticileri, hükümetin işçiler aleyhine ekonomik ve siyasal politikasını sert eleştirdiler. Konuşmacılar, *"hükümet siyasi ve ekonomik politikasıyla rejimi artık düzelemeyeceği bir yıkım noktasına getirmiştir"* dediler. Hükümet, işçiler ve toplumun diğer emekçi kesimleri lehine önlem alınamadığı sürece eylemlerini sürdüreceklerini, savcılıklara göz kırpılmasından korkmadıklarını, zaten oraya gidip gelmekle alıştıklarını söyleyen Şevket Yılmaz, *"pahalılığı protesto etmek, ağır geçim koşulları altında inleyenlerin haklarını korumak için her yolla mücadele edeceklerini, bu yoldan mücadele etmek siyasetse, siyaset yapmaya devam edeceklerini"* söyledi.

Türk-İş yönetiminin istiklal marşını okutması sırasında büyük işçi ve öğrenci grupları *"Kahrolsun faşizm", "Kürdistan'a özgürlük", "işçi-gençlik elele"* vb. sloganlar attılar.

Bu gelişme üzerine polis, mitinge müdahale etti. Miting etrafında çember oluşturacak kadar polis vd. güvenlik birimleri alana yığılmıştı. Bunların sayısı resmi olarak 2600 kadar verilmekte. Polis öğrenci ve işçilerden 33 kişiyi gözaltına aldı. İşçiler karşı koyarak ve sloganlarla polis tutuklamalarını protesto ettiler.

Türk-İş üyesi sendikalar uzun tartışmalar ve görüş ayrılıklarından sonra hükümete karşı ortak bir eylem programına vardılar. Bu amaçla daha önce Sakarya'da benzeri yapılmış, 13 Mart'ta da Türk-İş üyesi 1,5 milyon işçi yemek boykotu yapmıştı.

İşçi yığınlarının eylemleri, net dile getirdikleri istemleri, Türkiye devrimci güçlerinin önüne net görevler koyuyor. Türk-İş yönetimi, işçilerin istemlerini yozlaştırmak, burjuva partilerin kontrolünde tutmak istiyor. SHP'de aynı amaçla etkin çalışıyor, işçi potansiyelini yedeğinde eritmek istiyor.

İşçilerin istemleri, düzenin sınırları içinde giderilemez. Mevcut durumda işçiler örgütlülük ve eylemleri yönünden henüz ekonomik, demokratik örgütlenme sınırını aşmış değildir. Bu potansiyele biçim verecek, devrimci politik öz ve örgütlülük kazandırarak, faşist rejime yöneltecek Türkiye devrimci güçleridir. İşçiler, içinde tutuldukları ekonomik yoksulluk, baskı ve sömürünün ürünü olarak eylemlerini sürdüreceklerdir.

Bu noktada sonra tarihi görev, Türkiye devrimcilerine düşüyor. Ekonomizmin önünde eğilmemeli, devrimci eylem hedeflenmelidir.

Rheinhausen-Krupp işçilerinir direnişini destekliyoruz

Alman burjuvazisinin kurduğu sömürgecilik sistemi, halkların verdiği ulusal kurtuluş mücadelelerinin gelişmesi sonucu tehlikeye düşmekte, bu durum da beraberinde tekellerin içte işçi sınıfına daha da yüklenmesini getirmektedir.

Bu gelişmelerin en son halkası Krupp işletmesidir. Bu tekel, Alman yönetimini ve buna bağlı olarak sosyal-demokratların muhafazakarlarına kadar olan tüm siyasi partileri ve sözde işçilerin çıkarlarını savunmakla görevli sendikaları arkasına alarak 5000'i aşkın işçiyi işten çıkarmak amacındadır. Bunalımı gün gittikçe ağırlaşan Krupp tekeli bunalımının tek sorumlusu olarak işçileri görmekte ve çıkış yolu olarak da işçilerin tümünü sokağa atmakta bulmaktadır.

Tekel yetkililerinin bu çabalarına karşı, Krupp'ta çalışan işçiler direnişe geçmiştir. Çeşitli eylem biçimlerinde ifadesini bulan direnişler gittikçe gelişmektedir. İşçilerin direnişini ezmekle görevlendirilen partilerin ve sendikaların bütün çabalarına karşın, sürdürülen işçi direnişleri önemini hala korumaktadır.

Biz **Kürdistan Yurtsever İşçiler Birliği** olarak işçilerin direnişleriyle dayanışma amacıyla **SVP, TKP (B), MB (Mücadele Bayrağı)**'den oluşan **Dayanışma Komitesi** etrafında Krupp işçileriyle enternasyonalist dayanışmamızı sürdürmekteyiz. Dayanışma Komitesi olarak çeşitli bildiri çıkarma, yürüyüş yapma vb. gibi eylemlerle bu dayanışmamızı sonuna kadar sürdüreceğiz.

Biz Kürdistan Yurtsever İşçiler Birliği olarak, Krupp tekelinin uygulamalarını protesto ediyor ve bu uygulamaların sona erdirilmesini istiyoruz.

— Yaşasın proletarya enternasyonalizmi!

YKWK Duisburg Temsilciliği

Faşist Saddam Rejiminin Kürdistan'daki Katliamları Protesto Ediliyor

Hollanda-Arnheim:

Mart ayının son günlerinde Kürdistan Yurtsever Kadınlar Birliği (YJWK) adına bir grup yurtsever Kürt kadını Arnheim belediyesini ziyaret ederek, Kürdistan'ın Halepçe şehrindeki toplu katliamları protesto ettiler ve Arnheim Belediyesinde uluslararası alanda çeşitli girişimlerde bulunmasını istediler.

İstemlerini belediye başkanlığına toplu olarak sunan yurtsever kadınlar, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin gelişimi hakkında belediye yetkililerine bilgi verdiler.

Eylem ardından Arnheim belediyesi basına bir açıklama yaparak Kürdistan'daki katliamlara dikkat çekti ve uluslararası alanda çeşitli girişimlerde bulunacağını belirtti. Hollanda-Arnheim Belediyesi; Hollanda Dışişleri, Çalışma ve Geliştirme Bakanlığına, Hollanda Parlamentosuna ve Kızıl Haç örgütüne birer mektup yazarak İran, Irak ve Türkiye'nin denetimi altında bulunan Kürdistan parçalarındaki baskılara ve katliamlara karşı önlemlerin alınmasını istediler. Ayrıca Arnheim Belediye Başkanlığı, Birleşmiş Milletlere ve Kızıl Haç örgütüne bir öneri paketi yollayarak Halepçe'deki katliamda yaralananlar için ülke genelinde bir yardım kampanyasının başlatılması için istemde bulundu.

İsviçre-Cenevre:

Aynı amaçla Mart ayının son gününde 30 kadar Kürdistanlı yurtsever Cenevre'de Irak havayolları bürosunu işgal etti.

Irak havayolları bürosu yetkililerinin polis çağırması üzerine eylem uzun sürdü. Bunun sonucu, basın görevlileri eylem alanında eylemcilerle röportajlar yaptılar. İsviçre radyo ve televizyonu yapılan eyleme geniş yer verdi.

Avusturya-Viyana:

Aynı tarihlerde Viyana'da protesto yürüyüşü yapıldı. Kürdistan'daki katliamları protesto etmek amacıyla düzenlenen yürüyüş eylemine, Kürdistan'ın tüm parçalarında 400'ü aşkın yurtsever kitle katıldı. **"Kahrolsun Saddam", "Kahrolsun sömürgecilik", "Yaşasın bağımsızlık", "Ya Kürdistan ya ölüm"** sloganlarıyla devam eden yürüyüş, miting alanında Almanca ve Arapça yapılan konuşmalarla sonuçlandı.

Fransa-Strasburg:

Yine aynı tarihte 70 kadar Kürdistanlı yurtsever Strasburg "Place Kleber" alanında bir araya gelerek miting eylemini gerçekleştirdiler.

Faşist Saddam rejiminin kimyasal silahlarla Güney Kürdistan'da yaptığı katliamları protesto etmek amacıyla düzenlenen miting, "Ulusal Kahramanlık Haftası"na denk gelmesi dolayısıyla ulusal bayrak ve yanan meşalelerle eylem gerçekleşti. Miting alanında yapılan konuşmalarda, faşist Saddam yönetiminin insanlıkdışı uygulamaları, konuşmacılar tarafından sert bir dille eleştirildi ve katliamların Kürdistan halkının bağımsızlık mücadelesini geriletemeyeceğini belirttiler.

Almanya-Bonn:

31.3.1988 günü; kadın, çocuk ve çok sayıda gencin de içinde olduğu 80 kişilik bir ERNK taraftarı grup, Almanya'nın başkenti Bonn'da Arap Camiası binasını işgal etti. Irak devleti protesto edildi. Camianın Tunuslu başkanından Irak'ın üyelikten çıkarılması talebinde bulunuldu. Halepçe katiamı nedeniyle Irak'ın mahkum edilmesi istendi.

Eylemciler, Kürdistan'da şehit düşen Kürdistanlıların ve dünya devrim şehitleri adına bir dakikalık saygı duruşunda bulundular. Bürodan dışarı çıkan eylemciler, protesto eylemine miting ve gösteri ile devam ederek sonuçlandırdılar.

Almanca ve Arapça yazılmış, Halepçe katliamı üzerine olan bir bildiri genişçe dağıtıldı. 50'-nin üzerinde radyo, gazete, ajans ve kuruluş olayı izledi. SAT-1 televizyonu da eylemi görüntüledi.

8.4.1988 tarihinde 80'nin üzerinde ERNK taraftarı Irak konsolosluğu önünde bir protesto gösterisi yaptı. Çok sayıda kadın ve çocuk da eyleme katıldı. Kürt halkına karşı gerçekleştirilen katliamlar dolayısıyla Irak temsilciliği, kamuoyu nezdinde teşhir edildi. Özellikle de Güney Kürdistan'da Halepçe gibi yerleşim alanlarında kimyevi gazların kullanılması protesto edildi.

Eylemin yapıldığı süreçte, Irak müslüman öğrenciler adına bir grup, konsolosluğun önüne gelerek, ERNK tarftarlarının eylemine niceliksel katılım sağladı. Çıkabilecek herhangi bi olaya karşı, Alman polisi bina çevresinde yoğun önlemler alarak Irak konsolosluğu yetkililerini koruma altına aldı.

Brüksel (Belçika):

30.3.1988 günü Brüksel'de ERNK taraftarları Irak konsolosluğu önünde, bazı Avrupa parlamenterlerinin de dayanışmacı olarak katıldığı bir miting düzenlediler. Miting eylemine 200'ün üzerinde Kürdistanlı yurtsever ve Belçikalı demokratilericiler katıldılar. Eylemin amacı, faşist Irak rejiminin Güney Kürdistan'ın çeşitli bölgelerinde kullandığı kimyasal silahlarla halkımızı katletmesini protesto etmekti.

Miting alanında yapılan konuşmada, ülkemizi egemenliği altında tutan sömürgeci devletlerin katliamcı politikalarının içyüzü açıklanarak teşhir edildi.

Belçikalı demokratlar, protesto eylemine çelenklerle dayanışma gösterdiler. Ayrıca miting alanında, Avrupa Parlamentosu üyesi Jef Ulburghs, yaptığı konuşmada kısaca şunları söyledi:

"Kürt halkının meşru mücadelesini destekliyoruz ve Kürt halkının kendi kaderini tayin hakkını candan istiyoruz. Son olarak Irak devletinin yaptığı katliamı şiddetle kınıyoruz."

Yurtseverler, "Bijî Kurdistan, bimren Evren û Saddam", "Bimre kedxwari, bijî serxwebûn", "Bijî ERNK" sloganlarıyla miting alanından, toplu olarak izinsiz 1 km kadar yürüdüler. Daha sonra yapılan 2 dakikalık saygı duruşundan sonra "Ya Kurdistan ya neman" sloganıyla eylem sonuçlandırıldı.

Eyleme TV, radyo ve gazeteler geniş yer verdiler.

M. Ali Birand ve "Kerkük Konusunda Yeni Bir Gelişme..." Yazısı Üzerine Bir Açıklama

Kerkük konusu her nedense bugünlerde tüm Türk basınının gündeminde. Sadece Türk basını mı? Hayır. Türk burjuva politikacıları ve Genelkurmaylık bu tartışmanın içinde. Sadece tartışmanın içine girmeyen ve tavır belirlemeyen Türk solu. Böylece kabak başlarında patlayacak olan Türkiye emekçileri tutumlarını yansıtamıyorlar.

M Ali Birand yeni bir gelişme diyor. Bizce değil. Sadece gündemleşmiş. Konu neden bu denli önemli. Kerkük, Ortadoğu'nun en büyük petrol odağı. Irak'ın önemli geliri buradan. TC de petrol ihtiyacının ağırlığını buradan alıyor.

Sorun sadece bu kadar mı? Elbette hayır. Kerkük ve petrol tek başına konular değil. Bağlantıları var. Onlar çözülemeden Kerkük halkası çözülemiyor.

Kerkük, Kürt halkının ve Kürdistan'ın bir parçası. Özel olarak Güney Kürdistan direnişinin, genel olarak Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin hedefi tüm Kürdistan'ı dolayısıyla Kerkük'ü de kurtarmak. Bu durumda Kerkük'e müdahale Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine kast etme anlamına gelir. Türk ordusu böyle bir girişiminde tüm Kürt halkını karşısında bulur. Gelişmeler ağırlıklı olarak bu yönlü olacağını gösteriyor.

Kerkük'ün diğer bağlantıları da var. Kerkük'e müdahale Körfez'e müdahale, Körfez savaşına müdahale anlamına gelir. Çünkü savaş cephesi bütündür. Bırakalım Arap halkının sağduyusunu ve Arap yurtsever güçlerini, Irak ve Suriye nasıl ikna edilecek. Aslında TC Irak'a verdiği desteğe rağmen, Irak'la da Kerkük ve Kürdistan üzerinde anlaşmak istiyor. TC şimdiye kadar tehditle İran'ı durdurdu. Ama İran mutlaka bir sonuca gitmek zorunda. Bu da daha fazla saldırı, saldırılarda Kerkük'ü de hedeflemek ve Güney Kürdistan güçlerine daha fazla insiyatif vermek anlamına geliyor. Şimdi yaşanan budur. TC, Kerkük müdahalesinde İran'la da savaşı göze almak zorunda.

Sorunun üçüncü boyutu da var. Müdahale bölge statükosunu değiştirecek. Statükoyu korumak için şimdiye kadar kendini Irak'ı desteklemek zorunda hisseden SSCB, neden bu gelişmeye karşı sessiz dursun. O halde TC müdahaleyle SSCB'ni de dikkate almak zorundadır. TC "iç sorunum" diyerek müdahaleyi haklı çıkarma iddiasıyla kimi inandırabilir ki.

TC müdahale etmezse ne olur? Kürt halkı adım adım amacına yaklaşır. Statüko emperyalizm aleyhine döner, Türk devletinin etrafı gittikçe kuşatmaya alınır.

Türk devleti hazırlıksız mıdır? Elbette hayır. Türk devletinin 12 Eylül darbesinin en önemli nedeni Kürdistan sorunu. Türk devleti Kerkük'e müdahale hakkını 1926 Bağdat antlaşmasına dayandırıyor. 1987'de Genelkurmaylık düzenlemeleri yeni işgallere yönelik ABD emperyalizmi, Türk ordusunu hazırlıyor ve tahrik ediyor. İşgal planları basına da açık yansıdı. Türk devletinin 1983'te Irak'la imzaladığı antlaşma işgale açık kapı bırakıyor. Türk devleti Irak'ı 3 milyon dolar borçlandırmış, Kerkük petrolü şimdiden Türk limanlarına ve petrol rafinerilerine bağlanmış.

Türk devleti, Kerkük'e müdahale planlarını gizlemiyor. Geçmiş sayılarımızda Türk Hava Kuvvetleri dergisinde çıkan işgal planına ait yazılar yayınlamıştık. Son Türk ordu düzenlemeleri, planın bir parçası. Sınırlara jandarma yerine düzenli ordu birlikleri yerleştirildi. 1988'in Mart ayı içinde Bolu, Kayseri vb. yerlerden binlerce komando Hakkari ve Mardin sınırına kaydırıldı.

Bay M. Ali Birand'ın es geçtiği, bu hazırlıklardır. Ona göre bunlar önemli değil. Haliyle planın en canalıcı unsuruna el atmış.

Türk ordusu, yeni bir işgale, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesini önlemek için kalkışacaktır. Bu durumda Kürdistan potansiyelinin en az direnme noktasında tutulması sağlanmalıydı. Bay Birand'a göre özerklik temelinde bu direnme desteğe dönüştürülecek.

10 Nisan '88 tarihli Milliyet'in haberi: *"Bazı önemli Kürt gruplarından Ankara'ya koşullu mesaj: Anlaşalım Kerkük'e girin"* başlığı ile vermiş.

Birand, aynı tarihli gazetedeki makalesinde adını gizlediği 'bir Kürt lidere(!)' atfen şunları yazıyor: *"Türkiye, Iraklıların yaptığı gibi bizi gazla öldürmez. Iraklılar gibi de gözünü kapatıp kesmez. Türkiye, Avrupa ile içiçe yaşayan bir ülkedir. Daha uygardır."* Söylenenler doğruysa, uşak yeni efendi arıyor.

Birand'ın diğer yazdıkları da ilginç, *"Ancak Türkiye'nin Kürt sorununa nasıl baktığı ortada. Bu grupların 'koşullarıyla', Türkiye'nin genel politikası acaba uyuşturulabilir mi?*

"Bu soruya Ankara, 'olmaz böyle şey' diyor. Kürtler ise 'Bu da sizin bileceğiniz bir iş. Hesabını siz yapmalısınız' diyorlar.

"Kürtler, bu mesajları bir uzun süredir çeşitli kanallardan Türk resmi yetkililerine de iletiyorlar. Yani birden bire ortaya çıkmış konular değil. Hatta bazı gruplarla Türk resmi yetkilileri arasında dirsek teması bile oluyor."

Bay Birand'ın varsayımından hareket etmiyoruz. Dirsek temasçılarının kim olduğu açıklanmıyor. Fakat kimler olduğunu tahmin etmek güç değil.

Senarist ABD emperyalizmi. Washington'da ve New York'ta karargah kuranların aklanması zor. Kürt Enstitülerinin ABD Helsinki Gözlem Grubu raporlarının da içeriği ortaya çıkıyor. Küçükburjuva reformistlerin bütün dikkatleri, Kuzey-Batı Kürdistan'dan Güney Kürdistan'a çevirme gayretinin hangi planın parçası olduğu daha iyi anlaşılıyor. Avrupa başkentlerinde, TC basınında endam edenler, TC aleyhine sert demeçlerde yarışanların nasıl bir işbirlikleri talep ettikleri gizlenemiyor artık.

PKK bile bu ilişkilere çekilmek istendi. Emperyalist güçler 1983-85 PKK—I-KDP ittifakından bu beklentiyle hoşnuttular. Ama 15 Ağustos 1984 tarihi, sevinçlerini bozdu. Oyun bozulunca, ittifak da dağıldı.

TC sıkıştıkça otonomları daha muhatap almaya başladı. Birden otonom güçlerin başarıları ve demeçleri Türk basınını süslemeye başladı. Genelkurmaylık izin veriyor, basın yazıyordu. Belli ki, görüşmeler oluyordu. Çoğu I-KDP'li aşiret reisi Hakkari'de TC'nin gözde adamları oldular. Ardından Rızgari bayları hapisten salındılar. Öyle ki Türk Genelkurmaylığı 1986 ve '87'de Hasan Değer vb.'lerini muhatap almaya başladı.

Oyun tutmadı. Bay Birand, devletinin kadrosu. Güttüğü mantığa katılmıyor, ama yazdıklarındaki doğrulukları da görmek durumundayız. TC sözkonusu güçlerle 1984'ten beri görüşüyor. Ama sonuç alamadı.

Çünkü, gelişmeleri belirleyen bu güçler değil. Ortamı belirleyen öğeleri yazının başında yazdık. En önemli faktör olarak PKK varlığını ve silahlı mücadelesini sürdürdü. Öyle görünüyor ki, TC, otonom güçler olmadan da maceraya zorunlu kalkışacak.

Bu durumda, başta birleşmiş bir Kürt halkı olmak üzere, bir yığın gücü karşısında bulacak. Kaçınmak ya da kaçınmamak TC'nin elinde değil. Bu nedenle bay Birand'ın önerileri gerçekleşip, bir kısım otonom güçler Türk ordusunun yanında yer alsa bile, artık çok geç. Pratik, varsayımlarla gelişmiyor.

NEWROZ KUTLAMA KAMPANYASI DEVAM EDİYOR

Fransa-Forbach:

Alsas Loren'deki Kürdistanlı 750 yurtseverin katıldığı kutlama gecesi **Hunerkom** tarafından düzenlendi. Gecede Hunerkom bünyesinde koro, folklor ekibi, tiyatro ve Koma Berxwedan güzel halk türküleri sundu. Ozan **Serdar, Sefkan** ve **Xemgin** de halk ve direniş türküleri söylediler.

Fransa'daki yurtseverlerin olanakları ile oluşturdukları **Mobiler çocuk folkloru ekibi, gençlerden oluşan folklor ekibi** ve **Paris bayan folklor ekibinin** gösterileri de geceye ayrı bir renk kattı.

Alsas Loren'de Newroz'u kutlama gecesinde biraraya gelen yurtseverlerin kaynaşması ve coşkusu bir yana, geceye olan kitlesel katılım, bu alandaki ulusal kurtuluşçu yurtsever örgütlenmenin gücünü göstermiştir.

İsviçre-Basel:

9 Nisan tarihinde yapılan geceye 4.000 civarında yurtsever ve dayanışmacı katıldı. Salon ağzına kadar dolu olduğundan yüzlerce kişi gece programını salon dışına yerleştirilen kameralardan açık havada izlediler.

Büyük bir özenle hazırlanan gecenin programı büyük beğeni kazandı. Gece programı, **Çağdaş Kawa Mazlum DOĞAN'ın** sömürgeci zindanda bir mum ışığında yaptığı Newroz konuşmasının temsilinin sergilenmesiyle başladı. 60 kişiden oluşan folklor ekibi ellerinde meşalelerle konuşma boyunca temsili hücrenin etrafında saygı duruşunda bulundular. Folklor ekibinin gösterisi ve konuşmanın ardından halk oyunları, kitlenin coşkulu sloganlarıyla karşılık buldu.

Koronun devrimci marşlarını **Dılgeş, Çiya, Seyitxan, Azad** ve **Dilan**'ın direniş ve halk türküleri izledi. Gecede 4 ayrı folklor ekibi de gösteriler sundu.

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN'ın Newroz mesajının videodan sunulması, kitlenin coşkusunu doruğa çıkardı. Yurtseverler coşkularını sloganlarla, türkülerle, marşlarla ve halk oyunlarına katılmakla gösterdiler.

Basel gecesinin diğer bir özelliği de çok sayıda dayanışmacı gücün geceye katılması ve mesajlar sunmalarıydı. Geceye katılan dayanışmacı güçler, gecenin kitlesel gücü, kitlenin canlılığı ve programın zenginliğini karşısında hayretlerini gizleyemediler.

Basel gecesine İsviçre parlamento üyesi **Hansjurg Weder, Anita (parlamento üyesi), Suzana Leutenegger (parlamento üyesi), İsviçre Avrupa Dev-Genç taraftarları, Sosyalist Vatan Partisi (Türkiye) İsviçre taraftarları, THKO-Türkiye Devriminin Yolu örgütü, THKP-C (Acilciler) İsviçre taraftarları, Güney Kürdistan'dan bir grup yurtsever dayanışma mesajları** sundular.

Newroz '88 Kutlamaları Halkımızın Artan Ulusal Kurtuluş Örgütlenmesinin Göstergesi Oldu

Feyka-Kurdistan ve **Hunerkom** tarafından Avrupa'nın çeşitli ülke ve şehirlerinde yapılan Newroz kutlamaları bir kampanya şeklinde Mart ayının başlarından itibaren sürmektedir. Şimdiye kadar Almanya'nın Batı Berlin (1200), Nürnberg (700), Köln (1500), Münster (1200), Hamburg (1800), Frankfurt (2000), Bocholt (1700), Saarbrücken (500), Belçika'nın Gent (500), Norveç'in Oslo (600), Fransa'nın Forbach (750), İsviçre'nin Basel (4000) şehirlerinde olan kutlama gecelerine 16.250 civarında yurtsever katılmıştır. Devam eden kampanyada bu kitlesel patlama devam ediyor. Ayrıca Lübnan, Suriye, Avusturalya'da da benzer Newroz kutlamaları oldu.

Bir önceki yıllara oranla gecelere katılımda kitle patlaması olmuştur. Bu, ERNK'nin kitlesel gücüdür. Çünkü, kutlamalara katılan kitle ERNK'nin çağrısına uyan, belli bir örgütlülük düzeyine ulaşan kitledir.

Kutlamaların diğer bir özelliği, kitlenin bilinçli ve örgütlü tutumudur. Kitleler her gecede aynı kaynaşma, coşku, heyecan, birlik ve direniş ruhunu sergilemişlerdir. Kitleler her kutlama gecesinde ortak sloganlarla ulusal kurtuluş teleplerini dile getirmişlerdir.

Newroz kutlamalarının üçüncü bir özelliği, programların sade, zengin ve devrimci-yurtsever içeriğidir. Gece programlarını düzenleyen **Hunerkom**, kitlelerin karşısına kendini yenilemiş olarak çıkmış, devrimci-yurtsever sanatımız ve bu yolda ulusal kurtuluş inancıyla örgütlenmenin gücünü göstermiştir. **Hunerkom**, tümüyle gönüllü devrimci, yurtsever ozan ve sanatçılardan oluşmuş ve Türkiye, Kürdistan politik güçleri arasında hemen hemen örgütsel varlığını koruyan tek sanat ve kültür birimi olarak kalmıştır. Hunerkom'un sergilediği başarı; sanat ve kültürün kollektif ve toplumsal kavranması, bunun ulusal kurtuluş mücadelesine tabi kılınması noktasında toplanmaktadır.

Özellikle Almanya'da Newroz kutlamaları engellerle karşılaştı. Nürnberg'te olduğu gibi yurtsever kitlenin kararlı direnişi sonucu ancak son anda gece yapılabildi. Kutlamalar, Alman savcılık ve polisinin saldırılarına denk düştü. Kürt reformist güçleri antipropagandalarını arttırdılar. Newroz gecelerinin büyük kitlesel katılımlarla gerçekleşmesi ve gecelerde sergilenen kararlılık bu saldırılara en iyi cevap oldu.

Gecelerin diğer bir özeliği de çok sayıda Türkiye, Avrupa ve Kürdistanlı devrimci, ilerici, yurtsever gücün dayanışmacı olarak katılması oldu.

Türk sosyal-şoven güçleri ve Kürt reformist güçleri ya Newroz'u kutlayamadılar ya da güçleri toplantı yapmaya yetmedi. Bu güçler, halkımızın birlik, isyan ve direniş gününü anlamından soyutlayarak, onu salt bir geceye -hem de her türlü küçük burjuva yozluğun sergilendiği- dönüştürdüler. Bu tutum reformist teslimiyetin bir örneğidir.

ERNK'nin Newroz gecelerini hiçbir yönüyle diğer güçlerin geceleriyle kıyaslamanın olanağı yoktur. ERNK'nin Newroz gecelerinde kitle patlaması, coşku, örgütlülük, kollektivizm, yurtsever kültür ve sanat vardır.

Kitleler, gecelerde ulusal bağımsızlık taleplerini doğrudan dile getirdiler. Ülkedeki Newroz eylemlerini, küçük ve sonu tutuklanmalarla da bitse, Newroz toplantılarını ve pullamalarını coşku ile karşıladılar.

Newroz kutlamalarının en büyük anlamı kitleleri örgütlü bir tarzda ülke kurtuluş mücadelesine bağlamaları ve bunun kitlerin bilinç ile örgütlenmesine yansıması oldu.

Halkımız parçalanmış ve her bir parçası birbirinden uzak da düşmüş olsa artık uzaklığı ve bölünmüşlüğü tanımıyor. Cezaevinde, dağda, şehirde, Avrupa'da bulunduğu her alanda Newroz'u aynı ruhla aynı bilinç ve aynı sloganlarla kutluyor. Bu, halkımızın ulusal bağımsızlık aşkının ve ERNK'nin kitlesel gücünün göstergesidir.

Sömürgeci düşmanlarımızı, emperyalist destekçilerini ve reformist işbirlikçilerini kahreden ve bütün saldırı ile komploları boşa çıkaran halkımızın bu örgütlü ve direnişçi özgücüdür.

Güney Kürdistan ve Lübnan'da Yüzbinlerce Katılımlı NEWROZ '88 KUTLAMALARI

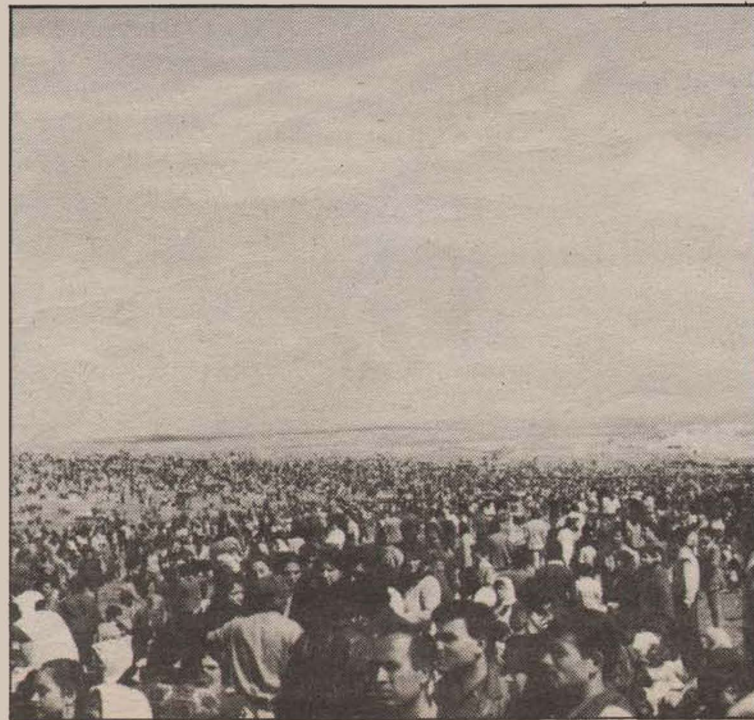
Halkımızın birlik, isyan ve direniş geleneği Newroz, ülkemizin dörtbir yanında sömürgeci düşmana indirilen ölümcül darbelerle kutlanırken, ülkelerinden çeşitli baskı vb. nedenlerden ötürü ayrı yaşamaya terkedilmiş yüzbinlerce yurtsever Kürdistanlı tarafından düşmanın ve onun çeşitli uşaklarının her türlü karalama kampanyalarına rağmen coşkuyla kutlandı.

Özellikle Güney Kürdistan ve Lübnan alanında sayıları 100.000 civarında bir kitlenin '88 Newroz'unu kutlamasıyla, adeta TC'nin tüm hayalleri ve gerici emelleri bir anda yerle bir edildi.

Faşist TC özellikle Kürdistan'ın sınır bölgelerine büyük yığınaklar yaparak bu alanda yapılacak Newroz kutlamalarına katılacak kitleye gözdağı vermek, onları sindirmek ve Newroz'u kutlattırmamak için sınır bölgelerinde yoğun provokasyonlara girişti. Ancak yurtsever halkımız, Güney Kürdistan ve Lübnan'da 45-50 yerleşim merkezinde kutladığı Newroz'la sömürgeciliğe duyduğu kin ve öfkesini haykırarak TC'yi bir kez daha provokasyon girişimlerinde başarısız kıldı.

Newroz kutlamalarının en görkemlisi Lübnan-Barlias alanında gerçekleştirildi. Lübnan'da yaşamaya mecbur edilen emekçi halkımız, burada en ağır yaşam koşullarına rağmen ülkesini öncü güçleri PKK ve ERNK saflarında olduğunu geceye katılımıyla ve gecede baştan sonra kadar **"Canımızla, kanımızla seninleyiz ey Başkan"** sloganlarıyla Partisine, Ulusal Önderine ve ülkesine bağlılığını gösterdi.

Lübnan'da gerçekleştirilen Newroz kutlamasına Ortadoğu'da bulunan ve sayıları onları geçen devrimci, demokrat, ilerici güç ve parti, dayanışma mesajları gönderdiler.

Hollanda-Amsterdam:

Meşalelerle Newroz Kutlaması

20'yi 21'e bağlayan Mart gecesinde Amsterdam'da yanan meşalelerle Newroz kutlandı.

Yurtseverlerin kendi aralarında ortaklaşa düzenledikleri Newroz kutlamasına 300 dolayında kişi katıldı. Newroz gösterisinin yapıldığı alan, Hollandalı ve yabancıların biriktiği alan olması itibarıyla yoğun ilgi topladı. Yabancılara yönelik Hollandaca yapılan konuşma ardından, Newroz kutlaması, oynanan halk oyunlarıyla devam etti. Yaklaşık iki saat süren Newroz kutlaması sloganlarla sona erdi.

Newroz ve Enternasyonalist Birlik

19 Mart Cumartesi günü Hollanda'nın Amsterdam şehir merkezinde tutulan bir salonda Marokkalılar, Filistinililer ve Kürdistanlı yurtseverler ortaklaşa 21 Mart kutlama ve bilgilendirme gecesi düzenlediler.

21 Mart Newroz ve bilgilendirme gecesine yaklaşık 500 kişi katıldı. Gecede yapılan siyasi konuşmada ağırlıklı olarak Kürdistan ve Filistin halkının kurtuluş mücadelesine dikkati çeken konuşmacı, uluslararası dayanışmanın önemini dile getirdi. Geceye katılan Cephe Şabiye (PFLP)'nin bir temsilcisi Kürdistan ve Filistin halkına hitaben mesaj okudu. Gecede Kürdistanlılardan oluşan folklor ekibinin derlediği oyunlar ve ozan Zınar'ın Kürtçe ve Arapça söylediği direnişçi türküler beğeniyle izlendi ve **"Yaşasın halkların kardeşliği"** sloganlarıyla karşılık buldu.

21 Mart Newroz ve Bilgilendirme gecesine Amsterdam ERNK taraftarları da dayanışma mesajlarını ilettiler.

Suudi Arabistan'ın Arar Kentinde Newroz Kutlandı

Newroz kutlamalarına katılan 50 Kürdistanlı yurtsever emekçi adına gazetemize şu mesaj ulaştırıldı:

"Kendi aramızda düzenlediğimiz gecede Kürdistan ve dünya devrim şehitleri adına iki dakikalık saygı duruşundan sonra Çağdaş Kawa Mazlum DOĞAN'ın direnişiyle daha da anlam kazanan Newroz 'a ilişkin değerlendirmeler yapıldı. Daha sonra elimizde bulunan üç bildiriyi okuduk. Halk oyunları oynandı, saz çalındı, direniş türküleri söylendi ve şiirler okundu. Gecede biz yurtseverlerin içindeki kin dağlar kadar ağırlık kazandı."

Aydın Cezaevinde Newroz Kutlandı

21 Mart 1988 günü PKK'li savaş esirleri, Aydın cezaevinde Newroz'u kutladılar. Newroz kutlamasına diğer bazı örgütlerden de siyasi tutuklular katılarak kendi örgütleri adına mesaj sundular.

Dışarıdaki mücadeleyle dayanışmanın bir gereği olarak da gerçekleştirilen Newroz kutlamasına PKK'li tutuklular, Newroz'un önemini, günümüzdeki anlamını ve egemen sınıflara karşı mücadele veren devrimcilerin Newroz'u nasıl karşılaması gerektiğini içeren bir mesaj okudular.

Cezaevi koşullarında kutlanan Newroz, devrimci tutuklular arasındaki birlik, direniş ve dayanışmayı daha da güçlendirerek başarıyla sonuçlandırılmıştır.

Newroz kutlamasını düzenleyen PKK'li tutukluların ve diğer örgüt ve grupların sundukları mesajları yayınlıyoruz.

★

Baştarafı 1. sayfada

Temelinde isyan, direniş, zalimi ezme zaferinin doğurduğu sevinç ve coşku, köleliğe isyan vardır. Ateş bunun somut ifadesi oluyor. Öz kültürel biçimlerle zenginleşen bu simge yüzyılları aşarak sonraki kuşaklara direnme çağrısı, mesajı oluyor.

Newroz'u yaşatmak demek, halkımızın yüzyıllarca 21 Mart'ta doruklarda yaktığı ateşi, isyan ateşine dönüştürmek, her günü 21 Mart'a dönüştürmek, her günü Newrozlaştırmak anlamına geliyor.

PKK bunu yaptı, PKK bunu başardı. Direniş geleneğini miras edinen PKK, Newroz'a gerçek özünü verdi, reformistlerin sahte gösterilerinin maskesini indirdi.

Bunun en somut örneği MAZLUM DOĞAN yoldaştır; Çağdaş Kawa Mazlum yoldaştır.

1982'den bu yana Newroz dendi mi, 21 Mart dendi mi, aklımıza kızıl bir isyan, direnme kıvılcımı gelir. Olanaksızı başaran, zifiri karanlığı aydınlatan, ateşli yurtseverliğin anlamını vurgulayan, ölü sanılan cesetteki canlı özü dirilten, kurtuluş umudu ve direnişin somut yolunu gösteren Mazlum yoldaş akla gelir. Newroz Mazlum'la gerçek ulusal kimliğini yenilemekle kalmıyor; proleter kızıl bir öz kazanıyor; zenginleşiyor. Mitolojik Newroz, Çağdaş Kawa Mazlum'un şahsında proleter direnişçilik gerçekliğine dönüşüyor.

Newroz'u salt bir günlük kutlama, gösteri vb. olarak algılamak, Newroz'un özünü anlamamak olur. Biçimsel ve sahte bir yaklaşımdır bu. Elbette her 21 Mart günü Newroz bayramı en görkemli bir şekilde kutlanmalı, bu bayramın coşkusu, heyecanı, sevinci derinden yaşanmalı. Ama önemli olan, her günü Newrozlaştırmaktır, Kürdistan'da Newroz ateşini her gün yakıp yükseltmektir. *Bu ateş, tüm Ortadoğu halklarını, giderek dünya halklarını sarmalı, onları ısıtmalıdır. Bunun için de Newroz'u bir isyan şiarı, kavga bilinci, direniş andı olarak özümlemek gerekiyor.*

Her ulusal veya sınıfsal bayram, ulusal ve sınıfsal bilinci geliştirmek, mücadele azmini güçlendirmek, kavga heyecanını, coşkusunu yoğunlaştırmak bakımından önemli bir platformdur. O halde Newroz kutlamalarına böyle bir işlev yükleyerek yaklaşmak gerekir. Eğer mücadele azmi, kararlılığı, cesareti pekiştirmede, bilinci geliştirmede, inançları coşkuyla yinelemede ve kavgayı daha bir üst aşamaya sıçramada bir kaldıraç rolü oynamıyorsa, o bayrama ve o bayramın kutlayışına yaklaşımda bir sahtelik, bir biçimsizlik var demektir. Çoğu grup, o bayram gününde keskin laflar söyler, tumturaklı nutuklar atar, en "militanca" sloganlar atar ve daha bir sürü gevezelik eder, ama ertesi gün bunların tümünü unutur; militan direnişçiliğe karşı uşakça reformist çizgisini bağnazca savunur ve yürütür.

O halde, Newroz'un militanca kutlanışı ile pratikteki militan direnişçilik, kopmaz-şaşmaz bir bütünlük, birliktelik sunmalıdır. O zaman o kutlayışın belli bir anlamı olur, pratik değer ifade eder.

İşte PKK; Newroz'un militan direnişçi özü ile pratiğini ulusal kurtuluş savaşına dönüştürdü. Mazlum'la onu kızıla boyadı. Dahası var:

Ulusal kurtuluş cephesi ERNK'yi 21 Mart'ta ilan ederek Newroz'dan ne anladığını dosta ve düşmana gösterdi. Newroz'u ulusal birliğin sağlanmasında, gelişmesinde ve örgütlü bir biçime dönüştürmede bir kilometretaşı yaptı.

Newroz, aynı zamanda, her yıl ulusal kurtuluş savaşımızın yeni bir atılımının, mücadeleyi daha üst boyutlarda sürdürme atılımının başlangıcıdır da.

Evet PKK, Newroz'u her yeni atılımın bir başlangıcı haline getiriyor. Bu, Newroz'un gerçek kutlanışıdır. 1986-87 bahar atılımlarımız bu sözlerimizin en somut kanıtıdır.

PKK yeni bir bahar atılımına 1988 Newroz'unu bir kilometretaşı yaparak başlayacağına inanıyoruz. Daha şimdiden ARGK'nin namlularından fışkıran Newroz ateşini buradan duyumsayabiliyoruz.

İşte bu gücümüz, Newroz'u bu kutlayışımız; PKK, ERNK, ARGK'nin Kürdistan'ın dörtbir yanında yaktıkları isyan ateşine, isyan çağrılarına bir katılış, onun bir yankısıdır.

Bu vesileyle tüm dostları; devrimci, demokrat ve ilerici güçleri göreve çağırıyoruz; PKK'nin isyan çağrılarına, Newroz'u kutlayışlarına kulak vermelerini, tüm güçleriyle buna katılmalarını bekliyoruz.

— Bijî Newroz!
— Çağdaş Kawa Mazlum DOĞAN'ın anısı ölümsüzdür!
— Kahrolsun sömürgecilik ve emperyalizm!
— Yaşasın ulusal kurtuluş savaşımız!
— Yaşasın Kürdistan proletaryasının ve halkının şanlı önderi Partiya Karkerên Kurdistan!

PKK Savaş Tutsakları
21 Mart 1988"

"Kardeşler, yoldaşlar!

Halkların tarihinde önemli günler vardır. Halkların kaderlerini belirleyen, nitelik belirleyici günler vardır. Bunlar öyle günlerdir ki, tek bir halka mal olmaktan çıkıp bütün halklara ait olurlar. Bölgemizde 21 Mart böyle günlerin başında gelir. İşte bugün, halkınız için, bölge halkları için böylesine bir günde, yeni bir 21 Mart'ta sizlerle bir arada olmanın sevinci içindeyiz.

(...)

Yoldaşlar; bu anlamlı günde, her şeyden önce, özgür Kürdistan için kendini feda eden devrimcileri anmak bir görevdir. Onları anlamadan, onların anısını yaşatmadan 21 Mart'larda yakılan özgürlük ateşini büyütmek imkansızdır. İşte, yine böyle bir 21 Mart'ta zulmün karanlığını kendi vücudunun ateşiyle aydınlatarak Kawa'nın izleyicisi olduğunu kanıtlayan Çağdaş Kawa Mazlum DOĞAN'ı anmak, O'nun anısı önünde eğilmek bir görevdir. Newroz ateşini kendi canlarıyla daha da parlaklaştıran tüm şehitleri, her biri kendi başına bir Kawa olan Parti-Cephe-Ordu şehitlerini burada bir kez daha saygıyla anıyor ve kavgalarının takipçisi olacağımızı, özgür Kürdistan savunucusu olacağımızı bir kez daha ilan ediyoruz.

... Bundan sonra Türk halkı, Newroz ateşine daha çok odun atacak, ona eskisinden daha çok üst boyutlarda katılacaktır. Çünkü Newroz tüm halkların kurtuluş sabahının ışığıdır...

THKP-C/Acilciler
21 Mart 1988"

"Değerli dostlar,

Her yıl 21 Mart Newroz bayramı, genelde Ortadoğu'nun mazlum halkları, özelde Kürt halkının köleliğe, sömürgeciliğe, zulme karşı isyan bayrağını yükseltme günüdür.

(...)

Kardeşler, bu tarihsel günü salt kutlamakla yetinmek dünyayı değiştirmeyi amaç edinen komünistler için pek anlam ifade etmez. Bugün özelinde devrimci hareketin, Kawa'nın ülkesinin ve ezilen halkının sorunlarına daha özenle yaklaşım, bu temeldeki sorun karşısında kendisine düşeni ne derecede yapıp yapmadığını, eksik ve zaafların yeniden gözden geçirilmesi ve doğru temellerde başlatılan Kürt halkının kurtuluş mücadelesini desteklemek olmalıdır. Bu her devrimci hareketin ortak görevidir.

(...)

Bilindiği gibi Türkiye ve Kürdistan, 12 Eylül faşist darbesiyle tarihinde gördüğü en karanlık döneme girmiştir. Halklarımızın her türden ekonomik, demokratik, siyasal hak ve özgürlük talepleri kanla bastırıldı. Ne var ki mazlum halkların kurtuluş mücadelesinin bütünüyle devre dışı bırakılması Dehaklardan bugüne kadar mümkün olmamıştır. Nitekim çok geçmeden 15 Ağustos 1984'te Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketinin Şemdinli ve Eruh ilçelerine yönelik kısa süre ele geçirme eylemleri Türk hakim sınıflarının yüzünde bir şamar gibi patladı. Bu hiç beklenmeyen güçteki devrimci atılım, sömürgeci-faşist diktatörlüğün dünya çapında giriştiği istikrar politikasını sekteye uğratıyor, Kürt halkının ulusal kurtuluşunun bastırılamayacağını dost ve düşmana gösteriyordu. Bu soylu atılım, başta Kürt halkı olmak üzere Türkiye devrim yanlısı tüm halk güçlerinin yüreğinde güçlü umutlar filizlendirdi. 1984'ten bu yana kesintisiz sürdürülen bu onurlu devrimci mücadele, sömürgeci-faşist diktatörlüğün tüm baskı, katliam ve yok etme çabasına rağmen daha da boyutlanarak günümüze kadar gelmiştir. Ve inanıyoruz ki bu onurlu savaşınız Kürt halkının ulusal ve toplumsal kurtuluşunu zafere götürecektir.

Değerli dostlar; sözlerimi bitirirken başta Mazlum DOĞAN olmak üzere tüm Newroz şehitlerini saygıyla anar, hareketimiz adına Kürt halkını ve onun kahraman savaşçılarını selamlarız.

THKP/C Çayan Sempatizanları
21 Mart 1988"

"Dostlar!

"Newroz, Kürdistan tarihinde baskıya, sömürüye, zulme karşı başkaldırının simgesidir.

Her yeni Newroz'da bize düşen, devralınan bu onurlu mücadeleyi daha da yükseltmektir. Özgür Kürdistan'a inançla varılacaktır.

Newroz'umuz kutlu olsun.

TKP (B)
21 Mart 1988"

"Arkadaşlar!

Bugün Kürt ulusunun bayramı olan Newroz nedeniyle bir araya gelmiş bulunuyoruz. *Aslında tarihi boyunca akılalmaz derecede haksızlık, baskı ve zulme uğratılmış Kürt ulusunun bir bayramının olması ilk bakışta çelişki gibi gözüküyor. Oysa baskı ve zulmün olduğu her yerde direniş ve mücadelenin de olması kaçınılmazdır. Direniş ve mücadele ise haklı olarak bayramlarını yaratmasını biliyor. İşte Newroz bu anlamıyla Kürt halkının tarihi boyunca uğradığı zulme karşı başkaldırışının sembolüdür.*

(...)

İşkencenin ve zulmün doruk noktasında yaşandığı Diyarbakır zindanlarında, teslim olmamanın, direnmenin sembolleri arasına katılan Mazlum DOĞAN, Kürt halkının olduğu kadar ezilen bütün halkların da yeni bir Kawa'sı, yeni bir onurudur. Kürdistan'da mücadele sürdükçe, yeni Kawalar, yeni Mazlumlar doğmaya devam edecektir. Çünkü mücadele neferlerini, önderlerini yaratmasını bilir.

Kürt halkının mücadelesi bugün, tarihinde görülmemiş derecede önemli bir süreç yaşamaktadır. Bu önem bir yanıyla, Kürdistan'da gelişen ulusal demokratik devrimin, Ortadoğu'daki emperyalist egemenliğin temellerinden sarsılmasına yol açacak güçte olmasından kaynaklanırken, bir yanıyla da Türk halkının emperyalizme ve oligarşiye karşı sürdürdüğü savaşında en yakın müttefik gücü olmasından kaynaklanmaktadır.

Bunun yanısıra, bizler ezen ulusun marksist-leninistleri olarak enternasyonal sorumluluk ve görevimizin gereği Kürt ulusunun kendi kaderine egemen olabilmesi için bağımsız insiyatifini destekliyoruz. Dolayısıyla bizler, Kürdistan'da gelişen ve gelişebilecek her türlü demokratik, anti-sömürgeci, anti-emperyalist girişimi desteklemeyi zorunlu görev olarak kabul ediyoruz.

THKP/C Üçüncü Yol
21 Mart 1988"

"Newroz'un bu anlamlı gecesini ve PKK'nin Kürdistan'da açtığı ulusal kurtuluş bayrağını selamlıyor ve Kürdistan ulusal kurtuluş zaferini yakın kılacak her türlü kavgayı, yüreklerde ve de dağlarda yanan özgürlük ve bağımsızlık ateşini destekliyoruz.

KAWA
21 Mart 1988"

"Arkadaşlar!

Binlerce yıldır Newroz bayramının efsanesini hemen hepimiz biliyoruz. Demirci Kawa'nın zalim Dehak'a karşı halkını ayaklandırması, onu mazlum halkların zulme karşı direnişinin sembolü yaptı. Demirci Kawa'nın binlerce yıl önce yakmış olduğu özgürlük meşalesi emperyalizmin boyunduruğundan halklarının kurtuluşu için mücadele veren sosyalistlerin, devrimcilerin yollarını aydınlatıyor. 21 Mart, işte bu bağlamda ele alınmalı, evrenselleştirilip dünya komünizmi için mücadele eden ama önce kendi ulusal kurtuluş mücadelelerini vermekte olan halklarla dayanışma günü olarak kutlanmalıdır.

(...)

Partimiz *Sosyalist Vatan Partisi*, önderimiz Hikmet KIVILCIMLI'nın tespitlerinden yola çıkarak yiğit Kürdistan halkının kendi kaderini kendisinin tayin etmesi gerektiğini, ayrı örgütlenme hakkı da dahil olmak üzere sömürgeciliğe karşı verdiği mücadelede Türkiye proletaryasının her zaman yanlarında olduğunu bilmelerini isteriz. *Partimiz bu düşünceyle yola çıkarak* **Kürdistan İşçi Partisi-PKK'nın da içinde yer aldığı bir cephe olan Faşizme Karşı Birleşik Direniş Cephesi (FKBDC)'***nin kurulmasında ön saflarda yer almıştır.*

Yiğit Kürdistan halkının yetiştirdiği Çağdaş Kawaların öncülüğünde zafere ulaşılacağına inancımız tamdır.

SVP Taraftarları
21 Mart 1988"

Kürdistan'daki İzlenimlerim

Sayın Berxwedan redaksiyonu, önce sizlere ve bilvesile Kürdistan için kurtuluş mücadelesi veren tüm cengaver ve namuslu Kürt halkına kucak dolusu selamlar.

Sayın halkım ve değerli Kürt büyüklerim, Kürdistanlı bir küçüğünüz olarak, gözümle gördüğüm ve özünde büyük mana taşıyan gerçek bir olayı sizlere aktarmak istiyorum:

Bir tesadüf sonucu, bir arkadaşımın vasıtasıyla, şehre göç eden bir aileyle tanıştım. Oturdukları yer tek odadan ibaret bir evdi.

Beni şaşkına düşüren enteresan taraf, ailenin neden bu ufacık odada kalmasıydı. İkide bir bu soru kafamı kurcalıyordu. Nihayet fırsatını buldum ve kendisinden bu durumu sordum. Aramızda aynen şöyle bir konuşma geçti:

- Dayı kusura bakmayın hepiniz bu odada mı kalıyorsunuz?

- Evet.

- Peki sizi bu yaşama zorlayan etkenler nelerdir?

- Yaralarım biraz dinmişti, sen nereden geldin de yaramı deştin. Biz hakketmiştik. Onun için bu durumlar başımıza geldi.

- Bu yaşamı hakkettik diyorsunuz, nedir bu hakkettiğiniz?

- Biliyorsun yeğen, ülkemizde şimdi Kürdistan pêşmergeleri var. Genellikle TC hükümetini savunan kendini bilmez birkaç cahil köylü, onlara dinsiz deyip duruyordu. Biz de cahilce bu gençlerimize karşı cephe alıp, onlardan kaçarak namus düşmanı olan TC hükümetine sığındık. Bunlara sığındıktan sonra bu namus düşmanları köylere yerleştiler, güya bizi müdafa edecekler!

Evet bizleri müdafa etmek gayesiyle köylerimize kadar yerleştiler. Sonra dışarıda oturan kızım için yarım-yamalak bir servetle köyden kaçtım. Biz canımızdan oluruz da namusumuzu çiğnetmeyiz. Düşman askerleri köye yerleştikten sonra hiçbir köyün kızı veya kadını gidip köyün çeşmesinden su getiremiyordu. Onlara durmadan laf atıyorlardı. Buna benzer birçok şey... Derken köyden tecavüz yaygaraları çıktı. Bunlar gerçekti. Onlara uşaklık yapan ailelerde bu durumlar meydana geliyordu. Bu şerefsizliğe dayanamadım ve çoluk-çocuğumu alarak buraya kadar geldim. Bu odada şereflice yaşayıp, pêşmergelerime yardımcı olmak, bana saraylarda yaşamaktan daha iyi ve zevklidir.

İşte yeğen belki pêşmergeleri tanırsın, belki de tanımazsın. ama bu insanlardan hiçbir zaman bize kötülük gelmemiştir. Köye gelip bizi aydınlatmak istiyorlardı. Fakat biz inatla, silahla karşılık verdik. Haliyle onlar da karşılık verince; "ha Apocular köy bastılar, çoluk-çocuk öldürdüler" diye bir sürü yalan-malanla dolu yaygaralar yaptılar. Oysa ki Apocular bizim en yakın dostlarımızdı. Fakat, biz onlara layık olmadığımız için, Allah başımıza bunları getirdi. Yeğen bu canavarlar ülkemizi işgal ettikleri gibi, namus diye bir şey de bizde bırakmak istemiyorlar. Ama şimdi öyle inanıyorum ki, artık onların ellerini kesecek kahraman Kürdistan'ımın yılmaz bekçileri, pêşmergeleri zafere doğru ilerlemektedirler.

- Bu gerçeklere varışınız için çok sevindim. Öyle inanıyorum ki, ailenizle Kürdistan bağımsızlığının birer savunucusu olarak ayrılmış olduğunuz köyünüze en kısa zamanda dönersiniz. Tabii o zaman her şey daha da değişmiş olacak.

Ve yaşlı amca konuşmasını şöyle bitiriyor:

- Allah Apocularla olsun, onlara kuvvet versin. Zafer bizlerindir...

Rojda Li Welat

Kendimi Ulusuma Adadım

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi şerefli bir şekilde amaçladığı hedefine doğru ilerlerken, düşmanımız halkımıza karşı en barbar, en acımasız uygulamaları adım adım tatbik ederken, halen bazı yurtseverleri fikren de olsa karşımızda görmek üzücüdür. Tüm Türk solu içindeki yurtseverlere sesleniyorum: Ben 1970 yılından beri Türk devrimci güçleri içinde mücadele verdim. Bölge sorumluluğu, propaganda, sendikal örgütlenme dahil bir sürü görevler yüklendim. Değinmek istediğim konu, yıllarca halkıma, ana hedefimize geç intikalimdir. Asimilasyon, tarih boyunca halkımın kaderi edilmiştir. Kürt olduğumuz unutturulmuş, devrimci bilinçte de olsak, ancak Türkiye'nin kurtuluşu için şartlandırıldık. Sanırım bu Türk solunun Kürt ulusuna en büyük zararlarından biridir. Bu bilinçli olarak işlenmiş bir husustur.

"Türkiye'de Misak-ı Milli sınırlarında kurtuluşu sağlayalım, sonra da Kürdistan halkının ulus olma hakkı dahil tüm haklarını ne bir eksik ne bir fazla verelim" teranesi PKK'nin şanlı önderliğinde iflas etmiştir. Yıllarca bu konuyu işlediler, halen de işliyorlar. Eğer bu satılmışlar, Marksizm ve Leninizmden bahsediyorlarsa, ustaların çizdiği yolda, ulusal şartlarımız içinde yürütülen ulusal kurtuluş hareketimize saygı duyar ve enternasyonalist görevleri gereği dayanışma örnekleri gösterirlerdi. Daha da üzücü olan bu devrimci geçinen örgütlerin içinde birçok yurtsever Kürt gencinin gerçeği görmemesidir.

Evet yıllarca böyle bir yanılgıya düştük, fakat şanlı Kürdistan ulusal uyanışını başlatan PKK, gözlerimizdeki sis tabakasını kaldırdı, ulusal değerlerimize saygıya davet etti, halen de ediyor. Durulacak gün değil, mutlak suretle ulusal hareketimize sahip çıkmalıyız. Ulusumun tarihi yeni yazılıyor. Ulusumun bitmiş umudu yeni yeni yeşeriyor, tüm yurtseverleri göreve çağırıyorum.

Şehitlerimiz, yolumuzun ölümsüz, sönmez ışıklarıdır. Onlar halkına inanarak ölen öncülerdi, tarihimizin en şerefli yerinde yerlerini alacaklardır. Aynı tarihimiz, hain-işbirlikçileri de yazacaktır.

Gün birleşme günüdür, gün gerillalarımıza kan verme günüdür. Kürt yurtseverleri, kulaktan dolma söylentilere göre yaşantınızı tanzim etmeyin. PKK'yi yaşayın, içinize sindirin. Bunun için de yayınları okuyun. Türk solunun enternasyonal dayanışmasına evet, ama engellemelerine hayır diyelim. Yaşasın PKK-ERNK-ARGK; yaşasın Ulusal Önderimiz Abdullah ÖCALAN; ulusal uyanışımızı başlatan şehitlerimiz ölmedi, onlar Kürdistan dağlarında bizleri bekliyor, yurtseverleri göreve çağırıyorlar.

Bir yurtsever
S.B.

Vatanına ve halkına bağlı dürüst gençler olarak ERNK bayrağı altında YXK'de bir araya gelelim

Gençlik belli bir sınıfa bağlı olmayan toplumsal bir katmandır. Toplumun en dinamik ve enerjik kesimi gençlik olduğundan gençliği kazanan geleceği de kazanmaktadır. Bu nedenle gerek devrim, gerekse karşı-devrim toplum içerisinde en fazla gençliğe önem vermektedir. Her iki güç de gençliği kendi saflarına çekmek ve kendi çıkarları doğrultusunda eğitmek, kullanmak istemektedir.

Bugün faşist Türk sömürgeciliğinin Kürdistan gençliğine gelecek vaad eden, ilerici anlamda verebileceği hiçbir şeyi kalmadığına, tam tersine onu her geçen gün tükenişin eşiğine götürdüğüne göre, gençliğin çıkarları-geleceği devrimdedir.

Kürdistan devriminin önder gücü PKK, gençliği burjuvazinin kozmopolit yaşamından kurtararak gerçek kurtuluş yolunu gösteriyor. Gençliğe kendi gerçekliğini ve düşmanını tanıtıyor, kaynağa dönüşü gerçekleştiriyor.

Avrupa'da gençliğe yönelik ulusal kurtuluşçu faaliyetlerin yetersiz olduğunu belirtmek gerekir. Özellikle Avrupa'daki gençliğin yapısı dikkate alınarak çok çeşitli yöntemlerin geliştirilmesi gerekiyor. Her şeyden önce de YXK'yı gerçek anlamıyla örgütlemek ve güçlendirmek gerekiyor. Sınırlı bir çalışmayla bile yurtsever gençliği YXK'de örgütlemek ve savaştırmak mümkün olduğuna göre, daha güçlü bir çalışmayla birçok değerin ortaya çıkacağı açıktır.

Kürdistanlı gençler: Bugün faşist Türk sömürgeciliği, emperyalizm ve onların uşakları, geliştirdikleri birçok yönlü politikayla biz gençleri yozlaştırmek, eritmek ve köleleştirmek istemektedirler. Ancak bugün biz sahipsiz değiliz. Bize kendi öz çıkarlarımızı gösteren Partimiz, Cephemiz ve Ordumuz var. O halde kulak vermemiz gereken düşmanın sesi değil, kurtuluşumuzun temsilcileri PKK, ERNK, ARGK'nin sesidir. Vatanına ve halkına bağlı dürüst gençler olarak ERNK bayrağı altında YXK'de bir araya gelelim, bağımsızlığımız ve özgürlüğümüz için mücadele edelim...

B. Berlin'den bir grup genç

HASTA YATAĞIMDA KÜRDİSTAN'IMI DÜŞÜNÜYORUM

Ulusal direniş savaşımızın inancını ve pratiğini tüm Kürdistan halkı kucaklamaktadır. Onun en acil talebi en doğal istemlerini yerine getirmektedir.

Halkımızın en seçkin, değerli evlatları militan gerillalarımız Kürdistan'ın her karış toprağında fidan gibi dikilmektedirler. Halkımız bu fidanların ürününü, meyvelerini toplarken, hızla ulusal birlik temeline dayalı cephemiz ERNK'nin bayrağı altında birleşmektedir.

Gün ve zaman bizim için çok değerlidir. Yüreğimizi, beynimizi, düşüncelerimizi Kürdistan'ın ulusal kurtuluşu için harekete, pratiğe dönüştürelim.

Hastanede hasta yatağımda her gün, her saat, her dakika Kürdistan'ımı düşünüyorum. Bundan sonraki yaşamımda, Kürdistan'ın kurtuluşu için nelerin yapılmasını teorik ve pratik olarak nasıl ve hangi görevleri yürüteceğimi düşünüyorum.

Dersim'i düşünüyorum. "Kürdistan'ın son kalesini de teslim aldım" diye övünen barbar vahşi kemalist rejimi, 50 yıl sonra, bugün kara kara düşündürmektedir. 50 yıldır Dersim halkı 1938 katliamını, vahşetini unutmamıştır. Yüreğinde, beyninde intikam-isyan duygularını taşıyarak yine Kürdistan'ın direniş kalesi, isyan-intikam kalesi olacaktır.

Dağına, taşına, toprağına kurban olduğum Dersim'im... Bundan sonra sana uzanan düşman eller kırılacaktır. Senin üzerinde oynanan oyunlar, içteki ihanet boşa çıkarılacaktır. Böl-yönet, göç ettir politikaları yerle bir edilecektir. Biz Dersimli'yiz babo diyeceğiz... Düşman Dersim sözcüğümüzden ürkmekte, korkmaktadır. Bundan böyle binlerce kere Dersim... Dersim... Dersim... diye haykıracağız, haykırmalıyız. Bu sesler, bu sözcükler faşist rejimi canevinden vurmaktadır.

Dersim katliamının 50. yılını bu sözcüklerle anarken, her Dersimli aile ve kişi biz Dersimli'yiz, ben Dersimli'yim demeli, beyininde, yüreğinde bu ismi yaşatmalı, pratiğe aktarmalıdır.

- Yaşasın ulusal önderimiz APO!

Ferhat

ABD'nin Kürdistan Üzerine Çabaları Boşunadır

ABD'li bakan Ronald Leymen, Şubat ayı başında bir basın toplantısı düzenledi. ABD Dışişleri Bakanlığının Türkiye'ye ilişkin hazırladığı raporda; Türkiye'de sistemli işkencenin yapıldığı ve Kürt azınlığına karşı uygulandığı konusunda düşüncelerini açıklayan R. Leymen, bu durumun, kendisini üzdüğünü belirtti. Rapordaki yazıyı okumadığını, fakat bu düşüncelere de katılmadığını belirten bakan, bu konuda daha titiz davranılması gerektiğini, Türkiye'yi üzecek bir duruma gidilmemesi için elinden gelen çabayı göstereceğini söyledi.

Yapılan açıklamalarda, Türkiye ile ABD arasında imzalanan SİA (Stratejik İşbirliği Antlaşması) olduğu, bunun yükümlülüğü doğrultusunda hareket edilmesi gerektiğine ağırlık veriliyordu. Düzenlenen basın toplantısında R. Leymen, sözlerini "Türkiye'nin güçlü olması bizim de güçlü olmamızdır" biçiminde bitirerek, Türkiye'ye verilen görevin önem ve ağırlığını açıkça ifade etti.

ABD'nin, Türkiye'ye "Kürt meselesi" hakkında reçeteler sunması yeni değildir. Daha geçenlerde, Türk Dışişleri Bakanlığı ABD Kongresinden beş uzman üyeyi Türkiye'ye davet etti. Açık ki, ABD'nin uzaktan sunduğu reçeteler yetmiyordu. Bizzat, yerinde incelemeler yapmaları gerekiyordu. ABD'li senatörlerin ziyareti gününde Türk parlamentosunda "Kürt meselesi" tartışmaya açılmıştı. ABD'nin, "Kürt bölgesi" için hazırladığı senaryoda, Türk parlamentosu ile ABD Kongresi birlikte yol alıyorlardı. Özal-Evren başta olmak üzere, Nurettin Yılmaz'a kadar birçok figüran da senaryoda yerlerini aldılar. Asıl "aktörler" CIA ve ABD Kongre üyeleriydi, ki figüranlar rollerini tam oynamayınca bunlar devreye girdiler.

Bay Ronald Leymen, rolünüzü çok iyi oynuyorsunuz. Fakat, Kürdistan gerçeğini "azınlık meselesi", "dil meselesi", "otonomi" gibi modası geçmiş sorunlar olarak göstermenizi sadece biz değil, artık dünya kamuoyu da kabul etmiyor. Basının bu konudaki ilgisi ve sorulan sorulara yanıt vermeyişiniz de bunu açıkça gösterdi.

Sizin deyişinizle boşuna "Türkiye'ye baskı" yapmayın. Bu reçetelerinizle ne TC'yi içine girdiği çöküşten kurtarabilirsiniz, ne de Kürdistan halkını içine girdiği ulusal kurtuluş ve bağımsızlık sürecinden uzaklaştırabilirsiniz. Bugün Kürdistan halkı Partisine, Cephesine ve Ordusuna kavuşmuş, ulusal bağımsızlık düşüncesini kavramış ve bu yolda varını yoğunu ortaya koyarak savaşmaktadır. Ve zafere dek savaşacaktır.

Yunanistan'dan
Bir Yurtsever

Okuyucularımıza,

Berxwedan; tirajı, geniş alanları kapsayan dağıtım ağı ve okuyucularıyla arasında kurduğu sağlıklı ilişkiyle kitlesel yayın organı olma özelliğini daha da güçlendirmiştir.

Berxwedan, bu yönüyle amacına hizmet etmektedir. Fakat bu, halen önemli eksiklerimizin olmadığı anlamına gelmemektedir. Bu eksiklikleri her vesileyle okuyucularımıza açıklıyoruz. Eksikliklerimiz çeşitli de olsa, bir noktada toplayabiliriz: Zengin ulusal kurtuluş pratiğimizi yurtsever ve demokratik kitlemize yeterli düzeyde aktaramamak.

Eksikliğin de en önemli nedeni, okuyucularımızla olan ilişki bağımızı daha sıhhatli değerlendirememeden kaynaklanıyor. "Yurtseverlerin Kaleminden" başlığı altında her sayımızda okuyucularımıza sayfa ayırmış bulunuyoruz. Bu, okuyucularımızın katkısının sadece bu sayfayla sınırlı olduğu anlamına gelmemelidir. Okuyucularımız Kürdistan, Türkiye, Ortadoğu ve dünyanın diğer alanlarındaki siyasal gelişmelere ait değerlendirmeleri, şehitler üzerine yazıları, yorumları, kültür-sanat ürünleri ve eleştirileriyle gazetemizin yayınına daha fazla katılmalıdırlar. Okuyucularımız, gazetemize konu olabilecek her türlü belge ve haberi ulaştırmalı, daha etkin dağıtımında yer almalıdırlar.

Gazetemizin kollektif ulusal kurtuluşçu faaliyetine daha etkin katılım, her birimizin olanaklarını ve gücünü daha sıhhatli değerlendirmesine bağlı olup, bu gelişme, gazetemizin ulusal kurtuluşçu etkinliğini daha da artıracaktır.

Okuyucularımıza adres değişikliğimizi de bu vesileyle iletmek istiyoruz. Mektuplarınızı aşağıdaki adreslere bekliyoruz.

FEYKA-KURDISTAN
Postfach 15 31
5300 Bonn 1

FEYKA-KURDISTAN
Maxstr. 50-52
5300 Bonn 1

Öfke dolu yüreklerle
Katılalım bu kervana
Şimşek gibi bir hünerle
Katılalım bu kervana

Başı ilerledi göçün
Hala duruyoruz niçin
Vicdan rahatlığı için
Katılalım bu kervana

Bana necilik nafile
Teslimiyet bile bile
İntikam şiarı ile
Katılalım bu kervana

Yıllar yılı bitmez çile
Dolduk ezile ezile
Özgür vatan aşkı ile
Katılalım bu kervana

Herkes gelmeli özünde
Sadık olmalı sözünde
Başkan APO'nun izinde
Katılalım bu kervana

M. Ali/İsviçre

Kürdistan Bağımsızlığından Yana Olmak

Bırakalım tarihlerde konuşulan ve yazılan savaşları, bizi sömüren devletlerde herhangi bir kişinin gururla "işte bu benim ülkem" dediğinde yüreğimiz sızlamıyor mu? Eğer yüreğimiz sızlamıyorsa o zaman kendimize "yurtseveriz" dememiz, kendimizi aldatmaktan başka bir şey değildir.

Bütün dünya devrimleri tarihinde, devrimler savaşılarak ve kan dökülerek olmuştur. O zaman "savaşmak erkenciliktir, halkı katliama götürür" demek sadece bir bahane ve palavracılıktır. Bu çok açıkça yüreğin sızlamamasıdır; dolayısıyla kaçkınlık ve halkı aldatmaktır.

Peki neden ülkemiz Kürdistan'ın bağımsızlığı için verilen mücadeleye karşı bu kadar anti-propagandalar yapılıyor? Neden hiçbir çıkar gözetmeksizin büyük halk önderleri Mazlumlar, Hayriler, Kemaller, Mahsumlar ve daha yüzlerce adsız kahraman şehit düşer de bir ses çıkmaz? Neden halkımıza yapılan binlerce senelik zulüm, sömürü, haksızlık ve gözyaşı için bir şey söylenmiyor da, bazı vatan ve devrim düşmanı olanların ölümleri karşısında insancıl pozlara bürünülüp, halkımızın tek temsilcileri (PKK-ERNK-ARGK) terörist ilan edilirler?

Yüreği sızlayanlar: Bu baylara hepimiz beraberce dur demeliyiz. Mücadelemiz bunları teşhir etti, siz de uyanınız.

Biz diyoruz ki, bu bayların halkımızı düşündükleri yok, bari ülkesi için savaşanları engellemeye çalışmasınlar. Bu konumlarından vazgeçmezlerse gün gelir yüreği sızlayanlar bunlardan hesap soracak.

İsveç/Sundsvall'dan Selim

Kendi Geçmişini Unutan ve Tabanını Yalanlarla Avutmaya Çalışan Bir Örgütün İçyüzü

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin gelişip güçlendiği bu dönemde, kendi tabanlarını oluşturan Kürdistanlı yurtseverleri, ortaya attıkları yalanlarla avutmaya çalışan bir gücün iç yüzünü ortaya koymak gerekir. 15 Ağustos şanlı atılımına "katliamdır" diye saldıran bu ne idüğü belirsiz örgütün; yani "Halkın Kurtuluşu"nun bugün kendi yayın organları olan "Devrimin Sesi" gazetesinin 28. sayısında attığı manşet ilginçtir: *"Kürt halkının kendi kaderini kendisinin tayin etmesini kayıtsız şartsız savunmak en acil görevidir."*

Acaba bunlar; Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin öncü gücü PKK'nin 1980 döneminde yürüttüğü mücadelesinde, faşizmin bile el atmaya çekindiği bir ortamda kutsal direniş davasını Kürdistan halkına yaymaya çalışan ve adeta Partinin halka ulaştırıldığı ayaklı bir gazete rolünü oynayan yoldaşlarımızı kimlerin alçakça katlettiğini düşünmeden mi yazıyorlar? Yoksa, sosyal-şoven olduklarını kabul etmiyor veya geçmişin özeleştirisini mi veriyorlar? Elbette hayır!

Ben, Pazarcık yöresinden bir yurtseverim. Ve bunların Antep, Adıyaman ve Maraş alanlarında Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi ve halkına karşı işledikleri suçları biliyorum. Hatta birtakım suçlarına tanık oldum.

Örneğin; '77'nin 1 Mayıs'ında Pazarcık'ın Davutlar köyünde yürüyüş yapıldı. Bu yürüyüşe yüzlerce dürüst Kürdistanlı yurtsever katıldı. Daha sonra yürüyüşe katılanların büyük çoğunluğu tutuklandı, işkence tezgahlarından geçirildi. Nedeni, yürüyüş sırasında Halkın Kurtuluşçularının çektiği resimlerin, yine kendileri tarafından TC'nin subay ve askerlerine teslim edilmesiydi. Yaptıkları yetmiyormuş gibi, bir de yurtsever insanların ailelerine göz dikmeye kadar ileri götürdüler işi. Bir Serxwebûn sempatizanına bile düşmanca yaklaşarak, saldırmak için fırsat kolladılar. Acaba, bunları yapanlar, onlar değil miydi?

Bir de utanmadan devrimcilikten, enternasyonalizmden söz ediyorlar. Onlara büyük usta Marks'ın *"Ezilen ulus özgür olmadan, ezen ulus özgür olamaz"* sözünü hatırlatmak gerekir. Gerçi, bu sözü onlar da kullanıyorlar ama, acaba gerçekten enternasyonalist oldukları için mi, yoksa -ki doğrusu bu- özünü boşaltarak Kemalizme hizmet ettikleri için mi?

Aynı yayın organlarında, *"Kürtler de aslında Türktürler nakaratlarıyla gerçekleri inkar edenler, artık Türkiye'de Kürt kökenli vatandaşların da yaşadığını söylemeye başladılar"* diye yazıyor. Bu sözleri söyleyenler kadar, onların yaman takipçilerinin de kimler olduğu artık çok iyi biliniyor. Ama bunlar acaba sosyal-şovenizmi inkar etmek için mi, yoksa tabanlarından sağladıkları geliri kaybetmemek için mi böyle çark ediyorlar? Bir tek Basel'de bile, halkı aldatarak sağladıkları parayı bölüşmek için birbirlerine düştükleri, yayın paralarını hasıraltı ettikleri ve hatta halka ait bir arabaya el koydukları bugün sır değildir, tamamen su yüzüne çıkmıştır. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi, sapla-samanı birbirinden ayrıştırmış, her şeyi ayakları üstüne dikmiştir. Ortada duran gerçeklerden sonra, kendilerini ne kadar allayıp pullarlarsa pullasınlar, halkımızı aldatmaya güçleri yetmeyecektir.

— Kahrolsun sahtekarlık ve ikiyüzlülük!
— Yaşasın Kürdistan bağımsızlık ve özgürlük mücadelesi!

Basel'dan M. A.

"Bizim için tek kurtuluş, vatan toprağı uğruna sonuna kadar savaşmaktır"

Emperyalist ülkelerin ve onların şakşakçısı olan sömürgeci Türk kapitalizminin gerçekten ürün aldığı yöntemlerden biri de mülteciliktir. Peki, emperyalizm ve sömürgecilik niçin mülteciliği geliştirmiştir? Bundan elde ettiği ürün nedir? Buna nasıl dur denilebilir?

Her şeyden önce, şanlı 15 Ağustos Atılımından sonra özellikle gençliği yozlaştırmaya yönelik yerlere karşı birçok eylemler yapıldı ve bunlar gerçekten de başarılı oldu. Böylece, sömürgeci Türk faşizminin Kürdistanlı gençler üzerinde oynadığı oyunlar da bozuldu ve gençlik gerçekten sersem halinden kurtulup kendine gelmeye başladı. Bunu gören sömürgeciler, bu sefer de göç politikasını yeni biçimler altında devreye soktular. Birçok genci ya Türkiye metropollerine ya da eline bir pasaport verip Avrupa'ya gönderdiler.

Dikkat edecek olursak, 15 Ağustos 1984 Atılımından sonra tüm emperyalist ülkelerde mültecilik genişledi. Yeni gelen Kürtlere ve diğerlerine oturumlar ve sahte belgeler verildi. Gerçekten de bu emperyalist ülkeler niçin "Kürtlere kucak açtı", onları "bağrına bastı?" Elbette bu, onları çok sevdiğinden ya da kara kaşlarına ve saçlarına hayranlığından ötürü değildir. Kürtlere "kucak açtı", çünkü Kürdistan'da "ölü" bildikleri bir halk uyanıyor ve tüm dünyaya, "Ben ölmedim yaşıyorum ve yaşayacağım. Sizin gücünüz beni öldürmeye yetmez" diye haykırıyordu. İşte, bunu duyan emperyalistler bu halkı birbirinden ayırmak ve kendi akıllarınca Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesini engellemek için Kürtlere adeta "gelin ben size yaşamadığınız bir hayat yaşatacağım, buna karşılık istediğimi de yapacaksınız" diye çağrı yaptı.

1980'lerde sömürgecilik onbinlerce PKK kadro, üye ve sempatizanını Diyarbakır zindanlarına doldurdu. En barbar bir şekilde bunların üzerine saldırdı. Ondan sonra ise, "Diyarbakır zindanı PKK'nin bir okuludur" dedi. Şimdi ise, aynı şeyi mülteciler için söylüyor. Burada birkaç gerçek olayı aktarmak istiyorum.

Örneğin, ben 15 Ağustos öncesi pasaport almak için sömürgeci kuruma başvurduğumda tam ikibuçuk ay bekledim. Şimdi ise, yeni gelen birçok arkadaş iki saatte veya en geç bir gün içinde pasaport aldıklarını söylüyor.

Bakın, mülteci olan bir arkadaş ne diyor: "Pasaport aldığım zaman sömürgecilerin kolluk kuvvetleri bana 'niçin pasaport alıyorsun ve gittiğin yerde ne yapacaksın?' diye sordular. Ben de, 'Avrupa'ya gideceğim ve orada iltica edeceğim' dedim. Bunun üzerine, "İyi iyi git, eğer durumlar iyiyse bize yaz biz de gelelim' dediler."

Başka bir arkadaşın yakınına ise, Avrupa'dan geri gönderdikleri için, "Allah belanı versin! İsveç'e gittin de doğru dürüst bir ifade veremedin ve tekrar geri döndün" diyorlar. Bundan çıkarılacak çok dersler var. Ama en önemlisi, sömürgecilerin, gençleri kendi ulusal-toplumsal kurtuluş mücadelelerinden uzaklaştırmak için başvurmadıkları hiçbir yöntemin kalmamış olmasıdır.

Bazı yerlerde de onların bu politikası gerçekten tuttu! Emperyalizmin kucağına girerek bu ailenin çocuklarıymış gibi uslu uslu oturan reformist Kürt küçük-burjuva ve sosyal-şoven örgütlerin gördüğü işlev gerçekten de küçümsenecek cinsten değildir. Sömürgecilik Kürdistan'da "köy koruculuğu"nu geliştirdi. Bunlara her ay bir miktar para verdi ve bunun karşılığını da istedi. Bunun aynısı Avrupa'da da yaygındır. Bunlar da Avrupa'daki kravatlı köy korucularıdır. Emperyalizm de, bu beyleri getirdi, ev verdi, araba verdi, "çalışmayın ben size para da vereceğim, ayrıca eğlence de var, zaten devrimciliği de bıraktınız. Bunun karşılığında sizden ufak bir isteğimiz olacak: Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesini veren PKK'ye karşı olacaksınız ve Kürdistan'da gelişen ulusal kurtuluş mücadelesini engelleyeceksiniz" dedi. Zaten bu bayların da isteği buydu. PKK'ye karşı düşmanca tavır almaları, emperyalizmin kolluk kuvvetleriyle birlikte yurtseverlere saldırmaları, TC'nin Avrupa uzantısı olan konsolosluk aracılığıyla yurtseverlere şantaj yapmaları ve çalışmaları, "daha erkendir", "şartlar elverişli değil" vb. gibi sudan bahanelerle mücadeleyi engellemeleri sırf kendi çıkarları içindir. Bunları yapmasalar ve söylemeseler, babalarından nasıl harçlık isteyeceklerdi? Tabii ki babalarından daha fazla harçlık almak için birbirleriyle adeta yarış halindeler. Acaba bu insanlardan gerçekten Kürt halkına bir fayda gelir mi? Kuşkusuz ki hayır! Bunlara "Kürt" kelimesini bile yakıştıramıyorum. Bunlar olsa olsa emperyalizmin şakşakçıları ve peçete satıcıları olurlar.

Halkımızı anavatanımız olan Kürdistan'dan koparak emperyalizmin bu yoz hayatına atıp bitirmek için uğraşan sömürgeci Türk faşizminin yüzüne tükürmek; bu yozlaştırıcı alanlarda bile ülke özlemiyle yaşayan, Parti önderliğini yüceltmek; direniş şehitlerimizin yükselttikleri bayrağı Kürdistan'da dalgalandırmak; Diyarbakır zindanları gibi Avrupa'daki mülteci kamplarını da ERNK'nin bir kalesi haline getirip emperyalizme, sömürgeci Türk faşizmine ve onların sadık evlatları olan reformist Kürt küçük-burjuva ve sosyal-şoven örgütlerin yüzüne bir daha tükürmek için tüm gücümüzü sarfedelim!

Halil/Kopenhag

İngiliz Emperyalizminin Kürdistan Politikası

İngiliz emperyalizminin ilgi alanlarından biri de Kürdistan oldu. Kürdistan'ın insan potansiyeli, tahılı, petrolü, Dicle ve Fırat'ın suyu ile stratejik konumu önemliydi.

Kürdistan ilk defa **1878 Berlin Konferansı'**nda emperyalistlerin gündemine gelir. 1877-78 Osmanlı-Rus savaşı, Kürdistan'ın denetimini gündemleştirir. Konferans sonrası, *"4 Haziran 1878 antlaşmasına göre Kıbrıs, İngiltere'ye bırakılır. İngiltere de Türkiye'nin doğu kesimlerinin* (Kürdistan'ın y.n.) *imparatorluğa bağlı toprak bütünlüğü güvencesini verir"* (A.D. Noviçev, Osmanlı İmparatorluğunun Yarı-Sömürgeleşmesi.)

Bu tarihle, İngiliz misyonerleri Kürdistan'a doldular. Kürdistan'a demiryollarının döşenmesi, petrolün çıkarılması, şehirlerin ulaşıma göre düzenlenmesi ve tahılın pazarlanması alanlarına en fazla İngiltere el attı.

1914-18 Emperyalist Paylaşım Savaşı, Osmanlı İmparatorluğunun dağılması ile sonuçlandı. Kürdistan dörde bölündü. Güney Kürdistan'ın büyük parçasını İngiltere, küçük parçasını da Fransa işgal etti. Fransa ile kemalist Türk devleti, 1921 Ankara Antlaşması ile Kürdistan'ın statüsü üzerinde anlaştılar.

Türkiye'nin İstanbul kentini işgalinde bulunduran İngiltere ile kemalist Türk burjuvazisi arasında Kürdistan üzerinde çelişkiler doğdu. İngiltere, SSCB'ne karşı bir Kafkas federasyonu kurmak istiyordu. **1920, Ağustos Sevr Antlaşması** ile Mandater Ermenistan ve Kürdistan'ın kurulması hedeflendi. Kemalist burjuvazi üstün gelince bu plan hayata geçmedi.

Planın hayata geçmeyişinin en önemli nedeni emperyalist devletler arasındaki çelişkiler oldu. Çünkü, kemalist burjuvazi emperyalistlere istedikleri tavizleri veriyordu.

21 Kasım 1922-24 Temmuz 1923 arasında yapılan **Lozan Konferansı'**nda Türk devleti ve İngiliz emperyalizmi Kürdistan'ın statüsü üzerinde anlaştılar. TC, emperyalizme her türlü ekonomik ve siyasal tavizi verdi. İngiltere ile TC arasında ihtilaflı kalan sorun **Musul sorunu** oldu. TC, Musul ve Güney Kürdistan parçasını istiyordu. İngiltere ise galip taraf olduğunu ileri sürerek bu parçada hakkı olduğunu belirtiyor ve oluşturduğu kukla Arap yönetimi ile 99 yıllık petrol işletme imtiyazını alıyordu.

1925 Şeyh Sait ayaklanması, iki devleti anlaşmaya götürür. Ayaklanmayı bastırmak için Türk devleti, İngiltere ve Fransız emperyalistleri askeri işbirliği yaparlar. İki devletin korkusu da örgütlenecek bir Kürdistan'dı. Ayaklanma bu gerçeği ortaya çıkarmıştı. Türk devleti,İngiltere'nin denetimindeki Musul'un bağımsız Kürdistan fikrine temel oluşturacağından korkuyordu.

1926 Bağdat Antlaşması ile Musul, İngiltere'ye bırakıldı. **İki devlet, hiçbir parçada Kürdistan'a özerklik dahi tanınmaması üzerine anlaştılar.** O günden bu yana Türk devleti, sadece Kuzey-Batı Kürdistan'da değil, diğer Kürdistan parçalarında da Kürdistan halkının geleceğine müdahale etme hakkını kendinde gördü.

İngiliz emperyalizmi, Güney Kürdistan'da Türk devletinden geri kalmayan bir sömürgeci terör estirdi. 1918-30 yılları arasında olan Şeyh Mahmut Berzanci önderliğindeki Kürt halk direnmesini bastırdı. İngiliz ordusu Asuri ve Arap halkını milis birlikleri halinde örgütleyerek Kürt halkına saldırttı. Böylece Kürt, Asuri ve Arap halkları arasında ayrılık yarattı. 1921, 23 Ağustos'unda Kral Faysal'a taç giydirdi. Arap ve İngiliz egemenliğini kabul etmeyen Kürt halkına karşı, R.A.F. (Kraliyet Hava Kuvvetleri) 250 kg'lık bombaları kullandılar. 1930'da İngiltere'nin kanatları arasında Arap ordusu, Süleymaniye'de Kürt halkına karşı katliam yaptı. Aynı yıl, İngiliz R.A.F. güçleri Barzani mıntıkasında 80 Kürt köyünü bombaladılar.

İngiliz emperyalizmi, Doğu Kürdistan'ı egemenliğinde tutan İran'ın başlıca koruyucusu oldu. 1925-40 dönemi ayaklanmalarına karşı İran, Irak ve Türk devleti arasındaki siyasi ve askeri işbirliğinin başlıca mimarı İngiltere oldu. İngiliz emperyalizmi, **1937'de Türkiye, İran, Irak'ı Sadabad Paktı'**nda birleştirdi. Pakt, SSCB ve Kürt halkına karşı kuruldu.

1938'de Münih Konferansında İngiltere ve Fransa, Türk ordusunu SSCB'ne saldırtma karşılığında Hatay'ı kendisine verdiler. 1956 Kanal savaşında TC, Arap halklarına karşı İngiltere, Fransa ve İsrail'i tuttu. Suriye'yi tehdit etti. TC, 1926 Bağdat Antlaşması maddelerine dayanarak 1958'de Irak'a müdahaleye hazırlandı. Gerekçe de Güney Kürdistan'a özerklik verilebileceği idi. 1961-75 direnmesi boyunca TC ve İngiltere, Irak rejimi ile işbirliği yaptılar.

1946'yla İngiltere TC'nin hamiliğini ABD emperyalizmine bıraktı. Fakat TC'ye desteğine devam etti. 1971 Türk faşist ordu darbesini ilk tanıyan devlet İngiltere oldu.

İngiltere'nin Türkiye'ye ilgisi daha çok siyasi ve askeridir. İngiltere, eskisi gibi olmamak koşuluyla yine de bölge sömürgeci devletleri üzerinde etkindir. İran-Irak savaşının girdiği çıkmaz, mevcut aşamasının yol açtığı alternatifler ve gündemdeki Kürdistan ulusal kurtuluş ayaklanması, İngiltere'yi doğrudan ilgilendirmektedir.

İngiliz emperyalizmi, Güney Kürdistan'da kaldığı 1916-1940 yılları süresince Kürdistan egemen kesimlerini ve aydınlarını etkiledi. Bugün bile Güney Kürdistan otonom güçlerinin belli kanatları üzerinde İngiltere'nin etkinliği vardır. İngiliz emperyalizminin diğer emperyalist devletlerin aksine oluşturduğu (açık olarak) **Kürdistan bölümü** vardır.

TC, Kıbrıs'a müdahale ederken, İngiliz hükümetine başvurdu. TC, zorlandığı Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi karşısında yine aynı güçlere başvurmaktadır. TC'nin hazırlıkları açıktır. İşgal provaları yapıyor. Sınıra güç yığıyor. Türk Başbakanı Bağdat'ı ziyaret ediyor. Güney Kürdistan'ın işgal planı üzerine Türk ordu yetkilileri ve politikacıları yarışıyor. Basın bu yönlü haberler ve yorumlarla dolu.

TC'nin hazırlıklarının en yoğun olduğu bir dönemde İngiliz Başbakanı Thatcher'in Ankara'ya gelişi birçok gerçeği su yüzüne çıkarmaktadır. Gezi, iki emperyalist gücün Kürt halkının ulusal kurtuluş mücadelesine yönelik saldırı, katliam ve yeni işgallerine destek, bir yerde planlanma anlamı taşımaktadır.

Aksi durumda, İngiliz başbakanının Türk faşist yönetimini ziyaret etmesinin başka bir gerekçesi olamaz.

İngiliz Başbakanından Faşist Türk Rejimine Destek Ziyareti

döktürüldü, insanlar Thatcher'in elini öpmeye sıralara kondu.

İki ülke başbakanları ve heyetleri beş konuyu görüştüler:

1. İki ülke arasındaki ticaret hacminin büyütülmesi. İngiliz Başbakanın programında ikinci boğaz köprüsü ekspres yollarının yapımı ve üçüncü boğaz köprüsü gibi büyük ihaleler vardı. İngiliz **TWEEK Konsorsiyomu,** bu ihalelere adaydı. Nitekim Thatcher, 240 milyon dolarlık Beşiktaş-Samatya yolu ihalesini ilk elde imzaladı. TRT için yeni dalga vericileri ihalesine de İngiliz **Morconi** şirketi talipti.

2. Türkiye'nin AET'ye girişi ve uyum antlaşmasına ilişkindi. İngiliz Başbakanı, uyum için komisyon çalışmalarında Türk hükümetinden yana tutum alacağını söyleyerek, AET'nin ortak görüşünü açıkladı.

3. Kıbrıs konusu: Kıbrıs'ın garantörlerinden olan İngiltere'nin bundan sonraki rolünü Thatcher şöyle açıkladı: İngiliz hükümeti federal anayasalı tek bir Kıbrıs'tan yanadır. İngiltere, Birleşmiş Milletler gözetiminde iki toplum liderlerinin görüşmelere başlamasını istemektedir. Bu, önceki İngiliz tutumunun devamı sayılmaktadır.

4. Askeri işbirliği konusu: İngiliz Başbakanı savaş alanı telsizleri, F-16'lar için elektronik sistem, alçak irtifa hava savunma silahları, tornada savaş uçakları, Rapier füzeleri, helikopterler vb. projelerle geldi. İki ülke heyetleri arasındaki görüşmeler bu madde de odaklaştı. Sonuçlar basına yansıtılmadı. Thatcher, NATO'nun yeni nükleer 'caydırıcılık' politikası doğrultusunda Türk ordusunun acilen modernleştirilmesi gerektiğini de söyledi.

5. İran-Irak savaşı ve Kürdistan sorunu: Thatcher, "Türkiye, bölgedeki kanlı tartışmaları sözümleyebilecek tek ülkedir" açıklamasını yaparak, Türk ordusunun saldırgan konumu ve işgalci hazırlıklarını onayladığını belirtmiş oldu.

Uşak, uşaktı. Emperyalizme bağımlılık ve emperyalizmin kulluğu sömürgeci rejimin yetkililerini kılıktan kılığa sokuyordu. Daha 1920'de savaş içindeki İngiltere'ye SSCB'ne karşı savunma siperi olan aynı Türk devleti sözcüleri değilmiydi. 1923 Lozan'da İsmet İnönü, Lord Curzon'a Kerkük'ün Türklere bırakılması karşılığında Suriye'yi işgal edip İngiltere'ye vermeyi teklif, 1938'de Türk devleti, SSCB'ne karşı İngiltere'yle askeri ve siyasi alanlarda bloklaşın. 1943'te Türk Devlet Başkanı İsmet İnönü, fiilen İngiltere'ye Türk ordusunun Kafkaslardan Sovyetlere saldırmasını önerir. 1943'te Churchill buyurunca Türk devleti 1945'te Hitler Almanyasına göstermelik savaş açtı. 1956'da uşak uşaklığını tekrarladı. Uşaklık 1958'de yenilendi, **Harald Macmill** (1958), Türkiye'yi ziyaret eden ilk İngiliz Başbakanı oldu Ziyaret, Irak'taki Arap burjuva Baas iktidarının başa geçmesine denk düşüyordu. Türk ordusu, Irak'ı işgale yeltendi. Karşısına SSCB engeli dikildi.

Şimdi de ziyaretin gerçekleştirildiği dönem ilginç. Thatcher'e müzeler gezdirildiği halde, o bunları görmek bile istemeyecektir. İngiliz gazetelerinin yazdığı gibi, Thatcher cami, kilise ve müzeleri değil, fabrikaları gezmekten hoşlanıyor.

Gezisi süresince Thatcher, Türkiye ve Kürdistan'da insan haklarının çiğnenmesinden bahsetmedi bile. Thatcher, enflasyonla mücadele için T. Özal'a kamu sektörüne ve kamuya (halka) yönelmesini salık verdi. İngiliz **Daily Telegraph gazetesi,** "Thatcher'in gezisinin büyük savunma anlaşmalarına destek olduğunu ve milyonlarca sterlinlik antlaşmaların imzalandığını" yazdı.

Gezi,faşist rejime destek karakteri taşımaktadır. Gezinin T. Özal'ın Bağdat ziyareti sonrasına, K Evren'in Kuveyt ziyareti öncesine, ABD heyetlerinin Ankara'ya dolmasına ve Türk ordusunun sınıra güç yığmasına denk düşmesi, gezi üzerindeki sis perdelerini kaldırmaktadır.

İki Cellat Bağdat'ta Buluştu

Bütün dünya Irak devletinin binlerce Kürt insanını zehirli gazla katletmesini protesto ederken, faşist Türk hükümetinin Başbakanı Turgut Özal, Bağdat'a giderek Saddam Hüseyin'le görüştü.

Türkiye'de de muhalif burjuva politikacılarının eleştirdiği gezinin gerçekleştirildiği dönem ve koşullar gözönüne alınınca, gezinin Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine karşı acil önlemleri hedeflediği gerçeği ortaya çıkar.

Irak, İran sınırına yakın Kürt şehirlerinde zehirli gaz bombaları yağdırmış ve bütün dünya bu vahşeti lanetledi. İran, Irak sınırlarından içeriye epey girmiş, Süleymaniye ve Kerkük'ü top atışlarıyla tehdit ediyor. Kürt ulusal sorunu canlı, dünya tartışıyor. ABD, Türk ordusuna şimdi tam zamanı diyor.

Faşist devletin başbakanı tam böylesi koşulların biraraya geldiği bir dönemde Bağdat'a gidiyor. Hem de yalnız başına değil. Özal, Bağdat'a uçarken Türk ordu birlikleri de sınıra yığılıyor. Emperyalizmin köpeği, Yavuz Selimciliğe soyunuyor.

T. Özal, Ankara'dan ayrılmadan Kenan Evren ve Genelkurmaylık yetkilileriyle toplantı yapıyor. T. Özal, ordunun da onayını alarak gidiyor.

Gezi bir savaş gezisi. İki rejim arasında ekonomik ilişkiler çok sıkı. Türkiye, kredili satış yapıyor. Veriyor, karşılığında petrol alıyor. Irak, borçlarını ödeyemiyor. Bunlar görüşme konusu yapılıyor. Ancak Irak Petrol Bakanının dediği gibi, bunlar hiç önemli olmuyor.

Asıl hayati sorun, Kürdistan sorunu, Kerkük petrolü ve Körfez savaşı oluyor. T. Özal, Saddam Hüseyin'den rapor almaya gitti. Durumu görüştüler ve gelişmeyi nasıl durduracaklarını, askeri işbirliğini nasıl arttıracaklarının değerlendirdiler.

T. Özal'la beraber gazetici olarak Bağdat'a giden Yalçın Doğan, 4 Nisan tarihli Cumhuriyet'te görüşmelerin en önemli konusunu şöyle yazdı. *"İlki Kürtlerle ilgili. Bağdat bu konuda Türkiye'yi bilgili kılıyor."* Irak yetkilileri Türk heyetiyle askeri durumu ve olasılıkları değerlendiriyor, İran'ın mevcut durumda Kerkük'ü düşüremeyeceği, Kürtlerin de daha fazla ilerleyemeyeceği sonucuna varılıyor. Bunlar basına yansıyanlar. Türk tarafı, Saddam'ı uyarıyor, şansa yer bırakmak istemiyor, durumun daha da kötüleşmesi durumunda ordunun hazır olduğunu söylüyor. Muhtemel var olan antlaşmalardan ayrı olarak ortak askeri planlamalar geliştirildi. Ziyaretin bu yönü gizleniyor.

İki sömürgeci devletin liderleri halkımızın kanı üzerine kadeh tokuşturdular. Dünya, bu canileri ibretle izliyor.

Gezi öncesi İran'ın Ankara Büyükelçisi Mottaki, hükümeti adına Türk Dışişleri Bakanlığına şu protesto mesajını verdi: *"Halepçe'deki katliamdan sonra, yörenin üzerinden geçerek Saddam'ın elini sıkacak ilk yabancı devlet lideri, Özal olacaktır."*

Gezinin hemen öncesi ABD'nin Ankara Büyükelçiliği, Türk hükümet ve askeri yetkilileriyle görüşerek, Türk basınının açıkladığı şekliyle "yeni bir Kerkük planı" sundu.

Faşist-sömürgeci devlet sonunu getirecek maceraya adım atıp atmama kararsızlığını yaşıyor.

Halkımıza Zehirli Gaz Bombaları Yağdıran Bir Caninin İtirafları

Kürt köylerini bombalarken uçağı düşürülen ve İran'da esir tutulan Iraklı pilot **Ahmet Shaker,** kendisiyle görüşen basın muhabirlerine katliamla ilgili olarak şunları söyledi:

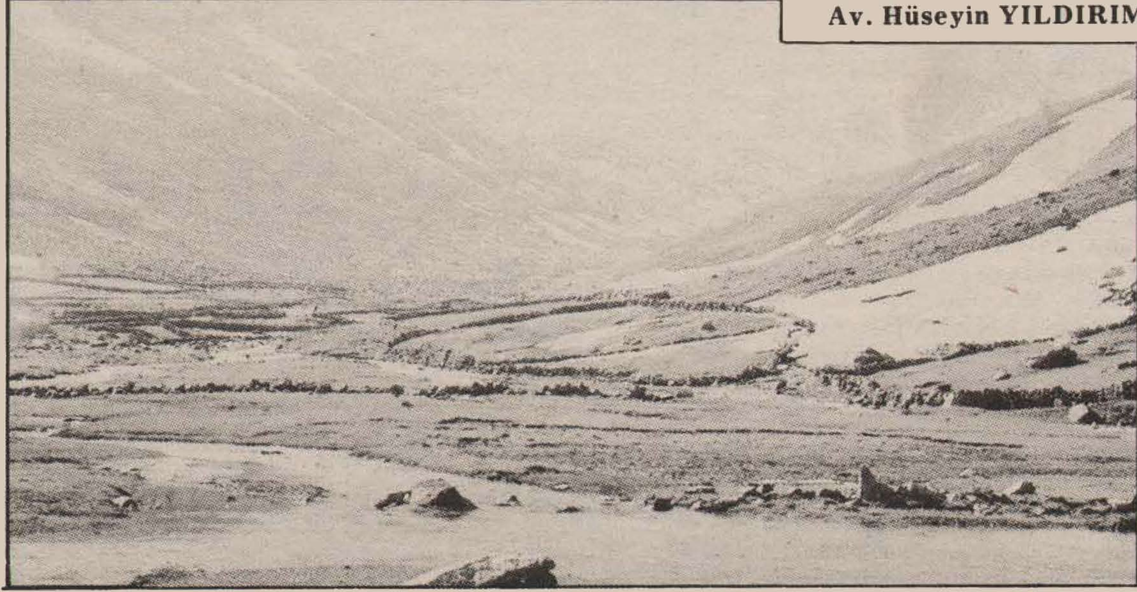
"Biz bir Müslüman ülkeyiz. İslama göre düşmanı öldürmek istiyorsanız ona acı çektirmeden en kısa yoldan öldürmek gerekir. Peygamberimizin, 'öldürmek istediğin zaman basit ve kısa yolla acı çektirmeden öldür, işkence yapma' diye bir hadisi var. Kurbanları bu nedenle bıçağı bileyip acı çektirmeden öldürüyoruz, siliyoruz. Bu bomba insanlar için yasaklanmıştır."

Meğer faşit Saddam rejiminin canileri acı çektirmemek için insanlarımızın zehirli kimyasal bombalarıyla öldürüyorlar. Hitler'in doktorları da kurbanlarını 'acı çekmesin' diye vücutlarına enjekte ettikleri zehir dolu iğnelerle öldürüyorlardı.

Tarihten Günümüze Dersim

Av. Hüseyin YILDIRIM

GEÇEN SAYIDAN DEVAM

Osmanlı-Rus savaşında Dersim

1916 yılında Ruslar iki koldan genel saldırıya geçerler. Birinci kol, Tercan, Mamahatun, Sansa ve Kemah üzerinden, ikinci kol da Palandöken, Muş ve Kiğı üzerinden hareket eder. Türk ordu kurmayları şaşkın, çaresizlik içinde kalırlar. Tek ümitleri Dersimlilerin Ruslara karşı savaşa girmesidir. Türk ordu komutanı Ahmet İzzet Paşa binbir hile ve desise ile Dersimliler arasında heyecan yaratır. Bu heyecan Dersimlilerin Türk ordusu saflarında Ruslara karşı savaşa girmelerine neden olur. Hala dillerde birer destan olarak dolaşan kahramanlıklara rağmen, Dersimliler bu savaşta büyük zarar gördüler. Savaş nedeniyle Pülümür cephesinden Çarekan aşireti Batı Dersim'e, Kiğı cephesinden Kârir ve Hormek aşiretleri de Mazgirt ve Çarsancak mıntıkalarına göçe mecbur kaldılar.

Dersimlilerin Ruslara karşı Türk ordusu saflarında savaşa girmesinde Türk ordu kumandanlarının hile ve tahrikleri yanında, en büyük etken Rus ordusunun Mamahatun, Sansa ve Lolan Deresi gibi Dersim Kürtlerinin meskûn olduğu bölgelere girmesidir. Yine de Dersim aşiret kuvvetleri bu savaşta, Türk generallerinin komutasını kabul etmemiş, müstakil bir cephe ve komutanlık oluşturmuşlardır. Rus ordusu, Dersim yönünde harekattan vazgeçip Kelkit, Bayburt istikametinden Çardaklı boğazına yönelince, Dersimliler de Ruslara karşı savaşmaktan vazgeçerek, bu savaşta uğradıkları zararın intikamını almak amacıyla Türk ordu birliklerine saldırırlar. Ahmet İzzet Paşa yerine ordu komutanlığına tayin edilen Vehip Paşa'nın hile ve yalvarmaları sonuç vermez. Ovacık aşiret kuvvetleri ve Rus orduları önünden Peteric'ten Erzincan'a, oradan da Suşehiri'ne doğru kaçar. 28. ve 36. fırkaların yolunu Kemah boğazında keserek, subaylarını imha eder, eratın da silahlarını alarak serbest bırakırlar.

Türk Savaş Tarihi ve İnkilap Tarihi dışında hangi kaynağa bakarşak bakalım, o dönem, bu cephede önde görünen Türk komutanları Ahmet İzzet Paşa, Kazım Karabekir ve Vehip Paşalardır. Ama Türk harp tarihine bakarsanız Mustafa Kemal yine en önde. Zaferden zafere koşuyor. Oysa 16'ıncı Kolordu Komutanı olan Mustafa Kemal, Muş cephesinde Hamidiye Alayları'nın büyük desteğine rağmen Ruslara karşı ağır bir yenilgiye uğruyor.

Tarih açıkça kanıtlamıştır ki, hiçbir istilacı güç, Türk kadar zalim ve tahripkar olmamıştır. 1916 yılında Rus ordusuna karşı savaşta yer alan Dersim-Pülümür yolu üzerinde, Pülümür'e 5 km mesafede eski adıyla Abirga'da oturan yaşlı **Kazi Dayı** ile 1958 yılında konuşmuştum. Yine Rus işgalini yaşamış, hayatında sigara ve çay içmemiş, Lolan Deresi'nin cennet tabiatıyla haşır-neşir olmuş, doksan yaşına rağmen sağlıklı, dimdik duran, Türk yönetimine karşı derin bir kini olan **Ali Amca** ile 1976 yılında görüşmüştüm. Her ikisinin bana anlattıklarına göre, Rus orduları işgale uğrayan Dersim halkına çok insancıl davranmışlar. Halka yiyecek yardımı yapılmış, tarlada ve harmanda halka yardımcı olmuşlardır. Rus ordu komutanları sık sık halk ile görüşüp şikayetlerini dinlemiş, ihtiyaçlarını tespit etmişlerdir. Ali Amca bana bunları anlatırken sık sık Türk ordusunun uygulamaları ile mukayese ederek Türklere karşı nefretini dile getiriyordu.

Dersim Kürtlerinin Rus ve Ermenilerle görüşmeleri ve sonuçları

1915 Ermeni soykırımından kaçabilen çok sayıda Ermeni, Dersim'e sığınmıştı. Dersim halkı kendisine sığınan Ermenilere kucak açmış, kendilerine ev, barınak vermişti. Ticaret ve zanaatla uğraşan Ermeniler kısa zamanda zengin olmuş, 1938 yılına kadar en küçük bir baskı görmeden milliyet ve inançlarını muhafaza etmişlerdir. 1938 Dersim direnişi ardından Dersim halkı ile beraber Ermenilerin çoğunluğu da katliama uğradı. Katliamdan kurtulabilenler küçük azınlıkları da Batı Anadolu'ya sürgün edildiler. 1950'lerde Dersim'e geri dönüşlerine izin verildi, ama Türkleşmiş ve islamlaşmış olarak.

Erzincan'da bulunan Rus generali Lahof ile Ermeni Gönüllü Alay Komutanı Murat Paşa, Dersim Kürtlerinin Ermenilere gösterdikleri yakın ilgiyi dikkate alarak Dersimlilerle işbirliği yapmak isterler. Bu amaçla Dersimlilere haber gönderirler. Bu çağrı üzerine, Türk ordusunda subay olan ve bir Kürt yurtseveri olan **Musta Vefa** taburu ile birlikte Erzincan'da Ruslara iltihak eder. **Koçgirili Alişer** de Erzincan'a gider, Rus ve Ermenilerle müzakerelere başlar. Alişer, Rus subayları ile birlikte Koçgiri mıntıkasına dönerek Kürt aşiret reislerinden Alişan ile **Haydar**'la görüşerek takip edilecek harekat tarzını kesin karara bağlamak ister. Görüşmelerden haberdar olan Türk 3'üncü Ordu Komutanı Vehip Paşa, Koçgirili Alişan ve Haydar'ı Türk ordu merkezinde göz hapsine alır.

Alişer'in amacı, Koçgiri, Dersim aşiret kuvvetlerini birleştirerek Erzincan-Sivas hattında bulunan Türk ordu birliklerini Kürdistan hududu dışına kovduktan sonra Kürdistan bağımsızlığını ilan etmekti. Ancak bu planın tatbikinde kilit rol oynayabilecek, özellikle Koçgiri aşiret kuvvetleri ile Dersim aşiret kuvvetlerinin birleşmesini sağlayabilecek olan Alişan ve Haydar Beylerin Türk ordu merkezinde göz hapsinde bulunmaları planın ertelenmesine neden olur. Alişer Erzincan'dan Sivas'a doğru ilerlemekte olan Rus ordusunun alacağı sonucu beklemek üzere, Kürt temsilcisi sıfatıyla Erzincan'a gider, orada çalışmalarını sürdürür.

Bu dönemde Kürdistan'ın geniş bir toprak parçası Dersim Kürtlerinin hakimiyeti altındadır. Rus-Ermeni ve Kürtler arasındaki müzakereler bu alanda devam eder. Erzincan'ın Ruslar tarafından işgalinden sonra Rus ve Ermenilerden oluşan küçük bir askeri birlik, bazı Rus subayları ile birlikte, Dersim Kürtlerinin izin ve yardımlarıyla Munzur dağlarını aşarak Ovacık merkezine, oradan Koçan mıntıkasına geçerek Koç ve Şemkan aşiretleri ile müzakerelerde bulunmuş ve önemli kararlar almışlardı. Tarafların temsilcileri Abasan aşiret merkezi olan **Girlevik** köyünde bir araya gelerek görüşmeleri sürdürmüşlerdir. Bu görüşme ve gelişmelerden haberdar olan saltanat hükümeti ve Türk ordu merkezleri büyük bir telaş ve paniğe kapılmışlardı. Bu gelişmelere paralel olarak, Ovacık aşiret kuvvetleri Erzincan yöresindeki Kürt köylerini de hakimiyetleri altına alarak Ovacık merkezindeki Türk hükümet memurlarını kovmuş, Erzincan'a bağlı **Kürt Hükümeti**'ni ilan etmişlerdi. Rus ve Ermeni temsilcileri de Kürt Hükümeti'ni tanıdıklarını belirtmişlerdi.

Kürdistan adına önemli gelişmelerin olduğu, büyük fırsatların doğduğu bu dönemde ihanetin çirkef yüzünü yine görüyoruz. Türklerin maşası Hamidiye Alayları, Rus ve Ermeni kuvvetlerine karşı intihar savaşlarına hız verirler. Sonuçta çoğunluğu bu savaşta telef olur, mal varlıkları Türk subayları tarafından yağma edilir. Çoluk-çocukları da aç, susuz, perişan bir halde Orta Anadolu'ya, batıya sürgün edilirler.

1917 Büyük Ekim Devrimi'nden sonra Rus orduları kısa zamanda hızla geri çekilmiş, yalnız kalan Ermeni kuvvetleri yeni tedbirler almak zorunda kalmışlardı. Bu amaçla Ermenilerle Dersim Kürtleri arasında yeniden görüşmeler başlamıştı. Ne var ki daha önceki görüşmelerde Kürtlerle Ermeniler arasında denge rolünü oynayan Rus generali Lahof, 1918 yılı başında Rusya'ya dönmüştü. Bu konuda kendisini rahat hisseden Ermeni temsilcisi Murat Paşa, büyüklük kompleksine kapılarak Ermeni-Kürt görüşmelerinde kabul edilemez projeler ileri sürüyordu. Murat Paşa, **Bağımsız Kürdistan** düşüncesine yanaşmamış, sadece Büyük Ermenistan hayalini müzakere konusu yapmıştır. Buna sert tepki gösteren Alişer, görüşmeyi keserek Batı Dersim'e döner.

Ermeni temsilcisi bir kez de Doğu Dersim aşiret reislerini Erzincan'a davet ederek müzakereye oturur. Murat Paşa, bu görüşmede esnek görünmeye çalışmış, tüm savaş malzeme ve ihtiyaçlarının Ermeni komitesince karşılanacağını, kendi komutası altında Dersim'de kuvvetli bir savaş gücünün örgütlendirileceğini ve derhal müşterek bir Ermenistan-Kürdistan'ın **bağımsızlığını ilan edeceğini** açıklamış, fakat hemen ardından tüm idareyi elinde tutacağını ileri sürerek ard niyetini ortaya koymuştur. Doğu Dersim aşiret reisleri dahi Murat Paşa'nın ard niyetçi görüşlerini reddederek geri dönmüşlerdir.

Dersim Kürtlerinin direnişçi geleneğine rağmen politikasızlık ve örgütsüzlük bu dönemin hata ve başarısızlıklarına damgasını vurur. Nitekim Ermenilerle görüşmelerin olumsuz sonuçlanmasından sonra Alişer dahil bazı Dersim aşiret reislerini bu kez Türk ordu merkezinde görüyoruz. Üçüncü Ordu Komutanı Vehip Paşa, Alişer'in Ruslarla görüşmelerini engellemek, Türk isteklerini Dersim Kürtlerine kabul ettirmek için Ermeni-Kürt görüşmelerinin kesilmesini fırsat bilerek Alişer ile Ovacık aşiret reislerini üçüncü ordu merkezi Suşehri'ne davet eder. Vehip Paşa, Alişer ile Ovacık aşiret reislerine büyük iltifat gösterir, kıymetli hediyeler verir, uzun uzun dil dökerek müslümanlıktan, Türk ve Kürtlerin kardeşliğinden bahseder, "iyi niyetinin" kanıtı olarak da göz hapsinde tuttuğu Koçgirili Alişan ve Haydar'ı serbest bırakır. Alişer'in ordu merkezi Suşehri'nde kalması halinde memnunluk duyacağını belirtir. Ancak Alişer, Vehip Paşa'nın vaadlerine güvenmez. Aşiret reisleri ile birlikte Ovacık'a döner.

Ovacık aşiret reisleriyle Alişer'in Vehip Paşa ile görüşmeleri, Ermeni kuvvetlerini komutanı Murat Paşa'yı telaşa düşürür. Murat Paşa, makul tekliflerle anlaşma yolunu seçmesi gerekirken, Kürt düşmanı bir politika izlemeye başlar, Kürtler aleyhine konferanslar verir. Ermeni çeteleri Kürt köylerine hakarete başlarlar. Dersim Kürtleri de aynı hata içine girerler. Erzincan havalisindeki Kürt köylerini koruma amacıyla Erzincan'a kuvvet gönderirler, Ermenilere karşı cephe alırlar. Ermeniler Erzincan yöresindeki Kürt köylerini yağma ederler. Ahaliyi katlederler.

Türkler bu fırsatı kaçırmazlar. Dağılmak üzere olan ordularını güçlendirmek için Dersim Kürtlerinden büyük çapta milis alaylarını oluşturmaya çalışırlar. Palu cephesinde bulunan Ali İhsan Paşa bu amaçla Hasan Lütfi adındaki binbaşıyı Doğu Dersim'e, Halit adında başka bir subayı Batı Dersim'e gönderir. Bunlar tatlı dil dökerek, para vererek halkı teşkilatlandırırlar. Kazım Karabekir ordusuna yardım amacıyla büyük kuvvet gönderirler.

Hiç şüphe yok ki Ermeni ve Dersim Kürtlerinin karşılıklı bu tutumları, iki halkın çıkarına doğmuş olan tarihi bir fırsatın heba edilmesi anlamına gelmektedir. Murat Paşa'nın düşmanca tutumuna rağmen, Dersim Kürtlerinin, Ermenilerle diyalog aramaları gerekirken, hatalı bir tutumla Ermenilere karşı savaşı tercih ederler. Dersim Kürtlerinin bu hatalı tutumunda bazı yanlış hesapların etkisi de vardır. Bir kısım Dersimli aşiret reisine göre, *"Ruslar çekilmiş, Ermeniler yenilmek üzeredir, bir yerde yenilgileri kaçınılmazdır. Bu nedenle Türklerden yana görünmek, gelecek açısından önemlidir. Üstelik Türkler, aşiret reislerine bol ücret dağıtıyorlardı."*

Seyit Rıza, ilerideki tehlikeyi gördüğünden bu oportünist düşünceye karşı durur. Ermenilerle anlaşma sağlanamadığına göre, Dersim için en doğru tutumun tarafsızlık olduğunu ileri sürer. Birçok aşiret reisi de Seyit Rıza'nın görüşlerine katılıyordu. Ali İhsan Paşa'nın alana gönderdiği komutan Halit ve bazı aşiret reislerinin çabaları sonuç vermiyordu. Fakat Ermeni çetelerinin dağlarda Kürt kadınlarına sataşmaları ve Erzincan köylerinde Kürt köylülerini katletmeleri Seyit Rıza'nın sabrını taşırıyordu.

Seyit Rıza, Ovacık aşiretlerini birleştirerek Şubat 1918'de Erzincan'a girer. Oradan Kazım Karabekir'den önce Erzurum'a varır. Seyit Rıza dönüş hazırlığı yaparken, yanındaki Türk komutanı, *"Seyidim Kazım Karabekir Paşa'yı beklemeyecek misiniz?"* diye sorar. Seyit Rıza cevaben, ***"Hayır. Ben Kürdistan toprağında Kürt halkının namusunu korumak için savaştım. Türklerin hesabına savaşmadım"*** der ve Kazım Karabekir'le görüşmeden Dersim'e döner.

Ermeniler, Erzincan ve Erzurum'dan atıldıktan sonra, Dersim aşiret kuvvetleri Dersim'e geri dönmüşlerdi. Çok geçmeden aldandıklarını anlayan Ovacık aşiretleri Türk ordu birliklerine tekrar saldırırlar. Türkler kurnazca bir planla 1919 yılında **Cibranlı Halit Bey** komutasında Kürt aşiret alayını Dersim'e gönderir. Dersimliler Cibranlı Halit Bey'e büyük saygı gösterirler. Alay hiçbir zorlukla karşılaşmadan Ovacık'a yerleşir. Türkler, Kürt alayı sayesinde Ovacık'ta tekrar kaymakamlık teşkilatını kurarlar. Teşkilat tamamlanınca Cibranlı Halit Bey'in daha fazla Dersim'de kalmasını mahsurlu görerek, Kürt alayını geri çekerler.

DEVAMI GELECEK SAYIDA

PANAMA:

ABD Hükümeti, Honduras'tan sonra Panama'ya da Asker Gönderdi

1.300 ABD komandosu 26 helikopterle Panama'ya indirildi. Bu ek kuvvetlerle ABD'nin Panama'daki asker sayısı 10.000'i geçiyor. Altıncı haftasını dolduran Panama bunalımı, adaya ek ABD birliklerinin yollanmasıyla yeni bir aşamaya girdi.

Yönetimi elinde tutan **General Manuel Noriega**, 27 Şubat'ta Devlet Başkanı **Artura Delvella**'yı görevden alarak, yerine **Solis Palme**'yi atamıştı.

Artura Delvella ise, ABD'ye çağrı yaparak, Noriega yönetimini devirmek için yardım istemiş ve Noriega'ya savaş açmıştı. ABD hükümeti bu isteğe uymuş, Panama'ya ekonomik abluka uygulamış, Panama'nın resmi parası olan ABD dolarını Panama bankalarından çekmiş, yeni ticari yatırımları durdurmuştu.

Diğer yandan, şubat ayından bu yana muhalefet, yönetime karşı siyasal gösteriler ve grevler yapmaktadır.

ABD'nin tehditlerine, baskılarına ve muhalefetin gösterilerine rağmen Noriega yönetimde kalmada diretmiş, gösteri yapanların üzerine sert gitmiştir. Ordunun yönetimini elinde tutan Noriega, toplumun belli kesimlerini de arkasından sürüklemektedir. Nitekim, yönetimi devirmek için ilan edilen genel grev amacına ulaşamayarak sona erdi. ABD hükümetinin tehditlerine rağmen, bazı ABD yatırımları, Panama bankalarında-ki dolar dolaşımını sağlıyor.

Panama'da ABD askerleri

Reagan'ın Panama'ya ek birlikler göndermesi, bu gelişmelere denk düşüyor. ABD Savunma Bakanlığından bir yetkili, kararlarını, "Panama'daki ABD çıkarlarının ve vatandaşlarının güvenliğini sağlamak amacıyla aldıklarını" söyledi. Reagan ise, acil ekonomik önlemler adı altında, Panama'nın ABD'deki mal varlığını dondurdu.

Noriega'ya karşı olanlar, gelişmenin sorunun çözümünü kolaylaştıracağını ileri sürdüler. Bu arada Panama katolik kilisesi başpiskoposu Mareos Antonio Mc Grath, yönetimle muhalefet arasında diyalog kurmak için devreye sokuldu. Noriega, bir yandan sorunun kan dökülerek çözülmesine karşı olduğunu açıklarken, diğer yandan da ülkeye ek ABD birliklerinin yollanmasının, "Panama'yı Vietnam'laştırmaya yolaçağını" söyledi.

ABD, 1909'da CIA'nın örgütlediği bir ayaklanmayla Kolombiya'dan ayırdığı Panama üzerindeki saltanatını kaybetmeye niyetli görünmüyor.

CEZAYİR:

Kanlı uçak kaçırma olayı sürüyor

Bangkok-Kuveyt seferini yaparken İslami Şii gerillaları tarafından kaçırılan Kuveyt yolcu uçağının rehin tutulması devam ediyor.

Uçak kaçırıldığında, içinde 30'u Kuveytli, 20'si İngiliz ve ayrıyeten Taylandlı, Mısırlı, ABD'li, Iraklı, Suriyeli, Kolombiyalı, Japon, Suudi Arabistanlı ve Lübnanlı yolculardan oluşan 147 kişi bulunuyordu.

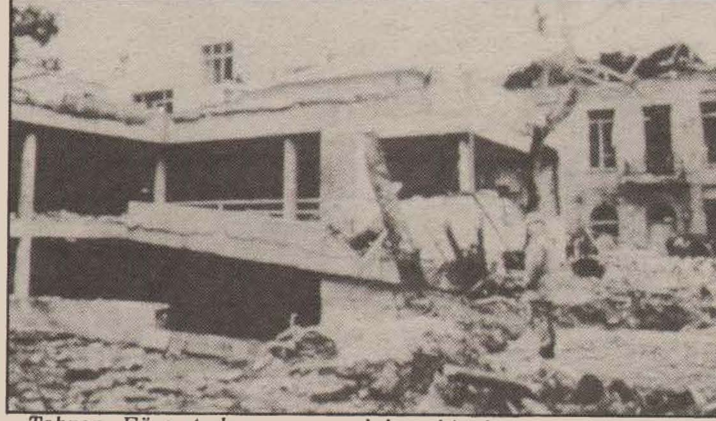
Uçağı kaçıranlar, 1983'te Kuveyt'te ABD ve Fransa büyükelçilik binalarını bombalamaktan hükümlü 17 arkadaşlarının serbest bırakılmasını istiyorlar. İsteklerinin yerine getirilmemesi durumunda militanlar, uçağı havaya uçuracaklarını açıklıyorlar.

Uçağı kaçıranlar, uçağı İran'ın Meşhed havaalanına indirmek istediler. İran yetkilileri, benzin ikmali yapıldıktan sonra uçağı havalanmak zorunda bıraktılar. Burada yolcuların -çoğunluğu kadın olanbir kısmı serbest bırakıldı. Suriye askerleri uyarı ateşi yaparak, uçağın Beyrut havaalanına inmesini önlediler. Kıbrıs'ın Larnaka havaalanına inen uçak, burada birkaç gün bekledi. Arap olmayan çoğu yolcuyu serbest bırakan Şii militanlar, Kuveyt emirliğinin isteklerini olumlu karşılamaması üzerine, iki Arap koruma görevlisini öldürdüler.

Cezayir hükümetinin arabuluculuğu üzerine, uçak Larnaka'dan Cezayir havaalanına gitti. Görüşmeler ve uçaktaki gerginlik sürüyor.

İRAN-IRAK SAVAŞINDA SON DURUM

İki ülke arasındaki savaş bütün dehşetiyle devam ediyor. Irak, İran şehirlerine füze fırlatmaya devam ediyor. Hedef, sanayi tesisleri ve sivil halk oluyor. Irak'ın saldırı hedefleri Tahran, İsfahan, Kum ve Tebriz gibi kentler... İran'da parlamento seçimlerinin yapıldığı 9 Nisan günü Irak, sadece Tahran'a 6 füze fırlattı. Irak, savaş uçaklarıyla deniz tankerlerine de saldırılarını sürdürüyor.

Tahran: Füze atışları sonucu yıkılmış binalar

Irak'a karşı, İran da Bağdat, Basra vb. kentleri top ve füze atışına tutuyor. İki yıldan beri ilk defa olmak üzere, İran savaş uçakları Bağdat'ı bombaladılar. İran Başbakanı **Rafsancani**, Irak'ın İran kentlerine saldırılarını sürdürmesi durumunda, 130 km menzilli füze üretimine başlayacaklarını açıkladı.

Turgut Özal'ın Bağdat ziyaretini protesto eden İran yönetimi adına, Dışişleri Bakanı Ali Ekber Velayeti, "gezi dolayısıyla, Irak kentlerine yaptıkları saldırıları durdurmayacaklarını" açıkladı. İran savaş uçakları, nisan ayı başlarında Kuveyt'e ait olan Bubiyan adasındaki bir askeri üsse karşı da saldırıda bulundu.

İran kara birlikleri de Irak sınırlarından içerde, Kürdistan'da Şafak-10 adını verdikleri harekatlarını sürdürüyorlar. İran, Irak'ın kuzeydoğusunda, Dukan'da bulunan stratejik hidro-elektrik santral barajını da bombaladıklarını iddia etti. Savaş bölgesi, Kerkük'e 128 km mesafede.

İRAN'DA PARLAMENTO SEÇİMLERİ

9 Nisan'da yapılan seçimlerde 17 milyon seçmen 265 milletvekili için sandık başına gitti. Seçimlere, tümü islami düzen adayı olan 1.700 dolayında aday katıldı. Oy kullanma oranının yüksek olduğu seçimleri, iktidardaki İslami Parti'nin Rafsancani kanadı kazandı. İran parlamentosuna 2 Ermeni, 1 Zerdüşt, 1 Yahudi ve 1 Keldani dini azınlık temsilcisi seçildi.

Irak, Kürt köylerine karşı tekrar zehirli gaz kullandı

Güney Kürdistan'ın Soran mıntıkasında, Karadağ mevkiinde Susiyan, Doxukan, Caferan ve Oliyan köylerine isabet eden kimyevi ve zehirli gaz bombaları, en az 70 insanın ölümüne, 100'ün üzerinde kişinin de ağır yaralanmasına yol açtı.

George Shultz'un Son Ortadoğu Gezisi de Başarısız

ABD Dışişleri Bakanı George Shultz, kendi adıyla anılan planını hayata geçirmek üzere 4 Nisan'da bir kez daha Ortadoğu gezisine çıktı. Shultz'un gezisi Tel-Aviv, Kahire, Amman ve Şam'ı kapsadı.

Shultz Planı, nisan ayı içinde Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi'nin konuyla ilgili uluslararası konferansını öngörüyor. Ancak konferansın aldığı kararları taraflara empoze etme hakkı olmayacak. Mayıs ayı içinde İsrail'le komşu Arap ülkeleri (Lübnan, Suriye, Ürdün) birbirine karşı şiddet eylemlerine girişmeme önkoşuluyla **Birleşmiş Milletler'in 242 ve 338 sayılı kararları temelinde görüşmelere başlayacaklar. Bu görüşmelerde Filistinliler doğrudan değil, Filistin-Ürdün delagasyonu içinde temsil edilecekler. Görüşmeler 6 ay sürecek, bu sürede Batı Şeria ve Gazze bölgelerine İsrail denetimi altında geçici idari özerklik verilecek. 1 Aralık'ta ise özerkliğin Ürdün denetimine verilmesini hedefleyen 1 yıllık görüşmeler başlayacak. Nihai statüko bu olacak.**

Planı İsrail Başbakanı **Yitzhak Şamir**, **FKÖ** ve **Suriye** kesin olarak reddediyorlar. Mısır hükümeti ve İsrail İşçi Partisi planı kabul ediyorlar. Görüşmelerde George Shultz tarafından kilit adam gösterilen **Kral Hüseyin** ise plana çekimser kalıyor. Shultz ile görüşmelerden sonra bir açıklama yapan Ürdün Başbakanı **Rıfai**, "Ürdün'ün bağımsız bir ülke olarak uluslararası konferansa katılmaya hazır olduğunu, ancak FKÖ yerine pazarlık etmeyeceklerini" söyledi.

George Shultz, bu Ortadoğu gezisinde de başarısız oldu. George Shultz-Hafız Esad görüşmesinde Lübnan sorununun çözümünde beklenen ilerlemenin sağlanıp sağlanamadığı ise açıklanmadı.

Öte yandan Batı Şeria ve Gazze'deki Filistin halkının direnişi ve İsrail'in vahşeti devam ediyor. İsrail hükümeti, mülteci kamplarının elektriğini kesti; su ve benzin vermiyor; Ürdün'ün Batı Şeria ile tek yol bağlantısını da kapatarak, Filistinli çiftçilerin sebze ve meyve ihracatını durdurdu. İsrail hükümeti, Kudüs'teki Filistin Basın Ajansı bürosunu da kapattı.

İsrail hükümeti, **30 Mart Toprak Günü**'nde halkın gösterilerini durdurmak için Batı Şeria ve Gazze'yi üç günlük yasak askeri bölge olarak ilan etti. 750.000 Filistinli üç gün boyunca evlerine hapsedildiler. 30 Mart 1967'de İsrail askerleri 4 Filistinli'yi öldürmüş, onlarcasını da yaralamışlardı. O günden bu yana 30 Mart, Filistinliler tarafından **Toprak Günü** olarak kutlanmaktadır. 30 Mart'ta meydana gelen kitlesel gösterilere İsrail askerleri ateş açtılar. Aralarında biri 1,5 yaşında çocuk, diğer de yaralı bir kadın olmak üzere 6 Filistinli öldürüldü. Değişik çatışmalarda İsrail askerlerinin ateşiyle 1-15 Nisan tarihleri arasında en az 15 Filistinli can verdi.

Batı Şeria'nın Beyta yerleşim biriminde Filistinlilerle fanatik Yahudiler arasında meydana gelen çatışmada bir Yahudi kızın öldürülmesi, Yahudi fanatiklerin Filistinli sivil halka yeni saldırılarına yol açtı. Daha sonra katilin Yahudi bir milis olduğu anlaşıldı.

Olayların büyümesi üzerine, İsa'nın doğum yeri olan Betlehem'de her yıl yapılan paskalya gösterileri iptal edildi.

Shultz'un Ortadoğu'ya gelişi nedeniyle, **Filistin Ayaklanmasının Birleşik Komutanlığı**, yayınladığı bildirde halkı üç günlük gösterilere çağırdı.

3 Nisan'da Kudüs müftüsü Şeyh Saadettin el Alami'nin Aksa camisinden çıkışında İsrail askerleri tarafından dövülmesi üzerine İslami vakfa bağlı 15.000 Filistinli görevli greve gitti ve yürüyüş yaparak saldırıyı protesto etti.

PAKİSTAN:

İslamabad'ta Cephanelik Patladı

10 Nisan tarihinde meydana gelen **patlamada en az 100 ölü, 1.000 de yaralı var.** Patlama, Pakistan silahlı kuvvetleri ana karargahına 5 km mesafede bulunan Ojri askeri cephaneliğinde meydana geldi. Patlama sonucu top mermisi ve roketler İslamabad ve Revalpindi kentleri üstüne düştü. Bu şehirlerde büyük yangınlar meydana geldi.

Patlama üzerine, Pakistan hükümeti üç günlük yas ilan etti. **Diktatör Ziya ül Hak**, hükümetin açtığı soruşturma daha bitmeden yaptığı açıklamada, kişisel kanısının, "patlamanının bir sabotaj sonucu olduğunu" söyledi. Ziya ül Hak'ın, bu iddiayla muhalefeti patlamayla ilgili olarak töhmet altında bırakıp, yeni baskı kampanyası geliştirmesi bekleniyor.

FİLİPİNLER:

Darbeci Albay Cezaevinden Kaçtı

Darbeci albay olarak bilinen **"Gringo" Hunasan**, Ağustos 1987'de ayaklanarak hükümeti devirmek istemişti.

14 muhafızı ile kaçan albay Hunasan, hükümeti devirmek için tekrar darbe yapacağını açıkladı. Kaçış olayı, Aquino'nun 14 Nisan'da Çin Halk Cumhuriyeti'ne yapacağı gezi öncesine rastlıyor. Markosçu muhalefet, Aquino'ya Çin gezisini iptal etmesi yolunda çağrıda bulundu. Yeni bir darbe beklenti ve korkusu, Filipinler'deki gerginliği iyice artırmış bulunuyor.

Direnen Bir Halk Gerçeği

FİLİSTİN

GEÇEN SAYIDAN DEVAM

Temel güçleri gençlik ve çocukların olduğu ayaklanma

Filistin halk ayaklanması üzerine ileri sürülen yaygın görüşlerden biri de ayaklanmanın umutsuzluğun ürünü olduğu ve örgütsüz, kendiliğinden bir tepki karakteri taşıdığı iddiasıdır.

İddiada doğruluk payı var. Fakat bir halk ayaklanması umutsuzluğa bağlanamaz. Kırk yıldan fazladır yabancı işgale karşı direnen, sürekli katliamlardan geçirilen, ama teslim olmayan savaş toplumu, direniş toplumu karakteri kazanan Filistin halkının yüksek politik bilinci ve bağımsızlık talebi, ayaklanmanın gerekçeleridir. Bütün sır, halkın bu bilinç ve talebi içinde gizlidir.

Filistin halkı bir müddet FKÖ'-nun uzlaşıcı kanadına aldandı. Bu gerçeği Filistinli liderler de ifade ediyor. Filistin halkı, Arap birliği örtüsü altında, Arap gericiliğinin politik manevralarına bir müddet aldandı. Bir kısım Filistin politik güçlerinin, özgücü yadsıyıcı dış yardımı tümüyle temel alan yanlış enternasyonalizm anlayışına da aldandı. Ama halkın sağduyusu üstün geldi.

Halkın sağduyusu, deneye ve acıya dayanır. Filistin halkı 1970 Kara-Eylül katliamından, 1979 Camp-David ihanetinden, 1982 savaşından ders çıkardı. Her ders belli bir umutsuzluk yarattı. 1982 sonrası FKÖ burjuva kanadın uzlaşma çabaları halkı daha da bilinçlendirdi. 1987 Amman Zirvesi, Filistin halkını kaderiyle başbaşa bıraktı.

Filistin halkı **Camp-David Antlaşmasını, Kral Hüseyin-Yaser Arafat uzlaşma planını** boşa çıkardı. Sürekli ihanete uğrama halkta bir umutsuzluk yarattı. Ama bu umutsuzluk teslimiyeti değil, direnişi doğurdu. Filistin halkı yeni arayışlar içine girdi. Gençlik arasında radikal İslami hareketin gelişmesi sadece bir örnekti. Filistin halkı kurtuluşun ancak kendi eyleminin ürünü olacağını kavradı.

1982 savaşı, belli Filistin direniş güçlerini de yeni yönelimlere itmişti. **Filistin Halk Kurtuluş Cephesi (PFLP)**'nden bir temsilci bu yeni yönelimi ve işgal altındaki topraklarda kitle örgütlenmesine girişimlerini şöyle açıklıyordu: *''Yığın örgütlerinin yaratılması, askeri-politik kadroların yetiştirilmesi, etkin yurtsever şahsiyetlerin çalışmalara çekilmesi meyvesini verdi. Her yerde yığın örgütleri kuruldu. Bunlar: folklor, tiyatro, komşuluk yardım komiteleri, tutukluları koruma komiteleri, kadın komiteleri vb. adlar altında örgütlendiler. İsyanın başlamasından önce yaklaşık 100.000 Filistinli çeşitli komitelerde yer alıyordu. Bu örgütsel ağ içinde bulunmayan aile kalmıyordu.''*

ABD ve İsrail, Arap gericiliğini yanlarına alıp, Filistin halkının kölelik statüsünü kalıcılaştırma planlarını hayata geçirirken, Filistin halkı da sabırla örgütleniyordu.

Fırtınadan önceki şimşek

Tabiat olayları ile toplumsal olaylar arasında büyük benzerlik vardır. İkisine de yön veren diyalektik yasalardır. Nicel birikimler bir yere varınca kabına sığmaz olur. Patlamalarla kendini duyururlar. Gelişme mekanik bir seyir içinde olmaz.

1987 Şubat'ında Güney Lübnan'da Şii Emel ve Filistin güçleri arasında çarpışmalar oldu. Lübnan'ın Beyrut, Sayda ve Sur kentlerindeki Filistin mülteci kampları ablukaya alındı. İşgal altındaki Filistinli halk ilk defa dışardaki mücadeleyi destekleyen yığınsal gösterilere başvurdu.

1987'nin Mart-Nisan aylarında tutukluların açlık grevini desteklemek için yığınsal dayanışma eylemleri oldu. Kadınlar tutukluların istemlerine dikkati çekmek için eşsiz bir çalışma ve direniş sergilediler.

Filistin halkı 'kötü günlerinde' mateme bürünmez. Kölelik ve acıyı kader kabul etmez. Bilinçli duygularıyla hareket eder. 15 Mayıs İsrail devletinin kuruluş yıldönümü, 1967 ve 1982 savaşlarının yıldönümü, 1970 Kara Eylül'ün yıldönümü, Belfour deklerasyonu (Kasım) yıldönümü, 29 Kasım *''Filistin Halkıyla Dayanışma Günü''*nde Filistin halkı kitlesel siyasal gösterilere başvurur.

1987 yılı içinde işgal altındaki topraklarda Filistin gerillaları İsrail'in askeri ve diğer kurumlarına karşı elbombalı, molotof kokteyli, tüfekli ve bıçaklı 500 civarında eylem gerçekleştirirler.

1987 yılı içinde **Filistin Yasama Meclisi**'nin Cezayir'de toplanması **Filistin halkı için yeni** umut olur. Tam başarılı olmasa da tüm Filistin sendika ve kitle örgütlerini birleştirme çabası ortak bir öncünün doğmasına yol açar. Filistin politik güçlerinin ileri sürdükleri, gelişmenin tümüyle insiyatiflerinde olduğu iddiaları doğruyu tam yansıtmaz. Doğan öncülük halkın kendisinin yarattığı öncülüktür.

Bir yandan umut diğer yandan umutsuzluk işgal altındaki topraklarda halkı patlama noktasına getirir. Devrim durumu doğmuş, politik örgüt öncülüğü eksikliği vardır.

Bu eksikliğe rağmen Aralık '87 başlarında olanlar halkın ayaklanmasına yetecek, ayaklanma öncülüğünü yaratacaktır. Beşinci ayını yaşayan ayaklanma Filistin halkına 300 ölüye, 1500 yaralı ve 6.000 tutukluya mal olacaktır.

Fakat ayaklanma, ezilen bir halkın haklılığını, gücünü, bütün dünyada hayranlık uyandıran direnişini ortaya serecek, Filistin halkına ulusal kurtuluş mücadelesinde büyük siyasi adımlar attıracaktır.

Filistin halk ayaklanmasının özellikleri nelerdir?

Ayaklanmanın neden ve hakı politik boyutlarını biliyoruz. Dikkati çekmek istediğimiz, Filistin halkının eşsiz direniş potansiyeli ve ayaklanma türüdür.

Halk savaşı ve ayaklanma denilince ilk akla gelen kırdan başlayarak şehirlere akın eden silahlı mücadele gelir. Afyon toplumuna dönüştürülen Çin halkı bu yolla emperyalizmi kağıttan kaplana dönüştürmedi mi, Vietnam çekirgesi emperyalist filin içini oymadı mı, çıplak ayaklı Afrikalı Angola'da, Mozambik'te emperyalist sömürgecileri kovmadı mı?

Peki, ya silahın yoksa? Ya ülken dağlık değilse? Ya sömürgeciler son derece etkili ve modern silahlarla halkı baskı rejimi altında tutuyorlarsa!

İşte Filistin halk ayaklanması bu sorulara cevap verir. Bir halkın silahı içindedir. **Filistin halkının yegana silahı politik bilinci ve bağımsızlığa olan inancıdır.** Filistin halkının koşulları ayaklanmanın araçlarını ve eylem türlerini ortaya çıkarmıştır.

Filistin halkı her aracı kullandı, her eyleme başvurdu. Bir ayaklanmanın çok çeşitli eylemlerin bileşkesi olduğunu ve ayaklanmada siyasal bilinç ile cesaretin belirleyici öge olduğunu ispatladı, Filistin halk ayaklanması.

Halk ayaklanması ve özgüç

Halk kurtuluş savaşlarında dış destek önemlidir. Her halk hareketi parçası olduğu dünya sosyalist ve ilerici insanlığından destek almalıdır. Ama bir halkın kesin kurtuluşu için özgücü belirleyicidir. Devrim, halkların özgücünün eseridir. Ezilen bir halk özgücünü ve eylemini geliştirmelidir.

Filistin halk direnmesinde zaman zaman meydana gelen politik tıkanmaların ve taktik yenilgilerin (1982) en önemli nedenlerinden biri de dış desteğin özgücü yadsıyıcı, hatta yozlaştırıcı tarzda değerlendirilmesiydi. Özellikle bu ve buna ek olarak Arap gerici milliyetçiliğine verilen politik tavizler, Filistin halkına pahalıya mal oldu.

Son halk ayaklanması bu yanılgıların ve bunlar içinde gizli politik zaafların reddidir. Filistin halkı, dış desteğin ulaştırılmasının hemen hemen olanaksız olduğu koşullarda ayaklandı. Halk ayaklanması, Arap gericiliğinden en bağımsız ayaklanma oldu.

Ve bir gerçek bir daha ortaya serildi. Haklı yolda özgücünü konuşturan halk yenilmezdir. Bir halk özgücünü harekete geçirebildiğinde enternasyonalist destek amacına ulaşabilecektir.

Ayaklanmanın silahları: Bağımsızlık bilinci ve yumruk

Lenin, ayaklanmayı halkların bayramı olarak değerlendirir. Halk bir defa ayaklandı mı, ölüme seve seve gitti mi, onu durduracak hiçbir güç olamaz. Marx da ayaklanmayı sanat sayar. Bir kez ayaklandınız mı, sloganınız sürekli hücum olmalıdır, der.

Ayaklanan bir halk silahlarını ve eylemini yaratır. Filistin halkı bu gerçeğe uydu. Mülteci kampları ayaklanmanın devrimci odakları oldu.

Halk savaşı askeri, siyasi, kültürel biçimlerinden ekonomik biçimlerine kadar çeşitlilik gösterir. Önceden savaşın silah ve biçimleri belirlenemez. Halkın engin potansiyeli, bu biçimleri yaratır.

Hint halkı da pasif direnişle İngiliz emperyalizmini dize getirdi. Çin halkı dünya halklarına gerilla savaşını sundu. Vietnam halkı, kalpleri fethetmenin, siyasal ve askeri halk savaşının eşsiz örneğini sundu.

Filistin halkı da halkların mücadele tarihine katkısını sundu. Haftanın her günü eylem günü ilan edildi. Haftanın günleri bölündü; *şehit ve tutuklularla dayanışma günü, oturma ve açlık grevleri günü, genel gösteri günleri, yasakları çiğneme günleri, belli yıldönümlerini kutlama günleri, belli yıldönümlerini de protesto günleri* vb.

Eylem türleri de; ölüme meydan okunacak, boykot yapılacak, yasaklar ihlal edilecek, gösteriler yapılacak, açlık grevleri ve mitingler yapılacak.

Silahlar, taş, kürek, sopa, bıçak, yumruk, slogan vb. ele geçen her şey olacak. Slogan; gerileme olmayacak. Ölüme meydan okunacak. Tankın üstüne taşla gidilecek.

Ayaklanmanın sloganları netti: **''İşgale son'', ''düşmanın her şeyine hayır'', ''Filistin devleti''.**

Her yere sloganlar yazılacak, bayraklar asılacak, barikatlar oluşturulacak, lastikler yakılacak, her silahla düşmana karşı direnilecektir.

Ayaklanma öncülüğünü de yarattı: ***Filistin halk ayaklanmasının birleşik komutanlığı''*** çeşitli politik güçler eğilimlerini belli düzeylerde komutanlığa yansıtıyorlardı. Fakat **birleşik komutanlık,** halktan oluşmuş, halk ayaklanmasının içinden çıkmıştı. Komutanlık savaşın ve halkın içindeydi. Halk bunu biliyor, komutanlığın bütün talimatlarını derhal yerine getiriyordu. Öncülükte; işçi, aydın, esnaf, kadın, vardı.

Ayaklanma komutanlığının ayaklanma taktiği **medeni itaatsizlikti.** İsrail'e ait her şey reddedilecek, her şeyle direnilecekti. İsrail malları alınmayacak, İsraillilerle konuşulmayacak, elektrik ve su parası, vergi verilmeyecek, İsrail'e memurluk ve işçilik yapılmayacak, İsrail malları boykot edilecek.

Dört aydır Filistin halkı bu doğrultuda savaşıyor. Ayaklanma işgal altındaki topraklarda tüm Filistin halkını kapsadı.

Aralarında 250 Arap polisinin de olduğu yüzlerce Filistinli Arap İsrail memurluğundan ayrıldılar.

Halk direnişi, cephe savaşı

Filistin halk ayaklanması halk savaşının da güçlü bir örneğidir. Ayaklanmanın öncülüğü kitlesel karakterdedir. Bütün halk kesimlerinin eğilimini yansıtmaktadır.

Ayaklanmanın temel güçleri gençlik ve çocuklardır. Çünkü, halkın %70'i 20 yaşın altındadır. Bunların %50'si de 14 yaşın altındadır.

Direniş sadece bunlarla mı sınırlıdır? Elbette hayır. Kadınlar direnişin aktif kesimidirler. Köylüler, İsrail'e ürünlerini satmayarak, esnaf, dükkanını kapatarak, işçiler grev yaparak, imamlar camilerde siyasal vaaz vererek, öğrenciler boykot yaparak, memurler görevlerini terkederek, çocuklar sloganlar yazarak vb. ayaklanmaya katılmaktadırlar.

Direnişin geniş halk kesimlerini kapsaması, etkisini ve başarısını arttırıyor. Halk aynı sloganlar etrafında birleşiyor, düşmanın moralini bozuyor, ekonomik, siyasal çıkmazını arttırıyor.

Halk savaşı budur. Cephe savaşın içinde kurulmuştur. Öncülük halkın içinden doğmuş, her kesime, her eve nüfus etmiştir. Filistin halk ayaklanmasında politik örgütler vardır. Aralarındaki tüm görüş ayrılıklarına rağmen bu güçler aynı sloganlar etrafında birleşmektedir. Yine de halk cephesi ve savaşı, bu ögütlerin bileşkesi değil, halkın tüm kesimlerinin bileşkesi olmuştur.

Ayaklanmanın **pasif direniş taktiği,** siyasal olarak reformculuğa denk düşmemektedir. Böyle bir yorum, Filistin halkına ve döktüğü kana hakaret olur.

Filistin ayaklanmasının sloganı: **Bağımsız Filistin**'dir Ayaklanma özerklik vb. her türlü uzlaşmayı red anlamına gelmektedir. Filistin halkı ayaklanarak, uzlaşmaları kesinlikle reddetmiştir.

Filistin halkı, İsrail'in demokratikleşmesi, birlikte örgütlenme, İsrail kurumlarında yer alma gibi talepleri ileri sürmemiş, tam aksine İsrail'e ait olan her şeyi reddetmişti. Bu gerçek biz Kürdistan halkı ve öncü güçleri içinde öğreticidir. Özerkliği Kürdistan halkının önüne kurtuluş yolu olarak koyanların halktan ne kadar uzak oldukları Filistin halk ayaklanmasında daha net ortaya çıkmaktadır.

Kurtarılmış alanlar: Mülteci kampları

Sömürgeci egemenlik altındaki her halkın hedefi, **bir karış özgür vatandır.** Bir karış özgürleştirilmiş toprak, tüm ülkenin kurtarılmasıdır.

Mao, Çin'de yaratılan kızıl siyasi üsler için kızıl ordu ve parti öncülüğünü şart koşar. Vietnamlılar stratejik köylerden başlayarak kurtarılmış üsler yarattılar. Polisario halkı çölü kurtarılmış alana çevirdi.

Peki, kurtarılmış alanın sırrı neydi? Bazı Latin Amerika ülkelerinde üslerin halktan uzak dağlık alanda gerilla üsleri olarak anlaşılması, yenilgilere yol açtı.

O halde üs halkın içindeydi. Kazanılacak halktı, fethedilecek gönüllerdi. Vietnam *''Her köy bir kale, her insan bir asker''* gerçeğini ortaya çıkardı. Kurtarılmış alan, halkın politik bilinç ve örgütlülüğüne dayanır. Gerisi kolaydı.

Filistin ayaklanması bunu yarattı. Halk savaşmayı, savaşarak almayı öğrendi. İsrail ve ona ait her şey reddedildi. Halk yönetimini oluşturdu, sadece onu dinledi. Tek otorite olarak onu kabul etti. Hiçbir şekilde İsrail otoritesini tanımamayı ilke edindi. Kendi içinde, her kesim, her köy, her ev örgütlendi. Her kesimi, esnaf, gençlik, işçiler yönetim organlarını oluşturdular. İsrail'den hiçbir şey almadılar. Kıtlığa katlanarak kendi ekonomileriyle yetindiler.

İsrail, artık Filistin köylerine yeniden işgal hazırlıklarıyla girebilmektedir. **nereden bakılırsa bakılsın işgal altındaki Filistin'de iki iktidar vardır? Biri zorba militarist İsrail iktidarı, diğeri halk ayaklanmasının ürünü olan Filistin halk iktidarı. Halk yöneticilerini seçmekte, bayraklarını asmakta, dilini konuşmakta, üretimiyle yetinmekte, kendi parasını kullanmaya hazırlanmaktadır.**

GELECEK SAYIDA: ÇÖZÜM NEDİR

Avrupa Basınında Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi

Neue Züricher Zeitung, 19/20.03.1988

Türkiye'nin Kürt Sorununda Yeni Görüşü

Kürtçe konuşulmasının serbest bırakılması konusu

Kürt azınlığı sorunu, bu yılın başından beri TC kamuoyunu çok yakından ilgilendirmektedir. Ordunun askeri bir çözüm istemesine rağmen, demokratik çözümler düşünülüp yeni reformlardan sözedilmektedir. Bu düşüncelerin gelişmesinde Batılı müttefikler büyük katkılarda bulundular.

Beklenmeyen düzenleme

Türkiye'deki seçimlerden sonra, Başbakan Özal büyük sürpriz yaptı. Davos görüşmesinin hemen ardından Özal basına şu açıklamada bulundu: *"Tutuklular görüşme esnasında yakınları ile istedikleri lisanla konuşabilirler."* Özal, bununla şüphesiz Kürtçeyi kastediyordu. TC, 1923'te kurulduğundan bu yana, Kürtçeyi Türkçenin bir lehçesi olarak kabul ediyordu.

Özal, beklenmeyen sürprizini 11 günlük açlık grevinden sonra açıkladı. Diyarbakır tutukevinde 29 Ocak'ta yapılan açlık grevine 700 kişi katılmıştı. O döneme kadar hapishane yönetimi Kürtçe konuşuluyor diye ziyaretleri yasaklıyordu.

Yasak anadil

Kürtçe, İndo-Cermen lisanları grubundan olup Farsça'ya yakın bir lisandır. Kürtçenin Türkçe ile hiçbir yakınlığı yoktur. Kürtçenin Türkiye'de konuşulması yasaktır. Türkiye Anayasasına göre, Türk vatandaşlarının resmi dili Türkçe dir. Türkçe konuşmayanlar, en az 100.000 TL para cezasına çarptırılmaktadır. Kürtçe kitap, gazete, kaset vb. şeylerin yayını yasaktır. Yayınlandığında devlet tarafından hemen toplanır.

Diyarbakır cezaevindeki tutuklular çoğunlukla Kürttür. Özellikle yaşlı tutuklular Türkçe bilmiyorlar. Diyarbakır cezaevinde yapılan eylem, Eskişehir ve Mersin'de bulunan 2000 tutuklunun da katılmasıyla büyük boyutlara ulaştı. Dışarıdan da desteklenen eyleme 2 SHP milletvekili de katıldı. Dolayısıyla, bu gelişmeler karşısında hükümet zorlandı.

Mecliste bir grup, Kürt sorunundan bahsetmeye başladı. M Ali Eren'in konuşmasından sonra gruplaşmalar fraksiyona dönüştü. Gelişme, Türk kamuoyunda sarsıntılar yarattı. Eren, Doğu Anadolu'da açıkça asimilasyon politikasının uygulandığını, güvenlik yetkililerinin keyfi işkence yaptıklarını ve herkese dayak attıklarını mecliste söyledi.

Zoraki asimilasyon politikası

Eren, konuşmasını Sosyal-Demokrat Partinin raporuna göre hazırladı. Bu rapor yılda bir hazırlanır ve özellikle Kürt sorununu ele alır. Kürdistan'a Doğu Anadolu denilmektedir, ama burada sadece Kürtler yaşamaktadır. Bu bölgeye ilişkin olarak, özellikle son yılların köy korucuları ve zorunlu iskan sorunları ele alındı. Hazırlanan raporlarda genellikle Güney illerindeki gelişmeler ele alınır.

1984'te PKK'nin başlattığı silahlı eylemlerden sonra milisler oluşturuldu. Milislerin oluşturulması Kenan Evren'in onayı ile oldu. PKK, bağımsız bir Kürdistan için savaştığını Ankara'ya açıkça ilan ediyor. TC yönetim sistemi, seçkin askerlerden oluşan ve yabancı güçlere karşı savaş için hazır birlikler hedefliyor. Yarı-feodal yapı içinde olan Günydoğu'da düşmanlıkları körükleyerek ve çelişkileri derinleştirerek halkı göçe zorlamak istiyor. Ama orman bölgesi seçilen Tunceli, Erzincan, Bingöl'den sadece birkaç kişi isteğiyle göç etti.

Dış baskı

Alınan bazı önlemler köylerin ayaklanmasına yol açtı. Bunlar fazla inandırıcı da olmadı. Yönetim bazı acı deneyimler edindi. Bir dizi askeri tedbir alınmasına rağmen silahlı eylemler sürüyor. Bunun sonucunda şu ana kadar 900 kişi yaşamını yitirmiştir.

Alınan tedbirler, yönetim açısından bir gösterişten ileri gidemedi. FAC Cumhurbaşkanı sonbaharda Atatürk barış ödülünü alırken, azınlıklar sorununu dile getirdi. Ocak 1988'de de Amerika Başkanlığı Kongre'ye bir rapor verdi ve Kürt meselesini ele aldı. Tanınmış gazeteci M. Ali Birand da "Dağ Türkleri" olarak nitelenenlerin Kürt olduğunu, Kürt probleminin doğru ele alınarak çözümlenmesi gerektiğini belirtti ve sınırlı kültürel otonominin verilmesini öneriyor.

Ordunun katı çizgisi

Acaba ordu yönetimi şu ana kadar olan sorumluluğunun dışına çıkmayı kabul edecek mi, bazı sınırlamaları kabul edecek mi, geri adım atacak mı? Belli değil, beklemek lazım. Evren eski bir generaldir. Muhalefet mebusunun konuşmasını sert bir dille eleştiriyor. Evren şunu söylemektedir: *"Eren demiş ki, Güneydoğu'da asimilasyon politikası uygulanıyor. İnşallah böyle dememiştir. Söylemediğini temenni ederiz. Zira kendisi Türk meclisinin bir milletvekilidir."*

Milliyet gazetesinin açıkladığına göre, emniyet güçleri Diyarbakır Bölge Valisinin talimatına göre hareket ediyor. Emniyet güçleri modern silahlarla donatılmıştır ve büyük olanaklara sahiptir. On tane Fransız Puma helikopteri bu yaz Bölge Valisinin denetimine verilecekmiş. Bundan başka Özal, İran yetkilileriyle yaptığı görüşmelerde sınır güvenliğinin sağlanacağını, gerekirse İran'a girip gerekli önlemleri Kürtlere karşı alacaklarını belirtiyor. Zaten Irak ile de 1984 yılında böyle bir antlaşma yapılmıştı. Fakat, İran hükümeti o dönemlerde bu tarzda bir anlaşmaya hazır değildi.

Frankfurter Allgemeine, 7 Nisan 1988

Türk Birlikleri Irak Sınırında

Kürt eylemlerinden ve İran operasyonlarından Ankara huzursuz

Atina: İran'ın, Irak'ın kuzeyindeki Kerkük bölgesindeki askeri operasyonları ve Kürdistan İşçi Partisi-PKK'nin Türkiye'nin Güneydoğusundaki artan saldırıları karşısında Ankara huzursuz oluyor. Askeri çevrelerin açıklamalarına göre, Irak sınırında askeri birliklerin takviyesinin "Türkiye dışı" güçlerle ilişkisinin olmadığı yönündedir. Fakat buna rağmen, gerek Dışişleri Bakanlığı, gerekse de Başbakan Özal, savaşın 7 yıldan bu yana sürdüğü Körfez bölgesine, bir Türk müdahalesinin gündemde olmadığını söylemek zorunda kalıyor. Özal, "maceralar bizi ilgilendirmez" açıklamasında bulundu.

Ankara, tarafsız bir güç olarak barış için Körfez bölgesini etkilemek ve herhangi bir tarafın yanında yer almak istemediğininde, gelişmeler Türkiye'yi ilgilendirecek şekilde Türk sınırlarına doğru kaymaktadır. Irak'ın kuzeydoğusunda Kürtler oturmaktadır. Solcu eğilimli olmalarına rağmen, Tahran hükümetinin desteğinde Bağdat'a karşı savaşıyorlar. Solcu Irak Kürtleri ve tutucu Tahran arasında eşit koşullara dayanmayan ittifakın zafere ulaşması durumunda Kürtler, Irak'ın 1/4'ünü kapsayacak olan bir otonominin kendilerine "hediye" edileceğini umuyorlar.

Cumhuriyet gazetesinin bir haberine göre, Türkiye Dışişleri Bakanlığı bu bölgede bir Kürt devletinin kurulması halinde Türkiye'nin "lakayt" kalamayacağını söylüyor. Türkiye, İran'ın işgal edeceği alanları Kürtlere devredeceğine inanmıyor; fakat böyle bir durum ortaya çıkarsa, bölgenin "değişen dengesine" uygun olarak hareket edecek ve "işgal" yerine, "konuşma hakkını" gündeme getirebilecektir.

Kürtlerin otonomi istemlerinin komşu ülkelerce desteklenmesi, mevcut durumda Türkiye için ciddi sorunların çıkmasına neden olmaktadır. Anadolu'nun Güneydoğusunda karların erimesi ve soğuk mevsimin geride kalmasıyla, ayrılıkçı Kürtler tekrar kendilerini konuşturmaya başladılar. Geçen hafta içerisinde Suriye sınırına yakın alanlarda, PKK'nin gerillaları ile Türk ordusu arasında en sert çatışmalardan biri oldu. Çatışmalarda 20 Kürt ile 3 askerin öldüğü söylenmektedir. Resmen ilan edilmemiş bu savaşta, 1984 yılından bu yana Türkiye'nin Güneydoğusunda 900 kişinin yaşamını yitirdiğini, sıkıyönetimin sürdüğü bölgede görev yapan Bölge Valisi söylemektedir.

Sadece geçen 2 haftalık süre içinde köylere yapılan baskınlarda 10 kişi PKK tarafından öldürüldü ve Bölge Valisi başka eylemlerin de olabileceğini hesaplamaktadır. Gerillalar daha çok "hain" gördükleri ve Ankara tarafından silahlandırılmış "köy korucuları"na saldırmaktadırlar. Türk hükümeti hangi aşiretlerin PKK'yi destekleyebileceklerini ve hangilerinin hükümete bağlı olabileceklerini tesbit ederek, güvendiklerini 1986 yılında PKK'ye karşı mücadele için silahlarla donattı. Bu uygulamayı eleştirenler, sadece aşiretlerin bu silahları birbirlerine karşı da kullanmadıklarını, kan davalarını körüklemediklerini, tersine aşiretlerin hemen saf değiştirip silahları devlete karşı da kullanabileceklerini söylediler. Askeri güçlerin takviye edilişi, özel birliklerin planlanması ve düzenli birliklerin yerine geçirilmesi, Güneydoğu'da büyük bir patlamanın olabileceğine işarettir; büyük askeri operasyonlar da olasıdır.

Türk güvenlik güçleri Doğuda sürekli alarm durumundadır; özellikle 2 hafta önce hapishaneden kaçış olayı bu durumu daha da güçlendirdi. Metris cezaevinin duvarlarını delerek kaçan 29 kişinin çoğu Doğu bölgesindedir...

Frankfurter Allgemeine, 12.03.1988

Türk-İran Sınırı Birçokları İçin Geçilmesi Oldukça Kolaydır

Atina: Türkiye-İran sınırı çok kolay geçilir. 400 km'lik sınır hattından uyuşturucu, antik halılar ve silahlar rahatça geçirilmektedir. Çünkü sınır güvenliği sağlanamıyor. İnsanlar, bu sınırlardan çok rahat Türkiye'ye geçip başka ülkelerde iltica talebinde bulunuyorlar.

Türkiye, asker kaçaklarının ilticasını kabul etmiyor. Türkiye'de kalmak isteyenler olursa başka olanak ve imkanlarını zorluyor. Bu tür durumlarda da yönetim muhalifi İranlılar devreye giriyor. Özellikle İstanbul, İranlıların toplandığı bir merkeze dönüştü. Bazı mahalleler tamamen İranlılardan oluşuyor.

İllegal sınırı geçen teröristler konusunda Ankara ve Tahran ortak karara vardı ve birbirlerine söz verdiler. Fakat illegal sınırı geçenler kuşkusuz mültecilerdir. Şubat ayı ortalarında İran Dışişleri Bakanlığı, muhalif gruplar konusunda Ankara'dan ricada bulundu ve 1979 İslam Devriminden sonra Türkiye'ye gelen göçmenlerin durumunu hatırlattı.

İran, terörizmle mücadele sorununu İranlı Kürtlerle sınırlamak istiyor. Terörizm konusunda Ankara ve Tahran birlik sağladılar ve birbirlerine söz de verdiler. Tahran, İranlı savaşçı Kürtlerin veya aranan Kürtlerin Türkiye'de yakalanıp İran'a iadesini istiyor.

Ama TC'nin Dışişleri Bakanlığı, sadece bunu istemiyor. Dışişleri Bakanı Yılmaz, *"İran, TC'nin terör konusundaki isteğini biliyor. Terör TC'nin değil dünyanın sorunudur. Olayları bilenler bu görüşü paylaşmaktadır"* diyor. İranlı Kürtler konusunda verilen taviz kuşkusuz kendi aleyhlerine oluyor. İran Kürtleri ile Türkiye Kürtleri dayanışmaya gidebilirler, çünkü bunlar kardeştirler. TC'nin başı yeteri kadar zaten Kürtlerle derttedir. Gizli tutulmasına rağmen TC ile PKK arasında süren bir savaş vardır. Savaşı 1984'te PKK ilan etmiştir. Bu güne kadarki çatışmalarda 1400 kişi ölmüştür. Ankara yeni askeri hazırlıklar düşünüyor. Savaşın yoğunlaştığı alanlarda komando ve polis birliklerini oluşturmaktadır... TC'nin sorunları PKK ile bitmiyor. TC bir halk savaşı ile karşı karşıyadır.

TC Dışişleri Bakanı, İran temsilcisinin ziyareti esnasında yaptıklarını hassas bir durum olarak görüyor. İran temsilcisinin Atatürk'ün yerine Mevlana'nın kabrine çelenk koymasını ve resmi ziyareti esnasındaki davranışlarını dikkatle izledi. Tahran, devlet ve din işlerinin birbirinden ayrılmasını uygun görmüyor. Bunu yapan Türkiye'nin ise, bir yanılgı içinde olduğunu kabul ediyor. Türk milli onurunun zedelenmesine rağmen Ankara, Tahran ile ilişkilerini canlı tutmak istiyor. Ekonomik ilişkiler, Ankara'nın sabrının taşmasını önlüyor.

Impressum:
M. Atar
Göttinger Chausse 75
3000 Hannover 91

Yazışma Adresi:
Feyka-Kurdistan
Postfach: 15 31
5300 Bonn 1

Ödeme Adresi:
BfG.-Bonn
Konto Nr: 12 05 24 21 00
BLZ: 380 101 11

Avustralya	3.— $	Hollanda	3.— hfl.
Avusturya	18.— s.	İngiltere	0.80 £
Belçika	60.— bfr.	İsveç	6.— skr.
Danimarka	8.— dkr.	İsviçre	2.50 sfr.
Fransa	6.— ff.	Norveç	10.00 nkr.

Em govenda xwe a netewî nasbikin û pêşve bibin!

ÇAND • PÎŞE • TORE — KÜLTÜR • SANAT • EDEBİYAT

Sê babêtên govendê (folklorê) ji navça Botanê

Tayip

Kürt kültürü zengin bir içeriğe sahiptir. Tarih içinde fazla bağımsız bir gelişme olanağı bulamamış olsa da, Kürt halkı, kültürünü en zengin yönleriyle günümüze kadar taşımasını bilmiştir. Yazılı eserler az olmakla birlikte, sözlü anlatımlar, halk oyunları ve bunların türküleri, Kürt kültüründe geniş bir yer tutar.

Folklorik değerlerimiz, bu bakımdan çok geniştir ve her yörenin kendine özgü çok çeşitli oyunları vardır. Bazı folklor oyunları vardır ki, sadece oynandığı yörede bilinir veya bir başka yörede onun biraz daha değişik bir biçimi oynanır. Bu nedenle folklorik değerlerimizin tanıtılması önem taşıyor.

Bu nedenle bir okuyucumuzun Çêmen, Şêxanî ve Bablekan oyunları üzerine gönderdiği araştırmayı kısa da olsa yayınlamayı uygun görüyoruz.

Ayrıca, bu vesile ile, diğer okuyucularımızdan da benzer konularda katkılarını beklediğimizi belirtiyoruz.

ÇÊMEN

Govenda **Çêmen** li navça Botanê dihê leyistin. Lê îro li gelek deran, weke toreyên din ên dîroka Kurdî, ev leyistok jî hatiye jibîrkirin û hundabûye. Herçuqasî dawiya pîkoliyên dijmin de ev govend hundabûye jî, destê dijmin nekariye bigihe derdorên Şemzînan. Weke ku zimanê Kurdî li vê bira welatê me îro xurt û serxwe ye, wusa jî gelek bûhatiyên din ên netewî li vê derê zînde ne. Niha **Çêmen**, weke em dizanin tenha li Şemzînan dihê leyistin.

*

Şêweya leyistina **Çêmen:**

Bi 2 rêz kes dihê leyistin. Rêzek li jor e, yek li jêr e. Rêza jor diçe ser milên rêza jêr. Her rêzek ji 5 kesaye. Ango 10 kes dileyzin. Lê belê ên li jor giringe ji hêla giranî de, ji ên li jêr siviktirbin.

Pêşî rêza jor naleyize. Rêza jêr tevlî sitrana **Çêmen** dest bi leyistina xwe dike. 5 kesên li jêr destên xwe davêjin ser milên hevdû û hevdû digirin. Dure li ser herdû piyên xwe rûdinin, di vê navberê de 5 kesên li jor jî amadekariyên xwe dikin. Ew jî destên xwe davêjin ser milên hevdû. Piyên xwe ên çepê radikin û datînin ser milê rastê. Paşê piyê rakiribûn, datînin ser milê çepê û wusa radibine ser piyan. Bi vê nolê govenda xwe dikin. Rêza jêr carnan piyên rastê radike, carnan jî piyên çepê. Lê belê di vê govendê de rastûrast birêvediçin.

*

Di dema feodaliyê de weke niha hewrikanên (yarışma) di nav împaratoriyên dinê de nebûn. Bêhtir dengdana navan hebû. Kîjan millet leyistokeka rind çêkiriba, leyistoka wî milletî di nava ên dinê de xwe belavdikir û dihat bihîstin. Zireet û çandina wî milletî pêşveçûna wî dida nişankirin. Di demên feodalî de govenda Çêmen pir zexmbû. Canbazî û biryardariya mêrxasên Kurd, dihêne zimên.

Îro gava ev govend dihê leyistin, serpêhatinên mêrxasî û mêraniyê, li ber çavê milletê dinê datîne holê.

*

Kilama Çêmen wusa ye:

Çêmen û çemên
Çêmen çende xweş in
Xweşiya çêmenan
Sosin û binefş in
Lawînyên lawan
Simbêlên reş in
Lawînyên keçan
Eniyên geş in
Çêmen û çêmen
Çêmen şintir in
Sosin û beybûn
Li ser kepir in
Çêmen û çêmen
Çêmen çende xweş in...

BABLEKAN

Govenda **Bablekan** bi dû aliyan dihê leyistin. **Bablekan** ne weke **Şêxaniyan** dihê leyistin. **Bablekan** ji hêla 4 heya 12 kesan dihê leyistin. **Bablekan**, bi taybetî li herema Botanê dihê leyistin. Lê dîsa jî dibe ku di dîrokê de di nav gelê me de gelek dorfirehbû, ji ber ku govendeka bi navûdeng e.

*

Şêweyê leyistina **Bablekan** bi vê nolê ye:

1- Li hêlekê 6 kes, li hêla din 6 kes xwe rêzdikin. Li hemberê hevdû dirawestin,

2- Piyên çepê, rast û çep li pêş dihên hejandin,

3- Piyên rastê li erdê dihên xistin û dihê çûyin. Carnan piyê çepê, carnan piyê rastê bi vî awahî sê piyan diçin, lê digel çûyina piyan mil jî dihên hejandin,

4- Hersê pî paşve dihên kişandin.

*

Bablekan bi vî awahî dihê leyistin, lê belê herdû hêl li hemberê hev in. Carnan sing û sing herdû hêl dihêne hev, carnan jî hêlek paşde diçe, hêla din dide pey. Gava mirov li leyistina **Bablekan** dinêre, şerê dû artêşên giran dihên ber çavên mirov. Heke em bêjin, **Bablekan** tevayî cengên gelê Kurd dide nîşandan, ev gotinekî raste. Ji ber ku di dîrokê de gelê me di qadên cengê de, sing ber sing şerê xwe li hemberê dijminan bi mêrxasî bi vî awahî kiriye. Bi vê nolê êrîş biriye ser dijmin. Carnan bi keleşî dijmin şikandiye û daye pey. Di dîrokê de û niha jî, govenda **Bablekan** mêranî û fîdekariya gelê me dihêne zimên.

*

Helbesta **Bablekan** bi vê nolê ye:

Hay rêbûnê rêbûno
Mal Zaxokê rêbûno
Sed siwar temambûno
Ji Hêzilê derbasbûno

Me ji Hêzilê derbaze
Li pêş û paş me rumbaze
Şerê xalan û xwarzan
Şerê mam û birazan

ŞÊXANÎ (NARÊ)

Şêxanî li ser çar bingehan dihê leyistin:

1- Zivirîna li ser milê rastê,

2- Zivirîna li ser milê çepê,

3- Zivirîna berûpaş de,

4- Pêşde çûyin.

Şexanî li çar birên Kurdistanê dihê leyistin, lê pêşemîn li êrdima Botanê.

Leyistika **Şexanî** li ser van çar bingehên jorîn e, lê babêtên leyistikê bi guhurandina piyan zêdetir dibe. Em dikarin bêjin ku, bîst heya sih babêtên vê govendê li çar beşên Kurdistanê hene. Ji ber ku, weke em dizanin, tenê li navça Şemzînan 13 şêweyên **Şexanî** dihên leyistin. Ev 13 babêtên **Şêxanî** evên jêr in: 1- Temo, 2- Qember, 3- Xezal, 4- Ekmelî, 5- Bekirxan, 6- Beynê, 7- Cer û misîn, 8- Şêxanê, 9- Pîremêr, 10- Narê, 11- Baedrê, 12- Dîqilo, 13- Elo

*

Ji nav van 13 babêtan **Şêxanî** em dixwazin **Narê** nasî xwendevanên xwe bikin.

Govanda **Narê**, bi **Şexanîya** ji dû aliyan dihê leyistin. Ango him bi rastê, him jî bi çepê.

Şêweyê leyistokê ev in:

1- Dest bi hev dihên girtin û pêşde dihên birin,

2- Piyê çepê li erdê dihê xistin,

3- Ser milê rastê dihê zivirandin,

4- Çar caran piyê rastê, dure jî çar caran piyê çepê li erdê dihên xistin. Piyê rastê carekê, piyê çepê dû caran dihên bilindkirin. Piştî van sê caran, cara çaran li ser piyê çepê dihê zivirîn. Bi bizavekî sivik, li ser milê rastê ber aliyê paşde dihê zivirîn,

5- Piyê rastê li erdê dihê xistin,

6- Dest dihên berdan,

7- Sê pî pêşde dihê çûyin, lê her piyê diçe li erdê dihê xistin,

8- Digel lêxistina piyan, dest jî li hev dihên xistin,

9- Hersê gavên pêşde hatibûn avêtin, dîsa paşde dihên kişandin,

10- Dîsa li ser milê rastê dihê zivirîn ûhw.

Ev bizavên li jor hatin nivîstin ji bo aliyê paş in. Lê belê ji bo aliyê pêş jî weke wan deh bizavekan dihên bikaranîn.

*

Heye ku heya niha, di nav gelê me de, bi çavekî folklorî li van leyistokan nehatibe mêzekirin. Lê giringe bê zanîn, ku şêweyên vê govendê pir gelek in. **Şexanî** xwe li ser cengewarî û şervaniya gelê Kurd bilind kiriye û di demê de xwe guhurandiye leyistokeka folklorî. Gava em dîroka **Şexaniyan** bikolin û kur pê de herin, ev rastî derdikeve holê.

Di dîroka Kurdistanê de, çuqas şer û êrîşên mêtingerên xwînxwar çêbûne, herdemê ewan giraniya xwe dane hundakirina çanda Kurdî û di dîrokê de tunekirina gelê Kurdistan. Lê hercarê gelê me dest avêtiye çekan û bi berxwedaneka leheng xwe parastiye. Di qada cengê de, bi keleşî û cengbazî, carnan li pêş, carnan li paş, carnan li rastê û carnan jî li çepê, bi dijwarî li dijminên xwe xistiye. Bi vê bîzavê, gelê me gelek caran serê dijmin di qada şer de perçiqandiye.

Leyistoka **Şexanî** jî vê rastiyê dide der û ji vê rastiyê derketiye.

*

Kilama Narê, ku şêweyeka **Şexaniyane**, wusa ye:

Narê heynar hey Narê lo
Narê te sing sêniya savarê lo
Narê xurta xwe bû fitarê lo

Narê navê yara min fate lo
Narê kemer piştê wer hate lo
Narê hakim rabû li welate lo

Narê navê yara min gûleke lo
Narê kemer piştê ziryoke lo
Narê paşa rabû li Dihoke lo

Narê navê yara min Sise lo
Narê kemer piştê diteyise lo
Narê hakim rabû li Bêdlîse lo

ŞERÊ ME Ê GEL DI KOÇBEREKA NÛH DE

Di pozberiyên li Mistbînê de 195 serbazên komando, 45 serbazên hêzên taybetî hatin kuştin û 3 balafir hatin xistin

Destpêk rûpela dawî de

bike; herdiçe serjêr dibe.

Lewma jî mêtingerên hov, dolîwgeriyeka taybetî û girêdayî bi vê re, ser artêşeka taybetî û hêzên dij-şoreşê ên taybetî avakirin. Bi vê şêweyê xwestin rûxandina artêşa xwe kêliyeka dinê birawestînin. Lê ev jî nikarin hilweşandina artêşa mêtingera faşîst birawestînin û mêtingerî ketineka bi xummînî dije. Ji ber vê yekê jî devxwîntirîn êrîşî gelê Kurdistanê dikin, artêşa xwe bi çekên nûjen dikemilînin û dixebitin ku daxwazên xwe li ser Kerkûkê pêkbînin. Tiştê ku li hundurî û li derveyî welat dikin, hemû karguzariya wê hebûna rizî dikin û dixwazin jiyana xwe ji mirinê durbixin. Bêhtir daxwaza alîkariyên emperyalîzmê dikin, diçin Iran û Iraqê, li payhev komployên nûh birêdixin. Armanca mêtingeran ji van giştan tenê yeke: Fetisandina têkoşîna serxwebûn û azadiya Kurdistan...

Dewleta mêtingera faşîst di kirinên xwe de, ji xwe re azad e. Lê belê, ev jî diyare ku gelê Kurd jî, ji bo parastin û bidestanîna serxwebûn û azadiyê, di bikaranîna hemû azînên şoreşgerî de jî xwe re azad e û wê serî bide hemû rêyên şoreşgerî. Gelê me, wê li ser bingeha verastên dîrokî û rojenîn, vî mafê xwe ê berz heya dawiyê bikarbîne.

Gelê Kurdistan, bi şerekî mezin kete bihara 1988'ê. Hilgavtina Newrozê, pêşveçûneka nûh a dîroka me jî bi xwe re anî. Agirê Newrozê, pêşemîn li êrdimên Botan û Mêrdînê, li tevayî Kurdistan fêraka mezin da mêtingeran û xulamokên wan. Bi dehan welatfiroş, sîxur û endamên MIT'ê bersiva xwe girtin. Di şerê navbera hêzên artêşa mêtingeran û hêzên şoreşê de, bi dehan serleşkerên dijmin, bi sedan serbaz hatin kuştin an birîndarkirin. Ev gişt dibin delîlê wê yekê ku, hîma şer a gelê Kurdistan bêhtir mezin bûye.

Li dora navçên Mistbînê (Nusaybîn), Girêkamo (Silopî) û Midyadê şerên ku 4 rojan doman, derketin. Hêzên ARGK lêdanên herî xedar li hêzên artêşa faşîst xistin. Di vî şerî de, ku hîma me a leşkerî rind xwe danî berçavan, hêjmara hundabûnên me gelek kêm in. Herçuqasî dijmin xwediyê hêzên leşkerî ên mezinbû, xwediyê tang, top û balafiran bû, xwediyê hacetên leşkerî ên nûjen bû jî û li hember vê yekê jî yekîtiyên gerîlayên ARGK bi hejmar kembûn û çekên di dest de ne mezinbûn jî, yekîtiyên ARGK bi hîma xwe a leşkerî, bi çalakiyên tektîkî dijmin binkeftî kirin. Dawiya şer de artêşa dijmin rastî tarûmarbûneka mezin bû. Ji hev belav bû û şikest. Weke nûçeyên gihan me, 195 serbazên komando, binbaşiyek, tegmenek, astsubayek û 45 serbazên hêzên taybetî ên dij-şoreşgerî hatin kuştin. 3 balafir jî hatin xistin û 4 cemsên leşkerî jî hatin sotin.

Garanên artêşa faşîst ku di şer de lêdanên mezin xwarin û jihevketin, encamê de êrîşî gundiyên belengaz kirin. Dest bi kuştina gundiyên niştîmanperwer kirin. Dure gundiyên kuştibûn jî nola şervan û têkoşerên ARGK şanikirin û wusa xwestin bêçaretiya xwe veşêrin. Weke me gotî, hêjmara kuştiyên ji hêzên ARGK gelek kêm e. Têkoşerên ARGK, şerê xwe sing ber sing bi keleşî domandin û gaveka mezin di warê hîma leşkerî de jî bo gelê me derxistin holê; ev serfiraziyeka gelek pêwiste.

Şerê di navbera gelê Kurdistan û mêtingerên faşîst de, roj bi roj tundetir dibe û şer ber bi berjewendên gelê Kurd ve pêşvediçe. Gelê Kurdistan rapirîn û serhildananeka dîroka xwe a mezintir dije. Ev rabûn, gaveka pêşemîne ji rêya serfiraziyê ku ji bo serxwebûn û azadiyê tirêjên ronî dibiriqîne. Gelê me, wê gavên wusa zêdetir bike. Berê gelê me nediwerî destên xwe li dijî mêtingeran bavêje çekan, lê niha mêtingerî serjêrdiçe û gelê me bi rojan şerê wî dike; ê din nema jê bitirse. Ev pêşveçûn gişt, delamet û karguzariyên mezintir datînin pêşiya me ji bo yekber rakirina şerê gelî. Lewma divê em parçe bi parçe, hertiştê ku dijmin ji me sitandiye û diziye, carek din bistînin û li ser xaka niştîmanî şêrîn serê mêtingeran biperçiqînin...

Konevaniya çanda mêtinger li Mêrdînê têkçû:

Dibistanên mêtingeran yekbiyek tên girtin

Livbaziyên jêhatî ên ARGK, ên li hemberê sîxurên çanda mêtinger, fêkiyên xwe dan. Weke ku rojnama ''Hûrriyet'' roja 8'ê Nîsanê nivîstî, heya niha 50 mamhostayên sîxur dev ji karên xwe berdane û ji Kurdistanê reviyane.

Komara Tirk, mamhostayên ku ne sîxurbin, naşîne Kurdistanê. Li kêleka karê sîxuriyê, ev mamhosta perên xelatî jî distînin, daku çêtir xebatê bikin. Lê belê karberdana mamhostayan, ne ji ber vê yekê ye ku, ew li hemberê sîxuriyê ne. Livbaziyên ARGK û rabûna gelê me li dijî wan berpirsiyarên çanda mêtinger ên biyanî, sedema karberdana mamhostayan e.

Livbaziyên ARGK li Botanê zêdedibin

Xortên gundên Şemzînan xwe digihînin ARGK

Ji nîvê destpêka meha Adarê pêde, hêzên ARGK li êrdima Botanê, dora navçên Dihê (Êrûh), Şirnex, Cizîra Botan, Girêkamo (Silopî) û Berwarî dest bi xebatên tunde kirin. Ji ber ku di mehên zivistanê de hundabûnên hêzên ARGK gelek kêmbûn, xebatên mehên biharê dijwartir birêdikevin. Xebatên bêçekkirina çetan û komkirina şervanan, di vê demê de, xebatên pêşemînin. Tevgera hêzên ARGK, bicihbûn û operasyonên hêzên dijmin binkeftî dike.

Ji tirsa hilgavtinên nûh, artêşa Tirk ji mehên zivistanê vir de, amadekariyan birê dixe. Bi destpêka meha Adarê jî, artêşa Tirk operasyonên xwe li derdorên bejî û çiyager zêde dike. Hedefa operasyonan, rawestandina liva hêzên ARGK ne.

Bilî hîma mezin a artêşa Tirkan, roja 28'ê Adarê, yekîtiyên ARGK xwe gihandin gundekî Dihê û karîn helîneka çetan belavbikin.

Hezên ARGK li gundan civînan çêdikin. Bi vî awahî xebatên pasîfîkasyonê ên dijmin bê posîde dikin. Dijmin dixwaze bi ramyariyên xwe xortên civan ji navça Botanê durbixe, daku xwe negihînin hêzên ARGK. Lê xebatên ARGK vê leyistokê jî, avê de dibin. Di van rojên dawiyê de, ji navça Şirnexê gundê Kuşkonak, 4 têkoşer xwe têkilî ARGK kirin.

Bilî derewên mêtingeran, gelek xortên Kurd, bi dilxwazî û zanatî xwe digihînin ARGK. Xortên li gundan, ên ku hovitiya mêtingerên Tirk ji nêzîk ve dijin, bi zanatiya rizgariya netewî têkilî nav refên ARGK dibin.

Şerekî mezin li ser xortên gundan heye. Mêtingerên Tirk, hejmara xortên li gundan derdixin, ji gundan derketina wan qedexe dikin, wanan koçberdikin an jî wanan dibin eskeriyê, herçuqasî temana wan pir ciwane jî. Pîkolî li malbatên wan tên kirin. Ev azîne gişt birêdixin, daku xort xwe nêzîkî ARGK nekin.

Belê bilî hemû keftûlaftên dijmin, yekîtiyên ARGK diçin gundan û pêwendiyên xwe digel xortan pêşvedibin. Civîn çêdikin. Ji bo şerê welat razîdikin.

Artêşa Tirk xwe li Botanê û li ber tixuban tekuzdike

Dawiya meha Adarê de, yekîtiyên leşkerî ên li Bolu, Kayserî û Sewasê ên komando û bi hezaran serbaz ên artêşa duwemîn û kolordiya heftemîn, ji ser Mêrdînê xwe gihandin qirexa tixuban û navça Botanê.

Tenha rojnamên Tirkan, hejmara van hêzên nûh nola 5000 leşker şanîkirin. Lê hêjmara rast li ser 30 hezariye. Ji xwe, ji mêj ve dora 100 hezar serbaz li Botanê hebûn.

Hêzên nûh xwe li navçên Cizîra Botan, Girêkamo, Qilaba, Çalê û Şemzînan bicih dikin.

Weke tê zanîn, berî niha bi çend mehan, yekîtiyên cenderman ên bejî, cihên xwe bo yekîtiyên nizamî re berdabûn.

Şerleşkeriya Tirkan vê pêşveçûnê, ne nola bûyereka nûh dibîne. Weke dîtina wan, ev rûdan tiştekî normale. Lê weke tê bîra me giştan, rûdana 83'an a bi vê nolê, qulibibû operasyonên leşkerî li Botan û Çolamêrgê û bireka Kurdistana Başur jî hatibû vegirtin.

Mêtingeren Tirk, niha li Mêrdînê û Botanê operasyonan birêvedibin. Ev têkuziya leşkerî, ji bo şikandina serdestiya ARGK û rawestandina pêşveçûnên pêwist li van êrdiman dihê kirin. Armanceka din a vê têkuzkirinê, Kurdistan Başure.

Ji ber ku şerê di navbera Îran û Iraqê xwe kişandiye Kurdistana Başur û bajarê Kerkukê ketiye bin bedefa topên Îranê, mêtingerên Tirk ketine nava tirsê.

Weke dihê zanîn, ne tenê leşkerên xwe dihênin van hereman. Wê çawa leşkerên Tirk bikevine Kurdistana Başur, ev yek di rojnaman de bûye naveroka gotûbêjan. Zanayên leşkerî dibêjin, yekîtiyên paraşûtan nikarin biserkevin. Lewma, diyare ku leşkerên anîne ber tixup, leşkerên êrîş û zeftkirinê ne. Amadekariya dagirkiriyê dikin. Ji ber ku yekîtiyên leşkerî dikarin tenê ji ser Pira Xaburê, derbasî Kurdistana Başur bibin. Ev yekîtiyên leşkerî, ji bo dagirkariyekê hêzên pêşrevan in. Dora Ava Xaburê bi leşkerên Tirk hatîye dagirtin.

Hêleka din a van pêşketinan heye: Dewleta Tirk, bi notamakê asmanên êrdimên Çolamêrgê ji bo firokên Îranê qedexe kir. Bi vê re girêdayî, firokên Tirkan li ser êrdimên Botan, Çolamêrg û Kurdistana Başur difirin.

Daxwazên dewleta Tirk pir eşkere ne: Rawestandina pêşveçûna têkoşîna rizgariya netewî li Kurdistana Bakur, amadekariyên dagirkariya Kurdistana Başur û bivî awahî girtina pêşiya rapirînên li Kurdistana Navendî û Kurdistana Başur.

Hêzên ARGK li Dêrsimê rê girtin

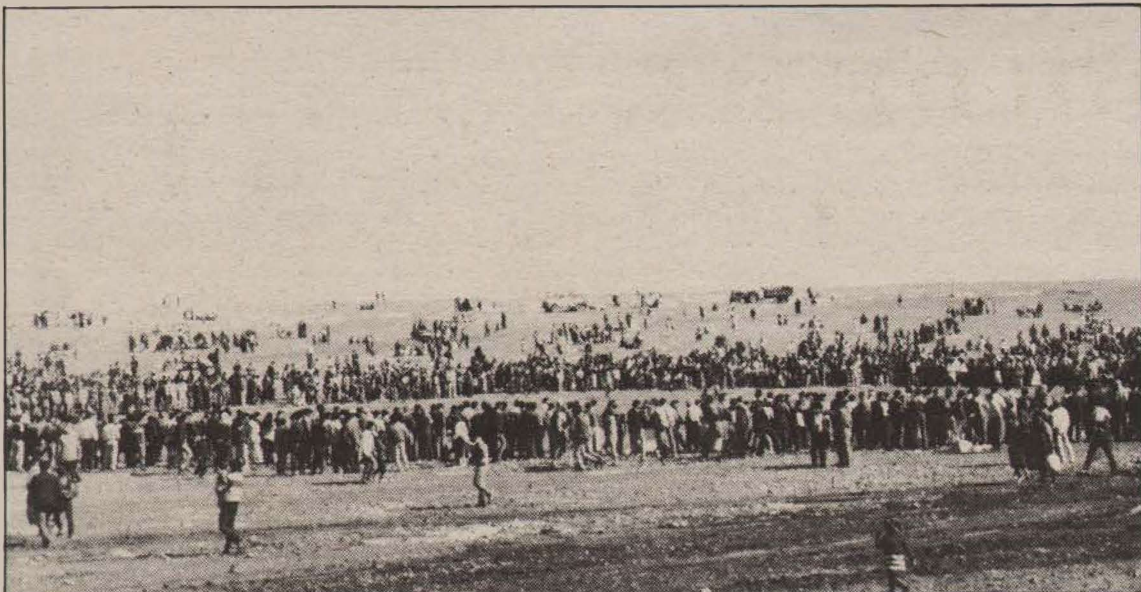
Roja 5'ê Nîsanê, li êrdima Dêrsimê navça Ovacikê li nêzîkê Pira Vank, hêzên me ên rizgariyê rê birîn û livbaziya xwe dora 10 seetan domandin. Domana çalakiyê de, darên telefûnê hatin sotin û digel siwarên deh tomofîl û kamyonan civînek hat çêkirin.

Pêşmergên ARGK, di civînê de duxuyankirin ku têkoşerên ARGK ne û li dijî dewleta Tirk a mêtingera faşîst bo serxwebûna Kurdistanê şerdikin. Pîkoliyên mêtingeran hatin eşkere kirin, û ji bo gel hate gotin ku, divê ji bo pêşmergan netirsin û xwe di nava refên ERNK de yekbikin.

Têkoşerên ARGK, herweha belavok belavkirin, û dirûşme li ser rê nivîstin. Ji gerokên hatin rawestandin 2 hep, ên ku ên Komara Tirk bûn hatin sotin.

Ev livbazî hîkariyeka mezin li heremê kir. Dawiya livbaziyê de, artêşa Tirk operasyonek li dora Ovacikê birêxist, lê tiştek bidest neket.

Pîrozkirina cejna Newrozê didome

Frense-Forbach: Şeveka pîrozkirina Newrozê li êrdîmên Alsas-Loren çêbû. Dora 700 kes beşdarbûn. Di şevê de Hunerkom, komên sitranan, govend û tiyatro pêşkêş kir. Koma Berxwedan sitranên gelêrî ên xweş xwend. Hozan Serdar, Sefkan û Xemgîn jî sitran û helbestên xwe ên şoreşgerî pêşkêş kirin.

Koma govenda zarokan, koma govenda xortan û koma govenda jinan bernama çandî xemilandin.

İsviçre-Basel: Şeva Newrozê roja 9'ê Nîsanê hat pîrozkirin. Dora 4000 welatperwer vexwendî bûn. Gelek kes nekarîn têkevin eywana pîrozkirinê.

Şev bi temsîla pêxistina darê derbikê (kibrît) jî hêla Kawayê hemdemî mazlum DOGAN di zindanên Amedê de destpêkir. Koma govendê a ji 60 kesan, di destan de meşale, li silavê rawestin, gava axaf dihatin kirin. Dure govend destpêkir.

Hozan û dengbêj Dilgeş, Çiya, Seyidxan, Azad û Dilan şevê bi sitranên xwe ên şoreşger û berxwedanê kemilandin. 4 komên govendê leyistokên xwe pêşkêşkirin.

Axafa sekreterê glemperiya PKK Abdullah OCALAN ji vîdeo hat şanîkirin. Gelek hêzên demokrat û pêşveçûyî mesajên xwe gihandin şevê. Rêkxistin û kesên mesaj şiyandin şevê ev in:

Endamê parlamentoya Isvîçre Hansjurg Weder, endama parlamento Anîta, endama parlamento Suzanna Leutenegger, piştgirên Av. Dev-Genç li Isvîçre, piştgirên Partiya Sosyalîsta Welat li Tirkiyê (SVP), Rêkxistina Rêya Şoreşa Tirkiyê (TH-KO), THKP-C (Acîlcîler), Komek Kurd ji Kurdistana Başur.

Hollanda-Amsterdam: Roja 20'ê Adarê, bi pêxistina meşalan Newroz li Amsterdamê hat pîrozkirin. Ev şev ji hêla welatperweran hatibû amadekirin û dora 300 kesî beşdarbûn. Piştî axafên bi zimanê Hollanda li ser naveroka Newrozê, bernama bi govendên gelêrî doma.

Berî vê rojê bi 2 rojan jî, dîsa li bajarê Amsterdam, bi têkiliya Marokkaniyan, Filistîniyan û welatperwerên Kurdistanî şeveka Newrozê hatibû pîrozkirin. Dora 500 kesî beşdarî vê şeva agahdarî û salixiya li ser Newrozê bûn. Axafên çêbûn, bi giranî li ser têkoşînên rizgariya Filistînê û Kurdistanê bûn. Berpirsiyarê Cepha Gel (Şabî)-PFLP, mesajek ji bo gelên Kurdistanê û Filistînê xwend. Govendên Kurdî hatin pêşkeşkirin. Hozan Zinar bi Kurdî û Erebî sitranên şoreşgerî xwend. Dirûşma, "Bijî birayetiya gelan" hate bangkirin.

Suudî-Erebîstan / Arar: Şeveka pîrozkirina Newrozê jî li Suudî Erabîstanê çêbû. Dora 500 welatperwer beşdarbûn. Di vê warê de nama jêrîn giha me:

"... Me welatperweran, Newroz di nava xwe de pîrozkir. Şeva pîrozkirina Newrozê bi silava bo şehîdên şoreşên dinê û Kurdistanê destpêkir. Dure li ser naveroka Newrozê, ku bi berxwedana KAWA'yê hemdemî Mazlum DOGAN berztir bûye, axaf çêbûn. Sê belavok hatin xwendin. Govendên gelêrî hatin pêşkêş kirin. Tembur hatin lêxistin. Helbestên şoreşê hatin xwendin. Hêrsa dilê me welatperweran mîna çiyan mezin bû..."

Kurdistana Başur û Libnan: Serpêhatina yekîtî, serhildan û berxwedana gelê me Newroz wekî ku li çarhêlên welat û welatên dinê hatî pîrozkirin, li Kurdistana Başur û Libnanê ji hat pîrozkirin. Vê salê dora 100 hezar kes, li van herdu êrdiman, beşdarî pîrozkirina cejna Newrozê bûn.

Newroz li Kurdistana Başur û Libnanê, li 50 bajar û gundan hat pîrozkirin. Şeva Newrozê a mezintir li bajarê Barlîas li Libnanê pîroz bû.

Gelek hêzên Rojhelata Navên, ên şoreşger, demokrat û pêşveçûyî beşdarî Newrozê bûn, an jî mesajên xwe hinartin.

Newroz li Yoguslavya pîrozbû

Vê salê Newroz li Yoguslavya jî hat pîrozkirin. Me di vê warê de nameyek girt. Em vê namê pêşkêşî xwendevanên xwe dikin:

"Hevalên hêja,
zor silav ji bo we û ji bo xebata we.

Berî çend rojan gelê Kurd gelek dilxweş û şadbû bi pîrozkirina cejna xwe, cejna Newroz çi li Kurdistanê û çi li derveyî Kurdistan.

Newroz, ji destpêkiya xwe dihê naskirin bi berxwedana gelê Kurd û heya niha jî ew berxwedan berdewame li ser bendav û çiyayên Kurdistanê û li zindanên metingerên faşîst de.

Bi kurtî em dikarin bêjin ku, cejna Newroz bûye sedema şiyarbûna gelê me û ronahîkirina rêka serxwebûnê.

Li vir, li Yugoslavya jî cejna Newroz hate pîrozkirin ji aliyê hemû xwendevanên welatparêz ên Kurd. Di şeva pîrozkirina cejnê de, ew şeva hevkarî de gelek pirs û axaftinên hêja, ji aliyê xwendevanên welatparêz hatin pêşkêşkirin li ser Kurdistanê û li ser rewşa Kurdistanê.

Em çend xwendevan ên dilxwazên ERNK, di wê civînê de, me jî ji aliyê xwe xebat kir, ji bo şênkirina wê şevê, bi sitranên şoreşgerî û bi bilindkirina wêneyên şehîdên Kurdistanê ên mîna ên Mazlum û Kemal.

Em baş dizanin, ku tevgera xwendevanên Kurdistan, ew jî parçeyek ji tevgera rizgarîxwaziya gelê Kurd e û piştgiriya şoreşa Kurdistanê û serketina tevgera wan girêdaye bi serketina wê şoreşê.

Di van salên dawî de, tevgera şoreşa azadîxwaz li Kurdistanê roj bi roj xurttir û hêztir dibe û bi taybetî jî li Kurdistana Bakura-Rojava, bi qehremanî xebat dibe ji bo dilsoziya welat û pêşvexistina milet. Di şerê serxwebûnê de gavên hêja pêşve hatin xistin bi damezrandina ERNK li ser bingeheka durist. Ew gişt, bin ala PkK, pêşengiya gelê me.

— Bijîn PKK, ERNK û ARGK!

Xwendevanên dilxazên ERNK
li Rijeka—Yoguslavya

Pîrozkirina Newroza '88'an bû remza mezinbûna rêkxistina rizgariya netewî a gelê me

Şevên pîrozkirina **Newrozê** ku ji hêla **Feyka-Kurdistan** û **Hunerkomê** li gelek bajarên Ewrupa hatin dirustkirin, ji destpêka meha Adarê (Newrozê) vir de nola kampanyekê berdewam dikin. Heya niha bêhtirî bîst hezar kes beşdarî şevên pîrozkirina Newrozê bûn: Berlîna Rojava 1200, Nûrnberg 700, Koln 1500, Mûnster 1200, Hamburg 1800, Frankfurt 2000, Bocholt 1700, Saarbrûcken 500, Genk 500, Oslo 600, Forbach 700, Basel 4000 kes. Şevên pîrozkirina Newrozê hîn jî didomin. Herwusa li welatên mîna Libnan, Suriye, Yewnanîstan û Avusturalya jî Newroz hat pîrozkirin.

Di vê salê de ji salên buhurî gelek zêdetir, girsên gel beşdarî şevan bûn. Ev jî hîma ERNK a girseyî şanî me dike. Ji ber ku ên hatibûn şevan, li ser banga ERNK hatibûn û bi giranî jî dilxwazên ERNK ne.

Taybetiyeka din a pêwist di pîrozkirinan de, tewra girsan a zana û rêkxistinî bû. Girsên gel, di hemû şevan de yekîtiyeka xurt, şahiyeka mezin û giyaneka bexwedanê a hevpar danîn holê. Bi dirûşmên awazî daxwazên xwe ên rizgariya netewî bangîn.

Taybetiyeka sêwemîn jî, dewlemendbûna bernamên şevan bû. Naveroka bernaman gelek dewlemend, şoreşger û welatparêz bû. Hunerkom bi şêweyeka nûh derkete pêş girsên gel. Xwe nûh kiribû. Hunera gelê me a şoreşger û welatparwer rind pêşkêşî vexwendiyan kir. Ev jêhatîbûna Hunerkomê berhemeka têgihiştina çanda kollektîfe. Bivî awahî çanda me çêtir xwe bi têkoşîna rizgariya netewî girêdide.

Li gelek bajarên Almanya Rojava, gelek zehmetî derketin pêşiya pîrozkirina şevên Newrozê. Gava Newroz dihat pîrozkirin, dewleta Alman êrîşên xwe zêdekiribû. Hêzên reformîst dij propaxendên xwe lezandibûn. Lê ev êrîş gişt, bersiva xwe ji gelê me bixwe girtin.

Tişteki pêwist jî ev bû, ku îsal gelek hêzên Ewrupî û jî Tirkiyê; gelek şoreşger, pêşveçûyî û niştîmanxwaz hevkariya xwe şanîkirin.

Hêzên sosyal-şoven ên Tirk û hêzên reformîst ên Kurd, vê salê nekarîn weke dilê xwe xebatê bikin. Giştan bi kirêkirina hozanan, xwestin ku xwe ji wê rewşê xelasbikin. Lê ev liv, hînkareke bo me, daku em taybetiyên hêzên reformîst çêtir fahmbikin.

Bi tu awayî mirov nikare şevên ERNK bi ên hêzên dinê re deyne berhevdû. Di şevên ERNK de bi deh hezaran mirov, **şahiyek, rêkxistiniyek, kollektîfbûnek, çand û hunereka niştîmanperwer** hebû.

Girsên gel, daxwazên xwe ên serxwebûna netewî di şevan de eşkere anîn zimên. Livbaziyên Newrozê ên li welat, ji can û dil pîrozkirin.

Herçuqasî îroj gelê me debaşbûye û her birek ji a dinê durketibe jî, gelê me ê din durbûn û perçebûnê napejirîne. Li bendexanan, li çiyan, li gund û bajaran, li deşt û zozanan, li Ewrupa û li Rojhelata Navîn Newrozê, bi yek giyanê, bi yek zanatiyê û bi yek dirûşmê pîrozdike. Ev jî eşq û evîna gelê me bo serxwebûna welat û azadiyê datîne holê.

Tiştê ku dijminên mêtinger, piştgirtên emperyalîst û xulamokên reformîst aciz dike û hemû keftûlaftên wan avê de dibe, ev hîma zikmakî a gelê me ye ku roj bi roj zexmtir dibe...

Bikaranînên dij-demokratî ên Almanya Rojava bi berdewamî dihên protestokirin

RÊVEÇÛNA DIRÊJ

Bi têkiliya 45 welatperwerên Kurd, roja 6'ê Nîsanê, rêveçûneka dirêj ji bajarê Karlsruhê ber bi serekbajarê Almanya Rojava Bonnê, 380 km, destpêkir.

Daxwazên livbaziya rêveçûna dirêj ku Feyka-Kurdistan dirustkiriye, evên jêr in:

— Divê dawî bi êrîşên li dijî Têkoşîna Rizgariya Netewa Kurdistan û bikaranînên dij-demokratî ên li ser Kurdên li Almanya, bên,

— 13 welatperwerên hatine girtin, divê bi lez bên berdan,

— Divê xebatên demokrat û konevanî ên Feyka-Kurdistan û rêkxistinên dinê, neyin rawestandin,

— Divê hevkariya Têkoşîna Rizgariya Netewa Kurdistan bê kirin.

Bi van daxwazan, bi sedan welatperwer xwe li bajarê Karlsruhê civandin. Livbaziyeka runiştinê li pêş avahiya sawciyê federal pêkanîn. Livbazî heya êvarî doma û dure rêveçûn destpêkir. Komeke xilbe ji welatperweran ku bi giranî ji bajarê Stuttgartê hatibûn, hevkariya livbaziyê kir.

Welatperwerên rêvediçin, alîkarî ji Almanan jî bi firehî distînin. Niha ji bajarê Mannheimê derbasbûne û gihane bajarê Bîngen. Li bajarê Mannheim jî bi têkiliya komeka xilbe mitîngek çêbû, û rêveçûn ber bi bajarê Bonnê berdewam kir.

Ji ber rêveçûna dirêj, Feyka Kurdistan gelek belavok û afîş anî der. Gelek kovarên bi zimanê Almanî dihên belavkirin û dezgeha ragihandina Almanya Rojava dihê ronahîkirin.

Isviçre: Piştî ku roja 6'ê Nîsanê rêveçûna direj destpêkir, komeka xilbe ji welatperwerên Kurd li Isviçre avahiya rêya asmanan a Almanya "Lufthansa" vegirtin.

Welatperwerên ku piştgirtina xwe ji bo rêveçûna dirêj a Feyka-Kurdistan duxuyankirin, daxwaza berdana 13 Kurdên li Almanya hatine girtin, kirin. Gelek rojname û şaxên weşanan vê livbaziyê dan naskirin.

Swêd-Gotebourg: Ji bo protestokirina girtina 14 welatperweran li Almanya Rojava, komek ji welatperwerên Kurd, rêya asmanan a Almanya "Lufthansa" vegirtin. Livbazî 2 seetan doma. Welatperwerên Kurd nameyek ji bo hikûmeta Alman, bi reya berpirsiyarên "Lufthansa" şiyandin.

Hinde rêkxistin belavokeka protestokirina dewleta Almanya Rojava anîn der

Bi armanca protestokirina bikaranînên dewleta Alman, di hefteya buhurî de hinde rêkxistin li bajarê Hamburgê, belavokek bi navê **"Azadî ji bo hemû Kurdên hatine girtin"** anîn der. Rêkxistinên ku belavok derxistin, daxwazên xwe bi van dirûşman anîn zimên:

"— Piştgirtên Têkoşîna Rizgariya Netewa Kurdistan giringe bi lez bên berdan!

— Dawayên ku li ser merca 129a dihên birêvebirin giringe bi lez bên rewestandin!

— Giringe dawî bi pîkoliyên li ser piştvanên Têkoşîna Rizgariya Netewa Kurdistan bên!"

Rêkxistinên ku belovek derxistin ev in: Koma Dij-Emperyalîst li Hamburgê, Koma Otonom a Rojhelata Nêzîk li Hamburgê, Kargêriya BWK li Hamburgê, Komela Demokratên Kurdistana Suriye (DSK), Komîta El-Salvadorê, Feyka-Kurdistan, FAU/R, Koma Xortên Azad li Hamburgê, Dostên Gelê Kurd, Eniya Gel (Volksfront) li Hamburgê.

Herweha, Av. Dev-Genç li Hamburgê û VSP (Partiya Sosyalîst) alîkariya xwe ji bo daxwazên jorîn danîn holê.

Yekîtiya Rewşenbîrên Welatparêzên Kurdistan damezrandina xwe bi civînekê pîrozkir

Destpêk rûpela dawî de

2— Derxistina kovarekî bi navê REWŞEN li ser van bingehan: Lêkolîna civakî-dîrokî-torevanî-ramyarî û aborî, nivîstên folklorî û hunerî, tendurustî û bijîşkî, dadmendî û mafdarî, civat-jin û zaro, ziman-wêje û rêziman, nûçeyên ramyarî-civakî ûhw., hevpeyvîn û pêwendiyên bi xwendevan û rewşenbîran re û perwerdekirina wan,

3— Ziman, dîrok û wêje: Derxistina pirtûk û ferhengan, hînkirina zimên bo zarok û mezinan, wergerandina berhemên bi tîpên Erebî û Kirîlî bo tîpên Latînî, xebata bo bêhtir bikaranîna zimanê Kurdî di nav refên tevgera netewî de, xebata bo bêhtir danûstandina nav zaravên Kurdî de bi armanca yekkirina zimanê Kurdî û derxistina etnografî û terîmînolojiya Kurdî, alîkarî bo nivîskarên Kurd bo pêşvebirina xebata wan û xwedî derketina li berhemên wan, hûrkolîn û lêgerîna li ser dîroka Kurdistan, xebatên bo damezrandina yekîtiyeka nivîsevanên Kurd û bi rêya vê yekîtiyê girêdana pêwendiyên bi sazumanên nivîskarên navnetewan re,

4— Tendurustî (canxweşî) û bijîşkî: Komkirina dermanan, dermankirina nexweş û birîndaran, birêvebirina xebatên civandina alîkariyên diravî, xebatên birabirîn û pîşangekirina qirkirinan û derketina li dijî bikaranîna çekên kîmyevî, xebatên ji bona ku bijîşkên Kurd tevlî têkoşîna rizgariya netewî bibin, amadekirina alîkariyên di cih de weke ambulansan,

5— Dadmendî û mafdarî: Nasdana bikaranînên derî mirovahî, hingavtinan û bûyerên dadgehan di cîhanê de û dij derketina wan, ji ber van bikaranînan serî dayina li ba saziyên navnetewî weke ên mafên mirovan ên ku piştgirtina mafên bendiyan dikin ûhw., pêwendiyên bi saziyên navnetewî ên mafdarî û dadîmendî, amadekirina encumanên payketina rewş û kirinên dij mafên mirovan, hevkarî û piştgirtina dîliyan û malbatên wan,

6— Xebatên wergerandinê: Wergerandina nivîsên kovara **Rewşen**, nivîsên nûh li ser Kurd û Kurdistanê, pirtûk û kovaran, amadekirina derfetên perwendekirinê bo komên wergerwan û paçewanan,

7— Perwendekirin û hînkirin: Vekirina kursên bo xebatên yekîtiyê, amadekirina pirtûkên dibistanî û zarokan, pêwendiyên bi sazumanên perwendekirinê ên navnetewan,

8— Çand û huner: Alîkarî bo xebatkarên çandê û hunerê, xebatên wênexanî, şano, govend û piştgirtina perwendeyî bo xebatkarên vê warê de, nivîsandina hunera folkloriya Kurdî.

Civîna pîrozkirina damezrandinê, bi xwendina helbestan ji hêla hozanan, bi xwendina sitranan ji hêla hozan **Xemgîn** û **Sefkan** û leyistina govendê dawî pêhat.

Komita ji Kurdistanê li Frense civînek bo endamên rojnaman çêkir

Komîta ji Kurdistanê li Parîsê civîneka bi xwarin bo endamên rojnaman çêkir.

Civîn roja 23'ê Adarê çebû. Berpirsiyarekî Komîta ji Kurdistanê, endamên rojnaman li ser pêşveçûnên li Kurdistanê û qirkirina li Helepçe bi destê Saddamê faşîst, bi awakî fireh agahdar kir. Berpirsiyar, bersiva pirsên li ser ERNK û PKK da û piştre li ser xebatên Komîtên ji Kurdistanê û pirsên stratejî axifî.

Ev rojnamekar û berpirsiyar beşdarî cîvînê bûn: Milliyet, Liberation, L'Hummanite, L'Evenement, CEDRÎ, Rodyonek li Parîsê, Konsolosiya Bulgarîstanê li Parîsê.

Civîneka rojnaman li Brûksel-Belçîka

Roja 1'ê Nîsanê ERNK civînek bo rojnaman li Brûkselê çêkir. Berpirsiyarekî ERNK li ser pêşveçûnên Têkoşîna Rizgariya Netewa Kurdistan axifî. Endamên rojnaman li ser xebatên sala 1988'ê agahdar kir. Herwusa bala dezgaha ragihandina Ewrupa kişand ser de ku, wê îsal hinde livbazî li dijî saziyên Turustîk li Tirkiyê bên bikaranîn. Ev sazî jî, ê din di nav hedefa şerê rizgariya netewî de ne.

Herwusa li ser pêwendî û hevkariya Almanya Rojava û Tirkiyê axifî. Eşkere kir ku, alîkariyên Almanya bo Tirkiyê wê li dijî Têkoşîna Rizgariya Netewa Kurdistan bên bikaranîn û rawestandina alîkariya bi 580 milyon markên Almanî xwest. Ji Almanya Rojava xwest ku, ê din dev ji bikaranîn derî mirovahî ên li dijî gelê Kurdistan, berde. Daxwaza berdana 13 welatparêzên Kurd jî kir.

Herweha duxuyankir ku, ew bombên jehrê ku li Helepçe bikaranîn, ji hêla Almanya hatine şiyandin bo Saddamê faşîst; bona vê yekê jî dewleta Alman protesto kir.

Komeley Xwêndikaranî Kurdistan li Derewey Welat (AKSA), belavokek li dijî bikaranîn û liva dewleta Almanya Rojava anî der û berdana welatperwerên hatine girtin xwest. Em hinde bir ji belavokê ji Almanî vedigerînîn Kurdî û pêşkêşî xwendevanên xwe dikin.

"Divê gelê Kurd li hemberê pîkoliyên ku bi navê rawestandina terorê dihên bikaranîn, bê parastin û hevgirtin

Gava mirov niha rojnamên Ewrupa ji ber çavan derbasbike, mirov dibîne ku Kurd bo rûdanên kuştinan û terorê berpirsiyar dihên şanîkirin.

Ji dema ku li Swêdê Olof Palme hatiye kuştin heya niha xebatên bênîşe bo reşkirina Kurdan dihên birêvebirin. Herçuqasî tu delîl di destan de tunene jî, gelê Kurd bi tevayî dihê reşkirin.

Ev liv, ji hêla Almanya Rojava jî dihê birêvebirin. Li kêleka xebatên dinê, nûçeyên li ser şerên di navbera Kurdan de derdikevin rojnaman. Tu girêdaneka van nûçeyan bi rastiyan re nîne. Rojnamên Almanya li ser êrîşên Kurdan li ser gundan dinivîsin; weke ku mirov ji wan fahmbike ku, artêşa Tirk tenê ji bo parastina Kurdan ji Kurdan li Kurdistanê ye.

(...)

Tiştê ku rewşa gir û nifrînê derxistiye holê, nîr û pîkoliya ser gelê Kurd e, ku ji dehsalan virde ye, dihê bikaranîn. Lê dîsa jî êrîşên artêşa Tirk li ser gundên Kurdan, kuştina 2000 Kurd li Kurdistana Başur û ji koçberkirin û nefîkirina gelê Kurd, nûçe nayin belavkirin.

Komel û malên Kurdan dihên sehkirin. Gelek Kurd bi rengê terorîstan didin naskirin û digirin. Ev bikaranîn bi destê hikûmeta Alman dihên kirin.

(...)

— Em piştgiriya daxwazên Kurdên ku birçibûnê de ne dikin!

— 12 Kurdên ku li Almanya hatine girtin, divê bên berdan!

— Divê dawî bi reşkirina rêkxistinên Kurdan û pîkoliyan bên!

Frankfurt, 21.3.1988"

Kuştinên rejîma Saddamê faşîst li herderan tên protestokirin

Hollanda-Arnheim: Dawiya meha Adarê de, komek ji jinên Kurd bi navê Yekîtiya Jinên Welatparêzên Kurdistan (YJWK) çû belediya bajarê Arnheim. Qirkirina li bajarê Helepçe hat protestokirin. Daxwaz ji belediya Arnheimê hatin kirin, ku xebatê navnetewan bê kirin.

Jinên welatparêz, piştî ku daxwaz dan nasdan pêde, serekê belediyê di dermafê Têkoşîna Rizgariya Netewa Kurdistan de agahdar kirin.

Belediye Arnheimê duxuyaniyek da der û ji bo xebata navnetewan peyman da. Belediya Arnheim nameyek bo Wezîrê Karên Derveyî, bo Wezîre Kar, bo parlamentoya Hollanda û Xaça Sohr hinart. Herwusa nameyek ji şiyanda Netewên Yekbûyî.

Isviçre-Genf: Dawiya meha Adarê de 30 welatperwerên Kurdistanî, avahiya rêya asmanan a Îraqê li Genf (Cenevre) vegirtin.

Ji ber ku berpirsiyarên avahiyê bangî polêsan kirin, livbazî duvûdirêj bû. Gelek şaxên weşanan hevpeyvîn çêkirin. Radyo û TV livbazî weşandin.

Avusturya-Wîen: Li Wîen (Viyana) xwepêşdanek çêbû. Ji 4 birên Kurdistanê, 400 kes bêşdar bûn. Diruşmên nola: "Bimire Saddam", "Bimire mêtingerî", "Bijî serxwebûn" û "An Kurdistan an neman" hatin bangkirin. Xwepêşdan bi axafên bi zimanên Almanî û Erebî qedî.

Frense-Strasburg: Dora 70 kesên Kurd mitîngek çêkirin. Ji ber ku qirkirina Saddamê faşîst li Kurdistana Başur diket wan rojên "hefteya lehengiyê", mitîng bi ala rengîn û meşalên pêketî hat çêkirin. Saddam bi dijwarî hat protestokirin. Hat duxuyankirin ku, hovitiyên wusa nikarin gelê Kurd birawestînin.

Almanya Rojava-Bonn: Roja 31.3.1988'ê komek bêhtirî ji 60 kesan, tevlî jin, mêr û civanên Kurd ên piştgirên ERNK, avahiya "Hevgirêdana Erebî" li bajarê Bonnê vegirtin. Dewleta Îraqê a devbixwîn protestokirin. Nameyek gihandin berpirsiyarê "Hevgirêdanê" ê ji Tunisê. Bikaranîna jehra kimiya li Helepçe protestokirin. Ji sazumanê hat xwestin ku, Iraq ji "Hevgirêdanê" bê derxistin. Herwusa belavokek bi zimanên Almanî û Erebî li ser qirkirina li Helepçe hat belavkirin. Bêhtirî 50 radyo, rojname û ajans hatin cihê rûdanê. Televizyona SAT-1 jî ev livbazî şanî temaşekarên xwe kir.

Roja 8.4.1988'ê bêhtirî 80 piştgirên ERNK, tevlî jin, zaro û civanan, li pêşiya balyozxana Îraqê xwe civandin û li dijî kirinên wan ên hov û kuştina gelê Kurd bi destê wan rabûn. Bi taybetî jî dengê xwe li dijî bikaranîna çekên kimiya li bajarên Kurdistana Başur, mîna Helepçe, bilindkirin û belavok belavkirin.

Di domana livbaziyê de, xwendevanên Îraqî ên misilman jî xwe li pêşiya balyozxanê civandibûn, lewma em dikarin bêjin ku bêhtirî 200 kesan rejîma Îraqê a faşîst di vê rojê de protestokirin.

Polêsên Alman dora balyozxanê girtibûn û berpirsiyarên Îraqî parastin.

Belçîka-Brûksel: Roja 30. 3. 1988'ê, dilxwazên ERNK li pêşiya avahiya balyozxana Iraqê numayişek çêkirin. Hinde parlamentarên Ewrupa jî hevkariya xwe şanî kirin. Dora 200 welatperwerên Kurd û demokratên Ewrupî beşdar bûn. Armanca livbaziyê, protestokirina rejîma Iraqê bû, ji ber ku jehrên kimyevî li Kurdistana Başur bikaraniye.

Di qada mîtingê de, parlamenterê Ewrupî Jef Ulburghs, axafek çêkir.

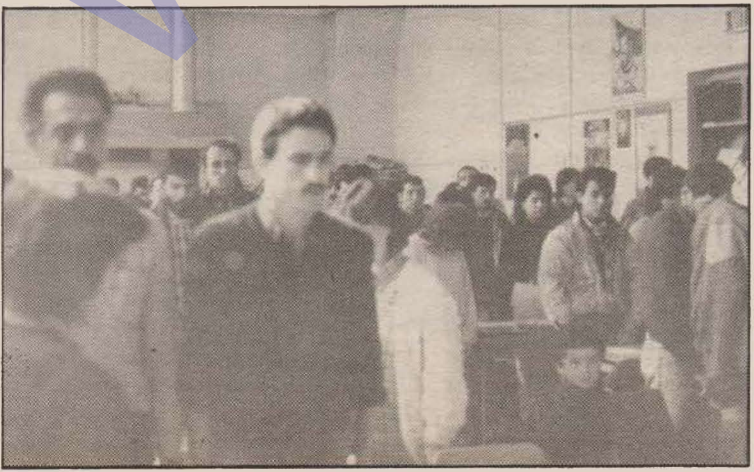
Welatperwerên Kurd, diruşmên nola; "Bijî Kurdistan, bimirin Evren û Saddam", "Bimire kedxwarî, bijî serxwebûn", "Bijî ERNK" bangîn. Biqasî 1 km jî, meşiyan. Bi diruşma; "An Kurdistan an neman" livbazî dawî bû.

Yekîtiya Karkerên Kurdistan (YKKH) li Hollanda komcivîna xwe a nehemîn çêkir

Dawiya meha Adarê de, Yekîtiya Karkerên Kurdistan li Hollanda komcivîna xwe a nehemîn çêkir. Bêhtirî 100 endamên komelê ên welatparêz beşdarî komcivînê bûn.

Komcivîna komelên li bajarên Arnheim, Amsterdam û Denhaag bi hev re hatin çêkirin. Piştî ku silav li şehîdên şoreşên cîhanê û Kurdistanê hatin kirin pêde, bernama rojê ji bo komcivînê hate danîn. Bi nirxandina pêşveçûnên konevanî li cîhanê, Rojhelata Navîn û Kurdistanê, civîn destpêkir. Komcivîn xebatên dema buhurî ji ber çavan derbaskir. Piştî nirxandin û danûstandinan, biryarên nûh ji bo dema pêşde hatin pejirandin. Koma kargêrê ji bo hersê komelan jî, ji nûh ve hate hilbijartin. Bi axafa berpirsiyarekî ERNK, dawî bi komcivînê hat.

Di girtîgeha bajarê Aydinê de Newroz hat pîrozkirin

Roja 21'ê Adarê 1988'ê, dîliyên şer, endamên PKK di girtîgeha bajarê Aydinê de Newroz pîrozkirin. Endamên hinde rêkxistinan jî têkilî pîrozkirinê bûn û mesajên xwe, bi navê rêkxistinên xwe pêşkêş kirin.

Newroz, ji aliyekê jî, ji bo piştgirtina têkoşîna li derve, di zîndanan de hat pîrozkirin. Lê endamên PKK, ji aliyê din, li ser naveroka Newrozê, pêwistiya wê bo gelê me û rihê Newrozê serhildanê, axaf çêkirin.

Newroza ku di zindanê de pîrozbû, di nava girtiyan de, giyana yekîtî, berxwedan û hevkariyê xurtkir.

Bi navê rîkxistinên jêrîn, mesaj ji aliyê girtiyan hatin pêşkêşkirin: THKP-C / Acîlcîler, THKP-C / Sempatîzanên Çayan, TKP (B), THKP-C / Rêya Sêwemîn, KAWA, Dilxwazên SVP.

Girtîgeha nefermî li Amedê bi xwebirçîkirinê dest bi berxwedanê kir

Berxwedan, roja 6'ê Nîsanê destpêkir. Ji 830 girtiyan, 800 girtî têkilî berxwedanê bûne. Piraniya kesên ku dest bi berxwedanê kirine, girtiyên konevanî ne. Girtî bi berxwedana xwe, koçberkirina girtiyên di girtîgeha leşkerî de û nebaşkirina rewşa girtîgehan protesto dikin.

Girtî, daxwazên xwe ên ji 13 bendan, bi belavokekê duxuyankirin. Herwusa dan nasîn ku, heya daxwaz bicih neyin ew wê berxwedana xwe berdewam bikin. Di nav daxwazên girtiyan de, axafa bi zimanê Kurdî, destura axafa bi abukatan re, dirêjkirina dema dîtinê, xwendina pirtûkan-kovaran û rojnaman, guhdarkirina radyo, ji derve anîna xwarinê, kêmkirina hejmara girtiyan di koxuşan de, û başkirina rewşa canxweşiyê hene.

Piraniya girtiyên ku dest bi berxwedanê kirine, endamên PKK ne. Lê girtiyên din jî têkilî berxwedanê bûne.

Ji hêla din, tê diyarî kirin, ku girtiyên PKK ên di girtîgeha leşkerî de, tên koçberkirin. Kom bi kom wanan dişînin bajarên li Rojava Tirkiyê, ên mîna Aydin, Bursa, Meletye, Eskîşehîr, Sînop, Ankara û Ruha. Hinek jî kirine girtîgeha nefermî a bajarê Amedê de. Hejmara girtiyên endamên PKK ên li girtîgeha Eskîşehîrê de, giha 70 kesan.

Weke tê bîran, berî niha bi demekê, girtiyên endamên PKK ên di girtîgeha leşkerî de, berxwedaneka birçîmayinê bilindkiribûn. Piştî 11 rojan û şehîdketina lawê Kurd ên hogir M. Emîn YAVUZ, hinde daxwazên girtiyan hatibûn pejirandin. Ev rûdan bibû nimuneka mezin bo hemû girtiyên di zindanan de. Ji ber van pêşveçûnan, piştî ku rewş hinde nermbû pêde, ê din mêtingerên Tirk destpêkirin ku, girtiyan koçber bikin. Tenha ev bûyer, xweş şanî dike, ka mêtingerên Tirk çuqas xwedî li gotinên xwe derdikevin.

Di girtîgahên Tirkiyê de livbaziyên xwebirçîkirinê û hevkariyê xurttir dibin

Xweragirtina birçîmayinê a di girtîgeha Çanakkale de, kete roja şazdehemîn. Malbatên girtiyan jî, livbaziyên hevkariyê bilinddikin û xwedî li girtiyan derdikevin.

Roja heştemîn a berxwedanê de, malbatên girtiyan dîlekçek dan Meclîsa Tirkiyê û yek jî dan serekwezîriyê. Herwusa serî dan Wezîre Dadîmendiyê. Ji wan pejirandina daxwazên girtiyan xwestin. Girtî, dixwazin ku, bikaribin bi abukatên xwe re biaxifin, neyin koçberkirin, ew jî mafên mîna di girtîgahên din de bistînin û bikaribin bi malbatên xwe re biaxifin. Malbatên girtiyan duxuyan kirin ku, pîkolî li girtiyan tên kirin, avê bi şekir bi wan nayê dayin, daku dev ji berxwedana xwe berdin.

Bilî duxuyaniya Wezîrê Dadîmendiyê, berxwedanîna kincên yekcure û sewkê berdewam dike.

Berxwedana li girtîgeha Sînopê jî, dizî tê hîştin. Rojname li dermafê vê berxwedanê nanivisînin. Lê dîsa jî dezgeha ragihandinê haydarî rewşê dibe. Piştî ku hat bihîstin, girtiyê ku bi navê Salih Sezgîn, bo protestokirina pîkoliyan serî daye xwekuştinê, malbatên girtiyan xwe bi lez livandin û dezgeha regihandinê haydar kirin.

Berxwedana girtiyên di girtîgeha Adana de, ku 10'ê Adarê destpêkiribû, berdewam dike. Daxwazên girtiyan evin: Axafa bi abukatan re, dirêjkirina dema dîtinê, dayina radyo û teypan, rakirina sansura li ser kovaran, dayina weşanên nehatine qedexekirin, başkirina rewşa canxweşî û xwarinê.

Malbatên girtiyan jî, roja 1'ê Nîsanê di avahiya partiya SHP de dest bi berxwedana xwebirçîhiştinê kirin. Hejmara ên ku livbazî didomînin, 15 kese. Malbat, daxwazên xwe gihandin hikûmetê û Wezîrê Dadimendiyê, lê hîn bersiva xwe negirtine. Weke nûçen gihan me, malbat dixwazin livbaziya xwe heya ku daxwaz bicih bên, bidomînin.

Şoreşgerên endamên Dev-Sol di dadgahê de hingavtinan protestokirin

Di dema pirsyariya dawa bi 1203 kesan de, ku li dermafê 580 ji wan daxwaza bidarvekirinê tê xwestin, şoreşgerê bi navê Sabrî Temel axifî û di dilekçekê de, ku da dadgahê wusa got: *'Hikûmeta Tirk, giringe peymana li dermafê hingavtinan ku 21 dewletê îmze kiriye, bipejirîne. Di dema 12'ê Êlûnê de, karakol û navendên polêsan û girtîgah, bûn merkezên hingavtin û lêdanan. Tu savcî û dadger, nikare bêje ku, hingavtin nehatiye kirin.''*

Di dilekçeka dinê de, ku hemû girtiyan îmzekiribû, dawa li dermafê binbaşî Muzaffer Akkaya hate vekirin.

Peyam û mizgîniya PKK! —2

Carina behsa tiştên ne li ser bingeh û esas dihê kirin, welê dibêjin: "Gur ket nav!" Vêca neha, li gor babeta vê nivîsarê ne cih û dema behsa tiştên weha hûrik û mûrik e! Me birê yekê de behsa Mihemmed û têkoşîna peyama wî kiribû û me gotibû: Kirin û kêferata wan nen û cuhela, şîna astengbûnê (qudreta mani'bûnê) di xwe de ne dît. Têkoşîna daw û doza peyamberiya Mihemmed her çû berfireh bû.

Divê em behsa ew serîhildana dîrokî û ji bîran neketî, berxwedan û serîhilanîna KAWA'yê hesinger, ku li dora sala 900'î berî zayina Îsa çê bûbû, behsa wî jî bikin, qiymet, qedr û nirxa vê berxwedanê herdem li jor bigirin. Serîhilanîna Kawa wisa bêhempa bû ku, di wê dema ewqas kevin de, dawiya zilmeke bêsînor anî û hem jî serîhilanîneka wisa girîng û berfireh bû, ku bi serokatiya gelê Kurd, serî li pêşengiyeke wisa mazin û berfireh kişand, ku hemû gelên mezopotamiyayî girt binê baskên xwe.

Ma hûn nabînin îro gelê Kurd bi pêşengiya PKK, eynî di wê riya Kawa'yê hesinger de diçe? PKK ne tenê li dû rizgariya gelê Kurd e her weha PKK li dû, ji barbarên tirkên tûranîstî, ji Dehakên hemdemî, ji tirkan, rizgar kirina hemû gelên rojhilata navînî ye. Dewlet û dolîwgeriya komara Tirkiyê tehdîd û gefdayineke mazin e ji bo gelên li navçe. Dîrok (carina, dîrok dikare dubare bibe!) dubare dibe, tekerrur dibe. Erk û wezîfeya Kawa'ye Kurd çi bû? Pêşengiya gelên rojhilata navîn bû. Erka PKK jî îro bi serokatiya gelê Kurd, pêşengiya gelên rojhilata navînî ye. Bila çavên me yên girtî vebin! Di vê doz û dawaya esîl û binirx de, roja îlan û beyan bûna PKK, garantiya nêzîkbûna pêşengî û serfiraziya gelê kurd e. Ev doz êdî têk naçe! Wekî ku şehîdê doza proletariya û Kurdistanê Kemal PÎR gotibû: **"Di şexsê vê rêxistinê de, serkeftin û serfirazî xuya ye, di vê tevgerê de serkeftinê dibînim!"**

Ma li ser ruyê erdê, li kîjan derê, doz û dawaya berxwedaneke heq û rast li ber kêferatên dijmin têkçûye? Hîç li dereki jî! Loma bawerî û îmana me birastî û heqiyê heye. Ev baweriya me ne wala ye.

Welatparêzî û azadî

Bila nav û dengê gotinên "teslîmiyet" û "îxanetê", di ziman û vêjeya Kurdî de tunebe! Lê mixabin ew bi xwe di nav gelê me de hebûye û jiyaye. Loma ye ku îro hîna em heta vê demê jî, bi kar û barên rizgariyê ve mijûl in.

Ji bo xwastina azadî ji îxanetê re, bersiva ustazê şoreşa sosyalîzmê LENÎN ev e: *"Em mîna grûbeke yekbûyî, di riyeke zor û dijwar de bi destên hev jidandî girtî, diherin. Em ji çar alî, ji hêla dijmin ve hatine girtin û di binê wê agirê de, me bê rawestin pêşveçûn divê. Em bi biryareke bi serbestî pejirandî, ku ji bo amanca şer kirina li hember dijmin girtine... û ji bo ku em, hîna ji destpêkê ve xwe yek grûbekî serê xwe hiştine... û ji bo ku em di şûna hilbijartina riya li hev hatinê, riya têkoşînê hilbijartine... bi armanca NE ketina nav ew avavêka (bataklik) nêzîkê me, ku ew kesên ku me tawanbar dikin tê de ne... loma em bûne yek. Lê belê neha hindek mirovên li nav me weha dest bi qîrînê kirine: Werin em têkevin nav avavêkê! Lê dema ku em dest bi lomeyan dikin, wê gavê bersiva wan ev e: Hûn çi mirovên paşdemayî ne. Hûn ji keysnedana ji bo azadiya bang kirina me ya we, ser riyeke êdî rast fedî nakin? Erê Mîrzeno! Ne tenê bangkirina we ya me, di çûyina we ya her derî de, heta çûyina we ya nav avavêkê jî, hûn serbest û azad in. ji xwe li gor me, ciyê we yê rastî avavêk e, ji b çûyina we ya wê derê em amade ne, ku çi ji destên me bihê û biqede, em dê alîkariya we jî bikin. Bes ku hûn dev ji me bigerin, destên me berdin. Li ustiyên me ne gerin û ew gotina mazin, gotina azadiyê ne herimînin, çûmku em jî bi çûyina xwe ya her derî 'azad' in; lê belê ne çûyina nav avavêkê, lê li hember şer kirina kesên ku ruyên xwe jî ber avavêkê zîvirandine, şer kirina li hember wan jî, azad in em!"* (Çi Divêt Bihêt Kirin? 1902)

Lenîn ev 86 sal berê bû ku ji yên ku ji îxanetê re azadî dixwastin, ji wan re welê gotibû.

Serfermandarê şoreşa Kurdistanê Serok Abdullah OCALAN, di axefeka xwe ya li ser welatparêziyê weha dibêje: *"... Welatparêzî bi naveroka xwe ev e ku, bi rastî divê mirov bi hêsanî ji welatê xwe ne qete, gelê mirov her çiqas paşdemayî be jî, hewla şoreşger kirina wî bide —ku neha em behs û kada welatparêziya şoreşgerî dikin—, mirov xwedî li çiya û kevir û berê xwe derketinê, gihaştina hêwa û ava xwe erk û wezîfeyeke pîroz bibîne û gihaştina bi wan jî, mîna armancekî pêdivî bibîne; mirov divê bizanibe ku, zanava û huviyeta mirovayetiyê, riya beşdarbûna nav mirovayetiyê, yan jî riya beşdarbûna nav serdema navneteweyî, ji welatparêziyê derbas dibe û divê mirov vê yekê mîna têkoşînekî bibîne, divê mirov bizanibe, ku dev jê berdana welatê xwe, dev jê berdana hilberîn û vekêşana (üretim) nirxan, di bingeh de, bi şêweyeke girîng dev jê berdana rastiya civatî pêş dide, ku ev jî nîşana paşverûbûnê, alet û pergalbûna her babet paşdemayînî ye, ku divê mirov bizanibe ku ev di manaya xwe wenda kirin de ye û her weha naveroka welatparêziyê li hember vê yekê rawestin e..."*

Serfermandarê şoreşa Kurdistanê, Evdillahê Tolehildêr-Abdullah OCALAN, her weha li ser welatparêziyê welê berdewam dike: *"Hindek ji xelkên Ermeniyên ku dizîvirin dihên welat û gundê ku lê bûnê, li wir kulmak ji axa welat û gundê xwe dikin nav destmalekê û bi xwe re heta Amerîkayê dibin. Gel û xelkên ku ji welatê xwe derketine, hatina wan ya ser qad û xakê welatê xwe awanî ye. Lê belê gava yên me diherin ser qad û axa xwe, hindekî ji wan wisa dinirxînin ku tu dibêjî qey hatine nav zibilxaneyê. Divê mirov ber bi vê yekê ke ve!"*

Neha em, li gor dûrîşmeyên Peyam û Mizginiya PKK, dîsa berdewama ked û behsa pirsên îdeolojîkî û polîtîkaya vê dema nûjen bikin: Lê belê, li hêla dinê, li gor şaşî û mecnûnî û xetayên ku ev Ebû Leheb, Bekoewan û pîsik tê de ne, bi wan, mirov dikare rota û xêza riya şaş, bi şêweyeke aşkere diyar bike û nîşanî dinyayê bide, ku kesên dinê jî ne kevin nav wê bêdadiyê! Loma li hêlekî kad û rexne kirina wan bi fayde û sûd e. Yanê rastiyê vaca kirin û bi şaş û bi xeta lanse û beyan kirina wan, li hêlekê dizîvire li nav dev û çavên wan diqelibe. Ma kî dikare xwe li ber rastiya royê bigire û royê veşêre? Ma kî dikare xwe ji rastiyê bade? Ro nayête veşartin. Ro bi seyandinê nayête reş kirin.

Eger xwendevanên vê nivîsê aciz ne bin, li gor aşkere kirina şaşî û mecnûniya wan perîşanan, divê em çend teşhîrên dinê jî bikin û paşê gurê birçî têkin nav, ku êdî em devê xwe bi navên wan yên gemmar ne lewitînin.

Dema PKK îlan bû, di payiza sala 1978'an de, wê gavê ev Bekoewan bi zimaneke bi jahr, dest bi antî-propagandayeka "îdeolojîkî" kirin. Navê vê yekê jî "îdeolojîk propaganda" bû. KUK'çiyên bazirgan, ji qada xwe ya jorîn, bi tirsa teng bûna bazara eroîn û fêlbaziyê, bi ew tirkiya xwe yên nêr weha vedirêşiyan: "Şimdi PKK Marksist-Leninist anlamda bir parti değildir haaa!" Lê dîrok! We mamostatiya dîrokê ji bîr ve kiribû ne! Dîrok rê da, ku kî li gora Marksîzmê û Lenînîzmê jiyanê bi rêxistin kir û li gora vê zanistî û ilma berz, di manaya Marksperestî û Lenînperestiyê de, berxwedanê li dar xist û **Marksperest û Lenînperestê xwerû û pêtî bû.** Ma qey îro ev ne diyar e? Û li hêla dinê jî diyar e ku hûn mîna li bin guhê kaşekî ketî, li gor berjewendî û menfeetên xwe yên şexsî çar hezar parçe bûyî, li ber dîrokê rûreş mane. Dîrok!!! Tu wan ne bexişînî ha!!! Ji xwe ew, yanê dîrok hîç kesekî jî nabexişîne, li kesî nabûhure û efû nake!

Di bihara 1980'an de jî li dû qûna berpirsiyarên burjiwaziya xurde "DDKD" û "Özgürlük Yolu", we (KUK) Kurdistanê kir dojeha şerê biratiyê, we bi vê kirinên xwe gulleyeke sor berda hêviya gelê me yê perîşan. Hew hêviyekî wan mabû û we bi wê jî leyîst. Lê hêviya gelê me dîsa jî ne mir û ew hew dimire, heta PKK hebe. Dema, mirovên dilşewat û welatperwer dawaya rawestandina wî şerî dikirin, we ji wan re çi digot? "Îro hedef ev e"! We, "bi hîs û heyecana berpirsiyariya dawayeke mazin û giran", welê digot. Baş e, we çima wan pêwîstî û pêdiviyên berpirsiyariya xwe ya mazin ne hanîn cih? We çima jiyanê, yanê berxwedanê bi rê nexist û li dar nexist? Hûn çima ne bûn ew "Marksist-Leninist anlamda parti" ku we dixwast, ha? Ka bersiv? Lê em bersiv bidin: Tawan û sûcê wan kirinan gelekî giran in. Bi zanebûn yan jî bi nezanî, heta qirikê hûn ketine nav avavekê û hûn ji nav wê jî dernakevin. Eger miroveke sempatîzan van tiştana bikira cihê bû. Tawan û sûcê wî mirovê sempatîzan wekî sûc û tawanê mirovên berpirsiyarên ku qeder û çarenûsa gel girtibûn destên xwe, tawan û sûcê wan ne wek hev e. Hûn, ku we li ser qeder û çarenûsa gel leyîst, ku îro jî destê we vala ye û tişt di destê we de tuneye, hûn tawanbarên herî giran in li ber qad û hizûra gelê me. Li ber televizyonên 10-kanal û videoyên li Awrûpa, di nav hemam û ava germa li Awrûpa, li otomobîl û li ser telefonên li Awrûpa ne bêjin "sûcê xelkê bû"! Ne bêjin "bi wî xelkî şoreş ne dibû"! Ne bêjin "Halksız devrim çılgınlığı"! û dawiya dawî, ew "şoreşgerên profesyonelên ku ji bo şoreşê 24 saetên xwe didan", îroj li malên xwe yên gem rûniştî, mîna miroveke normal heqê jiyana bi sikûnet ne xwazin!!! Heqê we nîne! Ka ew mirovên pêşengê ku dê partiya proletarya ji bo me îdare bikirana? Ka ew mirovên pêşengê ku dê serokatiya şerê neteweyaiya Kurdistanê ji bo me bikirana?

Eger hûn mirovine normal bûyana, dê kesî van pirsên giran ji we nekiraya! We çima erk û wezîfeyên xwe ne hanîn cîh??? Welle heta hûn ne hêne ser riya rast xelk dev ji we bernade! "Ji kê dera zerarê bizivirî ew kar e, ne zirar e" dihê gotin.

—Şiyarbin da welat ronahiyeke rengîn, serfermandar APO ye ev!
—Binihêrin wa ye hilhat şeveqeke sor, fereca xêrê, PKK ye ev!
—Silav ji pêşenga şoreşa Karker û xebatkarên bindest ji PKK re!
—Silav silav silav ji tolehildêr û têkoşerê gelê bindest PKK re!

—Lêxe gerîlla lêxe, Kurdistanê ave ke!
—Lêxe pêşmerge lêxe, Kurdistanê rizgar ke!

—Bimrî reformîzm!
—Bijî serxwebûnperestî!

Bavê Barzan
Nîsan 1988

Hatin

Kurdox

Wane, wane hatin,
Pêşmergên me hatin,
Derbûn ji kaş û çiyan
Keç û xortên Kurdistan,
Hatin, hatin, hatin.

Wane, wane gihîştin.
Egîdên me gihîştin
Bokeyên Kurdistan in,
Bêtirs in, qehreman in,
Gihîştin, gihîştin, gihîştin.

Birevin, bibezin,
Lez bikin, zû herin,
Xilas bikin canên xwe,
Ey hûn, leşkerên Tirkan,
Herin, herin, herin.

Wane, wane leşker,
Caşik, bekçî, noker
Çekên xwe avêtin, çûn,
Bo me têye serxwebûn,
Têye, têye, têye.

Wanê, wane hatin,
Alên rengîn hatin,
Ew hêzên rizgariyê
Li gel hilatin, hatin,
Hatin, hatin, hatin.

Xort û keçên Kurdan
Li bajar û gundan
Bigirin pişta şoreşê,
Dawî bidin şevreşê,
Dawî, dawî, dawî.

Wane, wane hatin,
Pêşmergên me hatin,
Derbûn ji kaş û çiyan
Keç û xortên Kurdistan
Hatin, hatin, hatin.

Serxwebûn ya me ye!

Kurdox

Ya me ye, ya me ye,
Serxwebûn ya me ye,
Jiyan li pêş me ye,
Bo me ye jiyan:
Gelê Kurdistan!

Şoreş e, şoreş e,
Têkoşer dimeşe,
Li welat ronahî,
Şev êdî ne reş e:
Serxwebûn li pêş!

Neyar, ey neyaro!
Ey neyarê Kurdan,
Ne xîret, ne wujdan,
Ta kengê j' te re?
Mirin ya te ye!

Mizgîn e, mizgîn e,
Pêşmergan bibîne
Li Dêrsim û Amed,
Hekarî û Mêrdînê
Digerin artêş.

Kurd hemû bira ne,
Welat Kurdistan e,
Bêje xwefiroşan:
Vegerin li Kurdan,
Berî bibe dereng!

Ya me ye, ya me ye,
Serxwebûn ya me ye,
Bo me ne rojên tên,
Bo me ye jiyan:
Gelê Kurdistan!

BUHARE LÎ BOTANÊ

X. Xemgîn / 1.1.1988

Bese xwe karke banede awirên çavan
Va tu pir hêja û delalî xudana navan
Sor û rengîn mêşeye wek xemlêd ber avan
Agir û pête te berda ciger û navan

Tu xwe dixemlînî bi lewendî bi şana evıne
Sorke sor-rengîn xwe veke xala bixemlîne
Bisk û kezî reşmarin li ser milan bihejîne
Cîhan tev guhdare tu deng û sewit zelalîne

Wan rûyên sor-golî geşke di hêviya Gulanê
Xwe bixemlîn gerdan berde bi ser singê Botanê
Têhna dengê te belavbû li mêla cîhanê
Sema û şahî dilxweşiya Kurdistanê

Di warê Botan jîn û buhar baxê te rengîn
Soz û biryar me daye te yekcar bi evîn
Şewq û nûra te di Botanê de bo me xemrevîn
Axîn û nalîn dikêşim gorî te be Xemgîn

Xwe bikin yek!

Rojekê ez ji kar hatim. Pir westiyabûm. Min xwest ez avekê li ruyê xwe kim. Toza solê xwe pak bikim. Bêhna govda xwe xweş bikim. Carek min dît dayika zarokan bangî min kir û got:

"Yek dixwaze bi te re biaxife."

Ez bi lez çûm ber telîfonê û min got:

"Roj baş!.."

N. li ber telîfonê bû. Mirovê hêja, ji min re çîroka gelê xwe pir hewal da û da xuyakirin. Gote min:

"Em hêvîdarin komeleka bi navê Zerduştiyan amadekin."

Mirovê pîr zanabû, ku çawa bîr û baweriya xwe şîroveke.

Min gotê:

"Hevalê birêz! Ma ne bese! Rêk û newalên tevgeran di Kurdistanê de. Ma hewceye em şaxnan din ji rêka azadiya Kurdistan re vekin. Ez ne bi van bîr û baweriyan re me. Tu dibînî çawa xebata welêt pêşve diçe. Divê em mejî û kanebûna xwe hergavê ji bo azadbûna Kurdistanê re bînin cih, ku gelê Kurd **Meşa azadiyê û Serxwebûnê** di yek rêkê de berdewamke, ji bo zû bigihe armanca xwe."

Ji ber ku ez bi xwe jî Zerdeştî me, Yezdanî me, min gelek rexne û şor li ser tevgera serxwebûnê bihîstiye. Lê ez ne tevizîm û hergavê ez di civatê de, ji wan re diaxifim. Min beyan kiriye ku, dest pir bin şiva malê jî wê şorbe an jî bê çêj (tehim) bimîne. Û min gotinên bavên xwe ji wan civatan re vegerandine.

"Dema ku şoreşa Berzanî xurt bû, di dawiya sala 60'an de, şêxê ola Êzîdiyan xwest alîkariya min bike û komeka Yezdanan li gundê me sazbike", bavê min gote min. Dure wusa gote min:

"Kurê min! Tu vî karî bikî çewte û lekeyek li pêşengê partîzanan e. Emê bibin sedema belavkirina gelê Kurd tevî û nabe sedemek ji sedemên rizgariyê. Bila carekî din destlatê teres bi mejiyê me nekene û me ji hev dûr nexîne."

Ez dixwazim di vê barê de buyerekê bidim nasdan:

Rojekê ji rojan, Tirkek naturiya (nobet) rezekî dikir. Sê xortên Kurd, heryek ji olekî dost û hevalên hevbûn. Xwe kirin yek û xwe berdan nav rez, ji bona ku têr hêjîr û tirî ji bo xwe kombikin.

Hersê hevalên dilsoz, yek Filleh, yek Êzîdî û yek jî Misilman, bi hevre wek lehengan xwe di ser sinca rez re avêtin û ketin nav rezî. Destên xwe di rêjî tirî û hêjîran kirin. Naturê Tirk ew dîtin û naskirin. Di wê gavê de, dibare û lîsk di mejiyê wî de xwe girtin.

Ev hersê heval, bi hevre wek biran bûn. Tucaran tiştên olî bi hevre nediaxiftin, ji bo avîntiya hevaltiye.

Dema wan destmal û tûrkên xwe tijî tirî û hêjîr kirin û amada xwe kirin ku herin, ê Tirk derkete pêşiya wan û got:

"Al-selamin aleykum!"

Hersêkan lê vegerand:

"Aleykum al—selam!"

"We têra xwe tirî û hêjîr berhev kirin?"

"Erê..."

"Xem niye."

Naturî Tirk deng li ên Misilman û Filleh kir, ku bi wan re çend gotinan bike, bê xortê zerdeştî.

Herdû ber bi naturê Tirk çûn û bi hevre kirin pise-pis. Ê Tirk gote wan:

"Ma çiqas hun bê mejî ne! Hele em gişt xwedan kitêbin, lê ev şeytan bi we re çi dike."

Û çend ayet ji Quranê û Încîlê anîn, xwendin. Hêrsa herdukan keland. Bi lez û bi hêrsê li ê Zerdeştî hatin hev. Bi kulm û pihînan lawkê Zerdeştî kuştin. Laş danîn ber sincê.

Bi hevre hindek meşîn. Ê Tirk deng li ê Îslam kir û bi tenê bi wî re axifî, gotê:

"Malê me xirab bibe! Em çika nezan in. Hele guhê xwe bidê, ka Quran dibê çê? Filleh gişt gawir in. Bi Mihemed û pêxemberiya wî bawer nakin. Îsa dikin lawê xwedê.. Lê xwedê di Quranê de gotiye: 'Ez yekim, ne bavim, ne dêyim, ne min law hene, ne hevalim, ne ji min kes dibe û nejî çêdibe, yekim, tenê li vê cihanê me."

Kurdê dilpak germbû, kelî, xwîn di damarên wî de bû agir. Li çavên ê Tirk nêrî û got:

"Gotina te ye birayê Îslam! Pêxember gotiye, Îslam birayê Îslame, xwînê Îslam li Îslêm qedexe ye (heram e)."

Mirovê Tirk û ê Îslam xwe kirin yek. Mirovê Filleh jî dan ber kulm û zillehan, ta ew kuştin. Laşê wî jî danîn kêleka rê.

Piştî demeka kin re, ê Tirk li ê Kurd nihêrî û bi çavekî sor, tijî xwîn gotê:

Kurdê bê mejî! Ma tu ê niha ji ber min ku de herî. Vaye min bi hesanî tu kirî xefikê."

Ê Tirk hate Kurdê ku bi tenê mabû. Da ber qamçiyan, ta rewanên wî dev ji govdê wî berda. Laşê wî kişand kendalekî û bi devkenî çû mala xwe.

Gelî birayên Kurd!

Me dît çawa zordarê teres bi fen û dibare xwe ji wan sê mirovan azadkir. Û bi çi rengî heyfa xwe rakir. Dê bese ê din, em tehnan û lekan li hev bibînin, em ji xwe re bi hev bikenin. Gelê me heya niha bê şivan bû. Gur û cinehweran xwîna gelê me dimijand. Herkesek dizane ku, pezê bê şivan tim û tim belavdibe û nayê ser hev. Dê em xwe komkin, destyekbin. Ola me, êla me, namus û şerefa me bi rizgariya Kurdistan ve girêdayîye. Mehêlin ku, dîsa zordarê Tirk ê bê mers, bi fen û dibaran werê me.

Kurd gişt birabûn û wê bira bimînin. Tenê ala Kurdistan, wê li ser her qencê walêt, bi bayê hênik xwe li bake, wê here û were bi delalî...

Cotkar

Neqşê xirabkirina Kurdistana Jêrîn (Başur)

Rejîma Îraqê jî, weke her rejîmeka regezperest (nijadperest) gelek hewl daye ji bo wêrankirina Kurdistanê û ji bo tunekirina Kurdan. Bi kurtî, evên jêrîn reştirîn xalekin:

Wêrankirina heremên li tixub

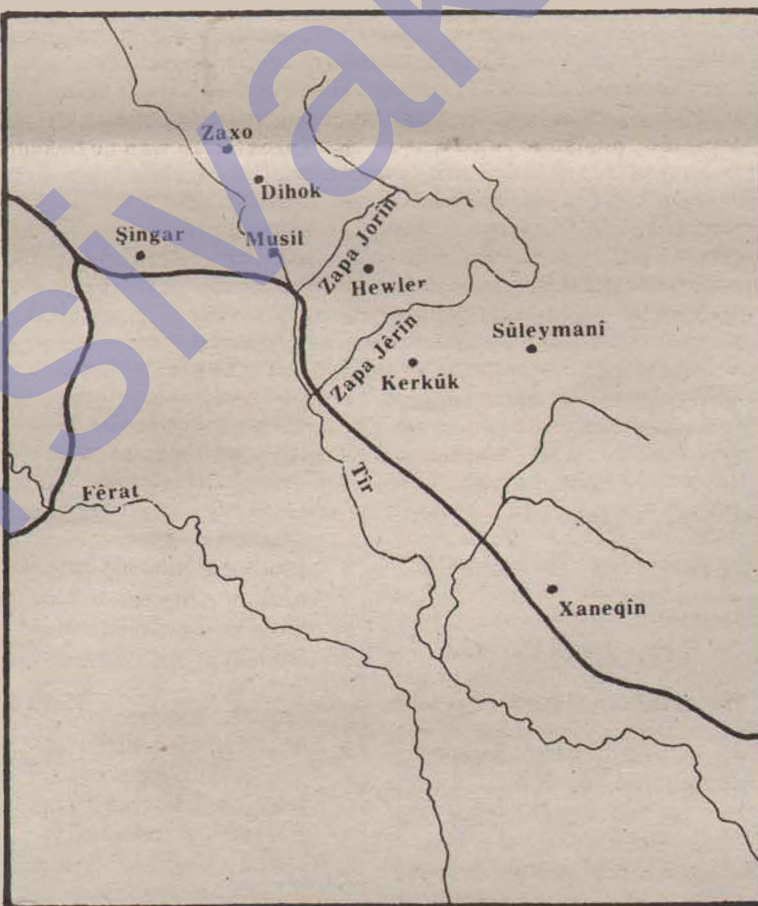
Sala 1976'ê de, rejîma Îraqê zagoneka (qanuneka) nûh bo erdê Kurdistana Jêrîn derxist. (Zagona hejmar 90, sala 1976, a herema fermandariya otonomî.) Bi vê zagona nûh, milkiyeta hemû erdên werzkarî li Kurdistana Jêrîn, milkiyeta dewleta Îraqê hate nivîsandin. Xudanên erdan, kirine karker û werzkarên erdê dewletê. Xudanên erdan dikarin di van erdan de karbikin, belê ên wan nîne. Heke bixwazin bifiroşin, dikarin tenha dar û bar bifiroşin (ne erdan). Bi vê zagonê, rejîma Îraqê, ji erdên Kurdistana Jêrîn ji sedan 99, kire erdê dewletê. Vêca bixwe, rêk jê re vekir ji bo kirina vê ziyanê, ewa ku wêrankirina herema tixuban.

Sala 1977'ê de, rejîma Îraqê dest avête xalîkirina herema tixub li gundan. (Bi kuranî 15-20 km. ber bi nava Îraqê û bi dirêjahî jî tixubên beyna Îraqê û Îranê, Îraqê û Tirkiyê.) Encam bû wêrankirina 1800 gund, sotina bax û bîstanan û cengelan. Rejimê ev kare kir, ji ber jêkbirina Kurdistanê û kêşana Kurdên dur, bixwe bin kontrola xwe.

Xweyîcihên vê heremê, xirabtir ji mişextên cengî û biyanî, li çend cihan hatin komkirin. Bêkar runiştin, li bilî çend karên rêncberî û xizmetî. Rejîmê, bindestkên xwe berdaye nav Kurdan, ji bo xirabkirina bîr û baweriyên wan. Heya ku, toreyên wan gundan hemû di heremê de xirab kirine. Firokên rejîmê, ji sibê heya êvarî li hindavên heremê difirin. Xwe amade dikin, bo kuştina her giyandarekî ku peyda bibê, ji ber ku peydabûna her giyandarekî, li hemû heremê gûneheka gelek mezine. Li nezera zagonzanên rejîma Îraqê. Û ji bilî kuştina giyandarî, tu rêka din nabîne!

Birina hemû xweyîcihên heremekê ji cihên wan û bi zor mişexte kirina wan, karekî pir regezperestiye. Ji bo mafên hemû mirovan, dijminahiyeka gelek mezine. Ji ber ku, vebestina mirovî bi cihê mirove, ne tenha erde. hinde tiştên din jî hene, ku ne kêmtirin ji erdî, weke: Fêlbûna cihê bav û bapîran, av û hewa, rêbaza mirovan, wuşê asmanî, rewş û rengê cil û bergan. Ev tişt hemû pêkvetên, û dibine sedema bestina mirovî bi erdî ve.

Karên wusa zor yêp, di dama Şah Ebbasê Sefaviyan de li Îranê, di qurna 17'an de jî li serê Kurdan hatin. Nêzîkî nîvmilyon Kurd, bi zor ji Kurdistana Rojhelat rakirin û mişexte (koçber) kirin. Û bi zorê jî xweyîcih kirin, li rojhelata Îranê. Kemal Atatûrk jî, her li du dewsa Ebbasiyên Sefavî, çû wî jî penahiyeka mezin ji erdê Kurdistana Jorîn (Bakur), Kurdan xalîkir û ji Kurdistanê durxist. Niha jî Seddam Tîkrîtî diçe ser dewsa van herdûwan. Wî jî divê, penahiyeka mezin ji erdê Kurdistana Jêrîn birêbixe.

Hejmara regezperestî

Sala 1977'ê de rejîma Îraqê hejmareka zagonî derxist, ku belkî hejmarên wusa kêm li dinyayê hebin. Ev hejmara zagonî, pir bi armancên regezperestiye. Ji ber ku, di demeka dirêj de, wê bibe sedema birîna gelek Kurdan ji Kurdistanê. Ev hejmara zagonî li ser van bingehên jêrîn, hatiye danîn:

1— Netewayetî: Rejîma Îraqê, dûr ji hemû zanîn û têgihêştinê, nîşaneka nûh bo netewayetiyê danî. Di zanîna wan de, Kurd tenha ew mirovên misilman in, ewên cil û bergên Kurdî li xwe dikin û xweyîcihên heremekê ne, ku behra pirtir ji xweyîcihan Kurd bin.

Bi vê nasdana nûh, ku rejîma Îraqê Kurdan pê dide nasdan, gelek Kurdên herema Şingar, dewr û berên Musil, Deşta Heblerê, Kerkûk, Xaneqîn û hemû Mendelî, di hejmara Îraqê de, Ereb hatine hisabkirin. Ji ber ku, cil û bergên wan Kurdan, ne weke cil û bergên Kurdan in, ên ku li jorî û rojhelata Kurdistana Jêrîn dijin. Herwusa, Êzîdî û Filleh Kurd hatin hisabkirin, ji hêla Ereban. Ji ber ku, ol û baweriya wan ne îslam e. Ev kar, dibe sedema nenaskirina gelek Kurdan bi Kurdîtî û birîna heremên mezin ji Kurdistana Jêrîn.

Rewş û rengên cil û bergan, weke naturê cihî ye û bi durî û nêzîkî, têkiliya vê digel milletên biyanî nîne û ji binî pêvendiya vê digel netewayetiyê nîne.

2- Ol û bawerî: Li nav wê neqşê coxrafî de, ewê di pêjna Iraq de, ev ol hene: Misilman, Filleh, Êzîdî û kêmaniyên din.

Ji hela rejîma Îraqê, tenha du ol bi fermî (mirî) hatine naskirin; Misilman û Filleh. Ji ber ku, olzanên rejîma Îraqê bi rengeka nûh Misilmanan didin nasîn, wusa; "Herkesê olê wî ne Filleh be, ew Misilman e." Bi vê çendê, Êzîdî, Sabie û hemû kêmatiyên din digel Misilmanan hatine hejmartin. Heya ku, di kartên taybetiyên wan de jî, Misilman nivîstine. Bi vî awahî, hejmara Misilmanan li Îraqê ji sedî 5 hate zêdekirin.

Ol û bawerî, tu pêwendî bi vê netewayetiyê nîne. Gelek millet hene ku, pirtir ol an bawerî di nav wan de hene, belê yek millet û yek netew in.

Rejîma Îraqê, wan Kurdên Kurdistana Jêrîn, ku cil û bergên wan ne cil û bergên Kurdî ne an olê wan ne Îslam e, Ereb hisabdike. Û ji Kurdistana Jêrîn, wanan diveqetîne.

Xweyîcihkirina Ereban li Kurdistana Jêrîn

Di sala 1977'ê de, rejîma Iraqê hewleka pir bi hêz da xwe, ji bo xweyîcihkirina Ereban li hemû jêrê Kurdistana Jêrîn û bi taybetî jî li wan heremên Kurdên xweyîcih, ku Ereb lê hatine hisabkirin.

Bi hiceta ku erdê dewletê ye, rejimê gelek erd ji Kurdên xweyîcih bi zor û kotekê sitandibû. Gundên nûh li van derdoran avakiribû. Hemû esbabên rihetiyê di van gundan de hene, tewanayên aborî û werzkarî amadekirine û Ereban xweyîcihê van hereman kirine. Herwusa, dîsa hemû tewanan dane Ereban, ku xweyîcih bibin, li hemû bajarên Kurdistana Jêrîn. Bi taybetî jî li Kerkuk û Xanaqîn, da ji Kurdîtiya xwe bikevin. Encama vê xweyîcihkirinê, Ereban kirine bo şatî li pirtir ji 30.000 km^2 ji erdê Kurdistana Jêrîn.

N. Ahmed

BERXWEDAN

HER TİŞT Jİ BO ENİYA RİZGARİYA NETEWA KURDİSTAN

ŞERÊ ME Ê GEL DI KOÇBEREKA NÛH DE

Di pozberiyên li Mistbînê de 195 serbazên komando, 45 serbazên hêzên taybetî hatin kuştin û 3 balafir hatin xistin

Roja 1'ê Nîsanê di navbera navçên Mistbîn û Midyadê de, li çiyayên dora gundên Qartmîn, Bamile û Derpu, şerekî mezin di navbera hêzên ARGK û yekîtiyên dijmin de derket.

Şerê rizgariya netewî ku ji 4 salan vir de ye bê betlanî didome, giha koçbereka dîrokî a nûh. Şerê me ê ku bi hilpişkîna Newroza 1988'ê di mehên biharê de tundebû, hînkarên hogirî û keleşiyê ên nûh diafirîne û berdewamdike. Bilî hemû keftûlaftên mêtingeriya faşîst û xebatên rizgarkirina xwe ji vê rewşa tengezar, agirê azadiya ku li çiyayên me pêketiye xwe belavî seranserê Kurdistanê dike û roj pay rojê mezintir û bilindtir dibe.

Niha li Kurdistanê roj nîne ku şer nebe; pozberî dernekevin. Di navbera artêşa mêtingera faşîst û yekîtiyên Artêşa Rizgariya Netewa Kurdistan (ARGK) de, ku ji hîma zikmakî a gelê Kurdistan hatiye damezrandîn, şerên giran û herî tunde derdikeve. Lêdanên gelek mezin li hêzên artêşa faşîst, çetên hevxebatkar û sîxur û hêzên dij-şoreşgerî dihên xistin. Livbaziyên li dijî van hêzan xwe zêdedikin û dilezînin. Di dîrokê de cara yekemîne ku artêşa Tirkan û hêzên welatfiroşên çahşik bi vî awahî ketine nav bêçaretiyê û tengasiyê. Weke ku artêşa Tirk nikare xwe ji êrîşên ARGK biparêze, wusa jî nikarê xwe ji hilweşandin û rûxandina xwe rizgar-

Dûmahîk rûpela 18. de

Konevaniya çanda mêtinger li Mêrdînê têkçû:
Dibistanên mêtingeran yekbiyek tên girtin

Livbaziyên ARGK li Botanê zêdedibin
Xorten gundên Şemzînan xwe digihînin ARGK

Hezên ARGK li Dêrsimê rê girtin

Artêşa Tirk xwe li Botanê û li ber tixuban tekûzdike

Nivîst rûpela 18. de

Kuştinên rejîma Saddamê faşîst li herderan tên protestokirin

- Li Hollanda bajarê Arnheimê, Yekîtiya Jinên Welatparêzên Kurdistan (YJWK) avahiya belediyê vegirt.
- Li Îsvîçre bajarê Genf (Cenevre), welatperweran bûroya rêya asmanan a Îraqe zeftkirin.
- Li Avusturya bajarê Wîen (Viyana) xwepêşdanek çêbû. 400 welatparêzên Kurd beşdarbûn.
- Li Frense bajarê Strasbourg, 70 welatparêz nûmayişeka protestokirina rejîma Saddam birêxistin.
- Li Almanya Rojava bajarê Bonnê, avahiya ''Hevgirêdana Erebî-El Camia El Erebîye'' vegirtin. Mitîngek li pêşiya balyozxana Îraqe çêbû.
- Li Belçîka bajarê Brûkselê, numayîşek li pêşiya balyozxana Îraqê çêbû. Hinde parlamentarên Ewrupî jî beşdar bûn.

Nivîst rûpel 21. de

BERXWEDANA LI GIRTÎGEHAN RÛMETA GELÊ ME BILIND DIKE

— Li girtîgeha Amadê a nefermî de 800 girtî berxwedana xwe a birçîmayinê didomin.
— Diliyên şer endamên PKK, ên di girtîgeha leşkerî de, ji Amadê ber bi bajarên Eskîşehîr, Aydin, Meletye, Bursa, Sînop, Ruha û Dilukê (Enteb) dihên koçberkirin.
— Berxwedanan xwebirçîkirinê a li girtîgahên bajarên Çanakkale û Adana didomin.
— Di girtîgeha bajarê Aydinê de Newroz hat pîrozkirin.

Nivîst rûpela 21. de

PÎROZKIRINA CEJNA NEWROZÊ LI WELAT Û DERVEYÎ WELAT DIDOME

- Li Kurdistana Başur û Libnanê Newroz hat pîrozkirin. Bêhtirî 100 hezar Kurd beşdarî şahiyên Newrozê bûn.
- Li Frense bajarê Forbach, li Îsvîçre bajarê Basel, li Hollanda bajarê Amsterdam, li Yugoslavya û li Suudî Erebîstan bajarê Arar Newroz pîroz bû. Bi hezaran welatparêz û azadîxwazên Kurd têkilî pîroziyan bûn.
- Pîrozkirina Newroza '88'an bû remza mezinbûna rêkxistina rizgariya netewî a gelê me.

Nivîst rûpela 19. de

Protestokirina bikaranînên dij-demokratî ên karbidestiya Almanya Rojava didome

— Roja 6'ê Nîsanê rêveçûna dirêj destpêkir. 45 welatperwer rêvediçin. Ji bajarê Karlsruhê heya paytextê Almanya Rojava bajarê Bonnê wê xwe bidin pêş.
— Li Îsviçre û Swedê avahiyên rêya asmanan ên ''Lufthansa'' hatin vegirtin. Dewleta Almanya Rojava hat protestokirin.
— Gelek rêkxistin, êrîşên Almanya protestokirin. Di vê warê de li bajarê Hamburgê belavokek hat derxistin.
— Komeley Xwêndikaranî Kurdistan li Derevey Welat (AKSA) bi belavokekê li hemberê bikaranîn Almanya Rojava rawestî.

Nivîst rûpela 20. de

Komîta ji Kurdistanê li Frense, roja 23'ê Adarê li bajarê Parîsê civînek bo endamên rojnaman çêkir.

***

Roja 1'ê Nîsanê, ERNK civînek bo rojnaman li Belçîka bajarê Brûkselê dirustkir.

Nivîst rûpela 20. de

Yekîtiya Rewşenbîrên Welatparêzên Kurdistan damezrandina xwe bi civînekê pîrozkir

Roja 9.4.1988'ê li paytextê Almanya Rojava bajarê Bonnê, **Yekîtiya Rewşenbîrên Welatparêzên Kurdistan** damezrandina xwe bi civînekê pîrozkir. Ji 4 birên Kurdistanê dora 100 ronakbîrên Kurd beşdarî civînê bûn. Li kêleka rewşenbîrên Kurd ên welatparêz, hinde derdorên pêşveçûyî û demokrat ên Alman jî vexwendî bûn.

Civîn, bi silava bo şehîdên şoreşên dinê û Kurdistanê destpêkir. Dure, nirxandineka ramyarî a fireh li ser **''salixa rewşenbîran û rista rewşenbîran di dîrokê de''** hat pêşkêşkirin. Piştî ku sedema avakirina yekîtiyeka wusa hate duxuyankirin pêde, bi navê rewşenbîrên li Swêd, Frense, Hollanda û Berlîna Rojava mesajên pîrozkirinê bi devkî hatin pêşkêşkirin. Hinde ronakbîrên Kurd û derdorên Almanî jî mesajên xwe ên nivistî hinartin civînê.

Bi pêşkêşkirina bernama xebatî a komên yekîtiyê, civîn berdewamkir. Yekîtî, van xebatên jêrîn kiriye bernama xwe de:

1— Xebatên konevanî bo dezgeha ragihandina cîhanê: Nasdana Têkoşîna Rizgariya Netewa Kurdistan, pêdakirina derdorên dostaniyê, agahdarî bo dezgeha ragihandinê, pêkanîna livbaziyên hevkariyê ên mîna civîn, xwepêşdan, şev ûhw.,

Dûmahîk rûpela 20. de